

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 139 / Temmuz 1993 / 4. - DM

TC'DE BÜYÜK ÇÖZÜLÜŞ

"Savaş sorumluluğu konusunu münakaşa etmek çok büyük bir hata idi. Bu mesuliyeti hiç yorulmadan sürekli bir şekilde hasımlarımıza yüklemek gerekirdi." Bunun nedeni ise, bu görüşlerin sahibine göre şöyledir: "Bizim kendi propagandamız, hasım tarafa küçük de olsa bir hak verecek olursa, kendi hakkımızdan şüphe etmek için bir adım atılmış olur. Böylece topluluk, rakibin haksızlığının ne-

rede son bulduğunu ve bizim hakkımızın nerede başladığını tespit etme zorluk çeker ve endişe içinde kalır. Eğer bir de rakip böyle hatalar işlemez de, bütün kabahatli istisnasız karşı tarafa atarsa, bu durum daha da fenalıklar doğurarak ortaya çıkar. Böylece halkımız daha akla uygun ve sürekli bir şekilde yönetilen düşman propagandasına inanmaya başlar..." Bu sözler, Türk egemenlerinin ya-

kından tanıdığı ve dünyanın ise tanık olduğu en büyük faşist-diktatör Adolf Hitler'e ait. Almanya'nın Birinci Dünya Savaşı'nda yenilmesinin kendisince en ciddi nedenini böyle açıklıyor "Kavgam" adlı kitabında.

TC özel savaş yönetiminin son dönemlerindeki politik manevralarına ve uygulamalarına baktığımızda, kendisini, "Türkiye Cumhuriyeti"nin Devamı 2. sayfada

TC özel savaşının bitmeyen katliamları

■ Kürdistan'da ve Sivas'ta vahşet uygulamaları ve katliamlarla varlığını sürdürmeye çalışan sömürgeci rejim, topyekün özel savaşla sonuç almaya çalışıyor, yeni katliamlara hazırlanıyor.

■ TC rejiminin katliamlarına ve topyekün imha amaçlı saldırılarına karşı sessiz kalmayalım; daha fazla bilinçlenmek, örgütlenmek ve Kürdistan ulusal kurtuluş savaşçılarıyla tek yürek olmak, yaşamımızın vazgeçilmez garantisi ve kurtuluşumuzun teminatıdır.

Tarih sayfaları açıldığında her yarağı katliam, soykırım, vahşet, talan, acı ve gözyaşı olan TC, günümüzde de bu gerçeğini en amansız bir biçimde sürdürüyor. Kana doymayan vampir gibi her tarafa deşket saçıyor, temiz yapıkları kanla-barutla kirletiyor. Dağları ve köyleri aralıksız bombalıyor. Hitler faşizmini aratmayacak tarzda insanları kurşuna diziyor, diri diri yakıyor, canlı olarak helikopterlerden atarak katlediyor. Geçmiş yılları ve ayları bir tarafa bırakarak, sadece Temmuz ayının birkaç gününü ele aldığımızda, korkunç bir vah-

şet tablosu karşımıza çıkıyor. Ve bütün bunlar, "demokrasi", "laiklik", "kardeşlik" maskeleri altında gerçekleştiriliyor.

Temmuz ayının birkaç günlük kanlı bilançosu şöyle:

1 Temmuz günü, Diyarbakır'ın Silvan ilçesine bağlı Boşat köyü korusuları, ordu güçlerinin desteğiyle 23 köylüyü kaçırarak rehlin aldılar. Köylülerin akitbetinin ne olduğu bilinmiyor.

Aynı gün, Pazarok'a bağlı Esme-tur köyü Oruçlar mezarısında koruculuğu kabul etmeyen Mustafa Doğan kurşuna dizilerek öldürüldü.

Mardin'in Derik ilçesine roketatör ve havan toplarıyla saldırın ordu güçleri, ilçeyi harabeye çevirdi.

2 Temmuz 1993 tarihinde Adana'da sağ ele geçen İbrahim Kutlu ve Fahri Çelik kurşuna dizilerek katledildi.

Yine aynı gün, Şırnak'ın Güçlükö-

Devamı 4. sayfada

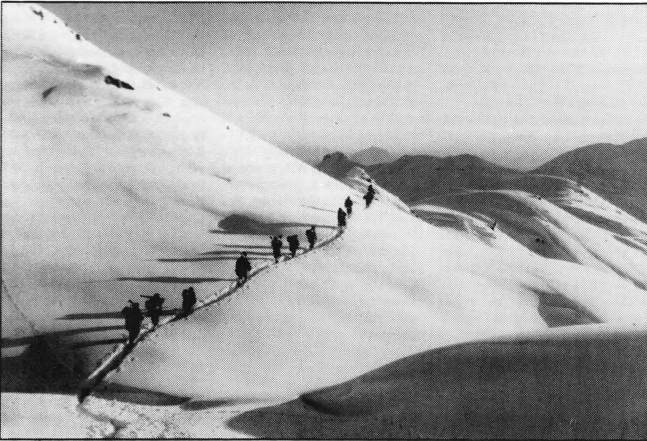
PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

14 Temmuz direnişçilerinin anısına aklanarak karşılık vermek, kör tarihe verilen bir karşılıktır

14 Temmuz direnişçiliği, kesinti-siz başarıları mümkün kılan bir devrimcilikle ve bu temelde sağlanan zaferle ulusal kurtuluş mücadelesinde yer edinmiştir. İnsanlar unutmaz. Hatta denilir ki, "Hafıza beşer nıyan ile maldür", yani insan hafızası unutkanlık hastalığı taşıyır. Fakat bunun tam böyle olduğunu sanmıyorum veya öyle olmaması gerekirdi düşünüyorum. Unutmaz yaşamlar, anlar, kişiler, eylemler vardır. Varlıklarıyla insanlıkla eş düzeyde değer taşıyan, öyle olması gereken unutulmazları gözardı edemeyiz, belki söylemeyiz. Bu eğer yeterince anlaşılmışsa, unutulmaması gereken gerçekten unutulmazsa, bu onu gerçekleştiren kişinin de başarısı demek olur; unutulmazın yaşatılması olur. Bütün bunların bileşkesi de zafer anlamına gelir. Bir kişi, bir örgüt, bir halkı değerlendirmek istiyorsak, bunun en temel kistaslarından birisi de onun geçmişine, ne kadar saygı gösterdiği, geçmişinin yitiktiklerine ve unutulmazlarına ne kadar yaşam şansı verdiğidir. Ve

çok acıdır ki halk gerçekliğimize baktığımızda, ondan belleksiz bir halk, hafızasını çoktan yitirmiş bir halk olarak söz edilir. Bu bir anlamda doğrudur.

Tarihi halklar demek, tarihini olduğu gibi yaşayan halklar demek aynı zamanda. Bakın Avrupa'nın gelişmiş halklarına, onların yaşadıkları, önemli oranda kendi tarihleridir. Bir de bizim tarihimize bakalım; şekillendirilen kişilik burnunun ötesini göremeyecek kadar inkarla yüküldür. Ve en kötüsü de, kendisine ait olmayan tarihi, ona kendi tarihimsi gibi mal etmek. Bir halka kendisine ait olmayan bir tarih mal edildi mi bu onun kendi tarihini unuttuktan daha da kötü bir duruma düştüğü anlamına gelir. Kendi egemenlerinin tarihi ile aldatılan bir halk belli ölçüde baskı düzeni altındadır. Buna, egemenlerin kendi tarihlerini bilinci olarak genel tarih olarak halklara kabul ettirme politikası diyebiliriz. Ancak tamamen yabancı bir tarih, hem de katliamlarla yazılmış bir tarih, Devamı 12. sayfada

Amansız doğa koşullarında şehit düşen yoldaşlarımızı anıyoruz

YAZILARI 6-11. SAYFALARDA

TC'DE BÜYÜK ÇÖZÜLÜŞ

Baştarafı 1. sayfa

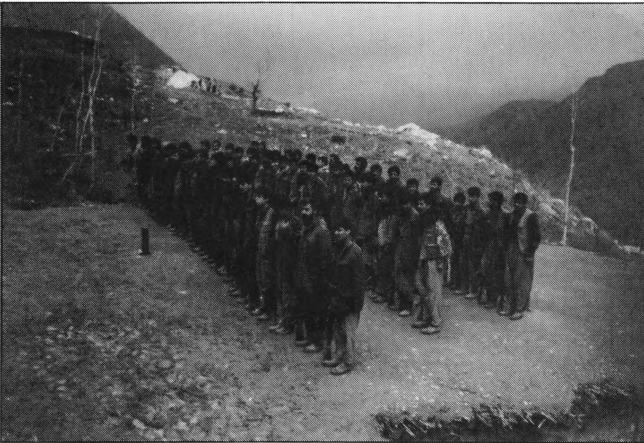
kurucusu M. Kemal'in öğrencisi olarak da kabul eden Adolf Hitler'in bu görüşlerinin günümüz Türkiye'sinde yürütülen psikolojik savaşta temel alındığı çarpıcı bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Bundan hareketle son günlerde Genelkurmay-ı, Bakanlar Kurulu'na ve "dost basin"ı verdiği brifingi hatırlamadan ve bunun perspektif-talimat olarak uygulamaya geçirildiğini düşünmeden de geçmiyor insan.

Kürdistan'da başlayan ve Türkiye sahasını da kapsayarak alan PKK-TC savaşı onuncu yılını tamamlamaya doğru ilerliyor. Hayatın bütün alanlarına nüfuz ederek köklü değişimler yaratan bu savaşın geçen süresini PKK'nın kazandığını belirtmek, yeni bir durumu açıklamaktan çok, gözler önündeki bir gerçeği tekrar dile getirmektir. Sömürgeci devlet yetkililerinin de aynı gerçeği devlet yetkilileri elbette bekleyemez. Çünkü buna gücünün yetmeyeceğini çok iyi biliyoruz. Bir "yenilenme"den veya "değişim"den bahsediyor. Gerçeklerin diinde bu tür söylemlere rastlamak hayalini kuracak değiliz. Ancak sömürgeci özel savaş politikalarını yüzeyinde bu tür söylemler birbirine sık çarpır

dan dile getirilirken, neyin amaçlandığı çok açıktır. Nitekim bu savaşta PKK'nın psikolojik üstünlüğü elinde tuttuğu sömürgeci yetkililerin açıklamalarında çokça itiraf edilmiş ve bunun ne pahasına olursa olsun tersine çevrilmesi gerektiği defalarca dile getirilmiştir. Çünkü Kürdistan halkının yansırı, Türkiye halkı da her geçen gün daha fazla PKK'nın haklılığına, bir kurtuluş hareketi olduğuna inanırken, kendi egemenlerine olan inancını o oranda kaybetmektedir. Bu durum, oldukça PKK lehinde olan çok önemli bir süreçtir. En azından zaferin yansı kadar önemli ve tam bir zafer için çok avantajlı bir zemindir. Bütün savaşlarda böyle aşamalar yaşanmıştır ve bu durum savaşın uzak olmadığını göstermiştir. Bunun da ötesinde PKK ile TC arasında sürmekte olan savaşın, geçmişin bütün savaşlarından farklı bir niteliğe sahip olduğunu, savaşın tarafların karakterlerinin sür olmadığını, yine bu savaşın büyük bir güç dengesizliği içinde başlayarak bu düzeye geldiğini özellikle belirtmek gerekiyor. Dolayısıyla bu süreç, geri döndürülemez bir biçimde ileri gelişmelerin yoluna koymuştur.

"Kabus gibi günler..."

"Türkiye yanıyor... Türkiye sarsılıyor..."

bir yoğunlukta. Gözlerin yalan söylemeyeceği belirtilir. Bir değişim vardır, ancak bu, uğruna mücadele ettiğimiz olumlu değişim değil. Tersine bu olumlu değişimin önüne geçmeyi hedefleyen olumsuz bir değişimdir. Biliyoruz ki, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, PKK önderliğinde her yıla bir önceki yılı katlayan gelişmelerle süzülerek sömürgeci egemenlik sisteminde kapanması zor olan gedikler açtı. Açılan bu gediklerden, bir burjuva gazetecisinin deyimle "Türkiye kütisi su alıyor." Gün geçtikçe su gemesi ağırlaşarak, bırakalım bu ağırlığı hafifletmeyi, geminin dipleri batmaya doğru gidişi engelleneniyor. Bunun içinde bunca telaş ve bunca çabalar! İşte, özel savaş rejimi, bu duruma nasıl geleceğini çok iyi bilen nedenleri üzerinde hesaplar yaparak adeta kaybedeceği yılları başına dönmek ve çok acımasız bir imhayı, o da olmasa bir tasfiyeci gerçekleştirmek için. Hitlerlari bir değerlendirmeye geçişsinin elinden olmayan yümüşe yanlarını türden atmayı önüne hedef koyuyor.

"PKK ile sürdürülen savaş kesinlikle kazancadır" şeklindeki sözler, Başbakan Tansu Çiller tarafın-

dan dile getirilirken, neyin amaçlandığı çok açıktır. Nitekim bu savaşta PKK'nın psikolojik üstünlüğü elinde tuttuğu sömürgeci yetkililerin açıklamalarında çokça itiraf edilmiş ve bunun ne pahasına olursa olsun tersine çevrilmesi gerektiği defalarca dile getirilmiştir. Çünkü Kürdistan halkının yansırı, Türkiye halkı da her geçen gün daha fazla PKK'nın haklılığına, bir kurtuluş hareketi olduğuna inanırken, kendi egemenlerine olan inancını o oranda kaybetmektedir. Bu durum, oldukça PKK lehinde olan çok önemli bir süreçtir. En azından zaferin yansı kadar önemli ve tam bir zafer için çok avantajlı bir zemindir. Bütün savaşlarda böyle aşamalar yaşanmıştır ve bu durum savaşın uzak olmadığını göstermiştir. Bunun da ötesinde PKK ile TC arasında sürmekte olan savaşın, geçmişin bütün savaşlarından farklı bir niteliğe sahip olduğunu, savaşın tarafların karakterlerinin sür olmadığını, yine bu savaşın büyük bir güç dengesizliği içinde başlayarak bu düzeye geldiğini özellikle belirtmek gerekiyor. Dolayısıyla bu süreç, geri döndürülemez bir biçimde ileri gelişmelerin yoluna koymuştur.

"Kabus gibi günler..."

"Türkiye yanıyor... Türkiye sarsılıyor..."

bunalımlı olan gerçeğine güven bunalımı da eklenmiştir. Yıllardan beri dile getirilen vaatler bir türlü yerine getirilemediği gibi, halkın mevcut olan yaşam düzeyinin daha da geriye gidecek her gün biraz daha çekilmezliği ortaya çıkıyor. "Allah devletimize zeval vermesin" edebiyatına alıştırılan toplum, adını "devletin" kendisine düşman olan gerçeğini, her vadin sonunda çok kötü bir biçimde kalandırıldığını, çok acımasızca ezildiğini ve hatta insan yerine bile konulmadığını görüyor. Aynı gerçek devletin Kürdistan halkına karşı yürüttüğü imha savaşının propagandası için de geçerliliği kazanmıştır. "Mazlumlara kanı yerde kalmayacak ya da eşkıya pısmarı olacaktı" gibi beylik lafların çoktan beri anlamlarını yitirdiği biliniyordu. Ancak PKK'nın son günlerde gerçekleştirdiği eylemler karşısında bu laflar bütününlü gültüğe olmaya başladı" biçimindeki sözler de sömürgeci özel savaş cephesinde yer alan bir sesle dile getiriliyor.

TC açısından ağır bir yenilgi, cumhuriyet tarihi boyunca tanık olunmamış bir karamsar tablodur. Bu gerçek, toplumun ezici çoğunluğuna ayna gibi yansıyor. Artık sıradan insanlar, vaatlere, çok çeşitli iddiala-

menlik sisteminin nihai sonu için tehlike çıkarıyor. Kulakları sağır edersene çalan tehlike çanları, sömürgeci Kürdistan halkına karşı başyürüdüğü çığırın terör ve katliam uygulamalarının esas nedeni oluyor.

Gece ve gündüz imha turları

Karşımızda yürütülen haksız bir savaştır. Bu demokrasi değil ki, çareler tükenmesin. Haksız, barbar savaşlarda bütün çabalar çareler arayıp bulmak içindir. Aslında kalıcı hiçbir şey bir yere kadardır. Mevcut çıkmazdan-bunalımdan çıkış sanılan her "çare" geleceğe daha ağır bunalımlar aktarır. Bu savaş, egemen sömürücü devletler arasında geçmiyor ki, halkın fili katliamı ya da desteği olsun. Dolayısıyla sömürgeci bir devlette ve onun egemenliğindeki sömürge bir halkın savaşı, egemen sömürücü devletler arasında geçen savaşlardan oldukça farklı özellikler taşımaktadır. PKK ile TC arasındaki savaş böyle bir savaş karakterine sahiptir. Bunun da ötesinde dünyada benzerlerine rastlanmayan iki ayrı gücün savaşta, bu güçlerin temsil ettikleri gerçeğin bu savaşın sonucunu şimdiden belirlediği vurgulamak gerekiyor. Nitekim şimdiye kadarki savaş süreci, geleceğin sonuçlarını ilgili her çevreye yansıttığını söylemek durumundayız.

Bu nedenle, imha ya da tasfiye amaçlı bütün çözüm biçimleri sorunu ağırlaştırmaktan, daha fazla kanın dökülmesine yol açmaktan, tahribatları büyütmeğe öteye bir sonuç veremeyecektir. Bunu geçmiş yılların aynasında çokça gördük. Tüm açıklığıyla ortada duran bu gerçeğe rağmen, sömürgeci Türkiye'nin bu kör şiddetle ısrar etmesinin altında bir seçeneğizliği yatıyordu ve bunun da alınmış bir yenilgi olduğunu görüyör. Ancak sömürgeci açısından bir umut da vardır. Askeri güç imkanlarına dayanarak, rakip tarafı ezme olasılığı. Fakat bu noktada da belirleyici olan muazzam askeri teknik değil, rakip tarafın, yani PKK'nın çizdiği ve savaş taktikleridir. Karşı taraf bu noktalarla zaafa uğrasa TC'nin her şeyini hasrettiği umudu uzun vadeli olmasa da gerçeğe dönüşmüş olacaktı. Bundan dolayı, "kazanmak da kaybetmek de bizim elimizdedir" diyoruz. Yeri gelmişken belirtelim ki, TC'nin kadere de PKK'ye bağlanmıştır, varlığı-yokluğu PKK'nın gelişme seyrine endekslenmiştir. Bu anlamda savaş henüz sürüyor da olsa, TC'nin büyük haksızlığı şimdiden PKK'nın büyük haklılığına mahkum edilmiştir.

Simdiki bütün çabalar PKK'ye endeksli olmak, PKK'nın inisiyatifinde altındaki çekilen koşullarda savaşmaktan kurtulmak içindir. Devletçi baskı talimatlarına yönlendirilmiş, buna karşılık muhalif basını susturmaya çalışmanın bir nedeni de budur. Her şeyden önce şimdiye kadar yapılmadığı kapsamlı katliamların gerçekleştirilmesi için ve diğ. koşulları hazırlamaya çalışılıyor. Bunun için çok yönlü katliamlar yürütüyor, diplomatik seferler düzenleniyor. İç ve dışta tek ses olarak PKK'ye karşı imha savaşının başarmak için kapalı kapıların ardında gece ve gündüz durmadan senaryolar, komplot ve provokasyonlar hazırlanıyor. Tansu Çiller'in başbakanlığına ilk günlerinde verdiği baş de-

meçlerde, "Türkiye'nin sorunlarını çözmek için gerekirse Meclis'te geceleri de çalışırım" açıklamasında bulunması tesadüf olmasa gerek.

Koalisyon hükümetinin başı Tansu Çiller, zamanının önemli bir kısmını partiler arası ilişkilerde, ordulu görüşmelerde ve devlet kademesinde olduğu için kurumların temsilcileri ni ziyaretlere ayırıyor. Bu çabalarla, "mili mutabakat" turları deniliyor. Adı doğru konuluyor, Türk devletinin mili mutabakat sorunu üst düzeyde zaten sağlanmış durumdadır. Hatta bu uluslararası bir mutabakatla da belirli oranda güçlendirilmiş olur. Yalnız hükümeti oluşturan partiler değil, bütün burjuva partiler, "terör" karşı ortak politika oluşturmada sonuna kadar hazır olduklarını defalarca açıklamışlardır. Nitekim bu "mili mutabakat"tan daha fazlasının sağlanması kolayca başlanabilir bir iş değildir. Yine savaşın geldiği bu aşamada, devlet kademesinde sağlanan mutabakatın topluma indirilmesi ya da yayındırılması da çok zor bir olay.

Hiç tereddütsüz belirteyim ki, yongunca yürütülen bu çabalar, "mili mutabakat" sağlamayı değil, sağlanan bu zemin üzerinde ortak görüşler etrafında Kürdistan halkının imhasını planlamak ve bunda hedeflenen amaca ulaşmaktır. Bu konuda bir görüşbirliği içinde hareket ediliyor. Kaldı ki, bütün burjuva partileri devleti koruma ve kollama felsefesine dayalı olarak ortaya çıkmışlardır. Nitekim siyasi çözüm söylemine sahip bir HE'P'in başına getirilenler herkeşce biliyor.

Çok açık ki, sömürgeci Türk devleti, halkımızın PKK önderliğinde ilerleyen ulusal kurtuluş sürecine dayatıldığı veya dayatacağı kapsamlı katliamları çıplak bir tarzda gerçekleştirmeye cesaretini gösteremeyecektir. Bu yöneldiminde birer çeşit maskeleye biçimlerine başvuracaktır. Bununla bir yandan halka geri adım attırıyor hedeflerken, diğer yandan da bütün nedenleri PKK'ye bağlamaya çalışacaktır. Eger tutturmanın koşullarını yaratabilirse, "toplu katlet, PKK'nın üzerine at" taktiğine iyiden iyiye sarılacaktır. Böyle bir taktik olduğunda da ihtiyacı vardır. Bu onun için çok önemli bir propaganda malzemesi olacaktır. Böylelikle diğ. kamuoyuna, PKK'nın yürüttüğü mücadelenin bir savaş değil, terör ve halk katliamı olduğunu söyleyecek ve bütün dünyayı PKK'nın karşısına dikmeye çalışacaktır. Sadece son bir ay içerisinde sömürgeci güçler tarafından tek tek ve toplu olarak 100'e yakın Kürt insanı katledilmiş ve bu katletme olaylarının da PKK tarafından gerçekleştirildiği yönünde propaganda yapılmıştır.

Tansu Çiller, hemen her açıklamasında devlet adına "ana şefkati"yle herkesi kucaklamak istediğini söylüyor, aynı devletin saldırgan güçleri Kürdistan'da ana ve çocukları bunharca katletmektedirler. Bununla da yetinilmemekle, katliam fotoğrafları burjuva basında boy boy verilmektedir. "Kürt'nin vahşet" olarak yansıtılmakta, timsah gözyaşları dökülmektedir. "PKK azdı", "Bunlar insan olmaz" sözlerine benzer manşetler burjuva basında en çarpıcı bir biçimde neşredilmektedir. En akla gelmedik vahşet örnekleri sergilenmektedir. Çünkü bu çağdışı sömürgeci rejime göre en büyük vahşet, PKK'yi iç ve dış kamuoyunda teşhir etmek için en büyük propaganda malzemesidir. Örneğin Hürriyet gazetesinin manşetinde verdiği gibi "Gör Avrupa, işte PKK" diye propaganda yapılabilecek günün...

Bütün bunlar olurken son dönemlerde sözüme sivil çözümter üzerinde de duruluyor. Bu, TC'nin ısrarla dayattığı imha sürecine aykırı bir yaklaşım değildir. Kaldı ki söz konusu olan, gerçek bir sivil ya da siyasi çözüm arayışı ve de cabaları değil. Bu söylemler telifaz edentler, PKK'nın Türk halkının temsilcisi olduğunu terörist bir örgüt olduğunu, Türkiye'de Türk sorununu bulunmadığını söyleyenlerdir. Hakları'de Bakanlar Kurulu'nu 1,5 saatliğine toplantıya ezberletilen konularla yapmak, "Bir ana şefkatli size geldim. Ben anayım, acaclarınızdan anlarım" demek, psikoloji özel savasa analık etmekten başka bir şey değildir. Her devlet düşünün; anaları her gün acılara boğdursun, ardından temsilcilerini göndererek, "*Ben anayım, acaclarınızdan anlarım*" sözlerini söylet-sin... Bütün yönleriyle planlanmış bir psikoloji savası.

Özellikle atkeses adımı ve bu siyasi atılımla ortaya çıkan gerçekler, savasa yeni bir imaj kazandırdı ve te temelde ulusal ve uluslararası alanlarda farklı konuları şekillendirdi. Özel savas rejimin bütün yönleriyle planlandı; "iş harekati", 1993 baharında uygulamaya geçirilcekken, PKK'nın tek yanlı atkeses ilanı buna karşı bir engel olarak ortaya çıktı. Sömürgeci operasyonlar devam etse de, esas olarak bu "iş harekati" ya da basında adlandırılan isimle "Eşref Bitlis Planı" istenilen biçimde uygulanma zemini bulamadı. Bu harekati göre bütün Kürdistan hedeflenecek, dağıtık yerle bir edilecek. Atkeses süreci bozulduktan sonra düşmanlığı basıldı ve Kürdistan simdiye kadar görülmemiş boyutlarda bombalanmaya başlandı. Ancak, her türlü yıkımı mübah gören, tümünden imhaya hedefleyen bu operasyonlar, atkeses adımıyla farklı bakış açısına sahip olan iç ve dış kamuoyunun oluşan baskısı nedeniyle eskisi gibi yürütülemedi. Bu nedenle planlanan askeri saldırı yöntemine yeni kıtlar yapıldırmak gerekiyordu. Sözüme sivil çözüm bu noktada gündeme getirildi.

Buna bağlı olarak yaratılmak istenen imaja göre, sözüme Tansu Çiller ikinci bir Özal olarak "Kürtçe TV ve Kürtçe eğitimin yana" bir eğilimdedim, Cumhuriyetçisi Süleyman Demirel bu eğilime karşı çıkmaktadı. Burada bir sahteliği görüyoruz, rejimin asıl sahiplerinin örgütlediği ve uygulatmak istediği oyun perdelerini seyrediyoruz. Çiller ile Demirel'in Kürdistan sorununda görüş ayrılığında düşmeleri, farklı eğilimlere geç; vermeleri dikkate alınır bir durum almış. Kaldı ki Çiller'i başbakan, Demirel'i ise cumhurbaşkanı yapan, onların rollerini belirleyen aynı egemen güçtür. Türkiye geçişi biraz da olsa yorumlayablenler, bu tür yaklaşımların maksat-ı olduğunu, aynı politikanın ayrı ayrı kişiler arasında başarmak istendiğini kavramakta zorlanmazlar. Nitekim Türk egemenlik idaresinin tarihi benzer oyunlardan ibarettir. Her şeyin altında topluma uyanışa yolu açan her gelişmenin imhası, ezilmesi, bir daha dirilmemesine yerle bir edilmesi yatmaktadır.

Demek ki Çiller, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı büyük imha harekatinin dayatılması ve bunun sonuca götürülmesi için özenle seçilmiş bir maskedir. Oa biçten rol kadınlığını özel savasın hizmetinde bir araç olarak kullanması; "ana şefkat" gibi deyimlerle duygulara hitap etmesi, "sivil çözüm" söylemleriyle gündemi saptırması. Sözüme böylelikle kamuoyunda umut uyandırarak, toplumu bu beklentiye meşgul edecek ve öte yandan askeri

şiddet de sınır tanımazlığıyla en başta katliamların omak üzere, hayatın her alanında hükümleri inşa ederek sonuç; almaya çalışacaktır. Bu anlamda Çiller, ilk defa film setinde rolünü yapmaya çalışan acemi ve heyecanlı bir artistti oynuyor. Onun bir ikinci Özal olarak yanlışlıkla istenmesi de, topluma sunulmaya çalışılan sahte umutla ilgilidir. Gerçekten Özallaştırılmak isteniyorsa, daha deneyimli olan Özal'ın akıbeti neden öyle olunsdu? Bu bir sorudur; cevabı da açıktır.

Askeri cephede ise temel politika "eşkiyayı kökünden kurutma" doğrultusunda olmuştur. Genelkurmay başkanı Doğan Güreş'i sayışetin her sahasında görüyoruz. Her sivil parti başkanı ya da hükümetin bir bakani gibi aktif politika içindedir. Demecileri tümüyle düşmanca ve tehdit edicilerdir. Yapanları az bulmuş olacak ki, daha sert uygulamalarından bahsetmektedir. Sıkıyönetimin gündeme gelebileceğinden söz etmekte dir. Demokrasinin ayakları altında çöngendiği yerde, bir daha sıkıyönetimden bahsetmekli. Aslında bu tür deyimler kendi başına kopuk olarak bir anlam ifade etmez. Bunlar asıl gerçeğin yüzüne vuran görümler, yansımalarıdır. Yapılmak istenilenin özü-nü düzmek, dikkatten buradan aç-
laştırmak ve böylece gündemi görüntü-letrafında oluşturmamak amaçlarıdır. Özellikle bu dönemde duyulan bütün kesimler, sömürgeci özel savas rejiminin sahte güclemelerine takilamaları, bu konuda toplumu uyarak ve asıl gündem konusunda bilincendirerek hareketle gecimleri onların çok önemli bir görevi durumdur.

Bilimlilerdi ki, Türk devleti, aleyhine işleyebilecek bütün mahul odakların acımasızca ezme amacındadır. Muhali olmaya açık olan bütün kişilere, kurumlara, halka yerlere ve etkililiklere katliamlara karşılık vermek "mili mutabakat" çerçevesinde ka-deme seslerini çıkarmışlardır. Bu konuda Sivas katliamı açık bir örnektir ve çokça sonuç çıkarılabilecek bir uygulama biçimidir. Gelinen bu aşamadan sonra dosyası açarak yığınların olan oluşun bu devletin sahte vaatle-rine kanınca, bunca terör uygulamalarına rağmen beklentiler içinde ol-mak, ızahı çok zor olan bir gaffet durumdur. Günün en yakıcı görevi, varsa bu gaffet durumundan zaman geçirmeksin bir an önce sıyrılma-ktır. Nitekim süreci hızca zıman bu kadar hızlı bir tempoya ulaşmamıştır. Onun gerisinde kalmak şu veya bu biçimde ezilmekten başka bir sonuca ulaşamayacaktır.

Suna da emin olumalardır ki, TC'nin topyekün imha seferberliği, kendi gücüne ve onayına dayanan bir karşı-devrimci yönelim değildir. Bu konuda yanılığın düşmek, doğru ta-vır almama, sürecin gelişmesi seyre-tmeye götürecektir. Batı emperyaliz-minin işbirliğine çok yönlü desteği olduğu açıktır. Yaşadığımız bu çağda böyle bir imha girişimi, her güçten kendi başına basırmaya ce-saret edilebilecek bir olağıdır. Nitekim emperyalist cephepin Türkiye'den sorumlu gücü olan Alman-ya'nın bu dönemdeki tavı, bu konu-da açık örnektir. Alman Genelkur-mayının üst düzey temasları, "PKK terörizmi" ni ezme konusundaki akıl hocalığı, düşmanca demecileri ve yine Alman güli servis seferli ile MIT üst düzey mensuplarının gizli görüş-meleri ve geliştirilen ortak işbirliği gerçek olarak yönelim konusunda fikir veriyor.

Batının çifte standartlı yaklaşımı, ikiyüzlü politik tutumu, TC sisteminin büyük çözümlerine sonuçlandırılan bağlantısız bir durum değildir. Her kaybediş kesinleşmeye doğru hız-la gitmesi, Batı'yı da bu şekilde tu-

tum almak zorunda bırakıyor. PKK'nın dünya görüşü, politik tutumu sıradan bir çerçeveye sığmayacak kadar geniş bir kapasitededir. Ortadoğuyu yakından etkileyen ve buradan da dünya güçler dengesine bu-maya yol açan bir hareket olma ko-numu söz konusudur. Bu, PKK'de somut gerçekliğini bulan sosyaliz-min kendi gücünü Ortadoğu cephe-sinde inşa ederek dünyaya yayması olaydır. Her şeyden önce PKK'nın sosyalist insanı yaratarak sosyalizmi gerçek temellerine oturup geliştir-me yaklaşımı şimdiden uygulamaya g-
çünce ulaşmış ve bu uygulama dün-yanın birçok yerine dağılmış hemen her Kürte şu veya bu şekilde tem-silini bulmaktadır. Bu anlamda PKK; bir parti olmaktan çıkmıştır ve yine sadece halklaşmamış, mal olduğu halkın her alandaki yaşama ve o-nun uygulamaya gücüne dönüşmüştür. Dolayısıyla Kürdün bulundugu her yerde bir PKK ve onun yaşam an-layışı vardır. Bu sıradan bir olay veya bir gelişme düzeyi değildir. Olan-üstü özellikler taşıyan, bu konumyla PKK'yle ilgili olan her güç ve çev-reye parmak ısırtan, onları başkaları içine sürükleyen bir olaydır. Dünya egemenliğinde söz sahibi olan, onu politik ekonomik ve diğer alanlarda ki çıkarları doğrultusunda her yöne çekip çeviren en büyük devletlerin bile kendi insanlarında geliştirme-diklen olayı PKK geliştirme başar-sını göstermiştir. Hem de bunu di-ğer devletlerin sahip olduğu her tür-lü maddi imkanlardan yoksunluğu-ya ve sadece ideolojik-politik anlay-ışla sağlama, büyükölçüde ulaşmış-tır. Bunun örnekleri az görülmemi-ştir. Kürdistan'da hemen her gün bu yönlü gelişmeler yaşanırken, yurt-di-şi alanlarda da bu gelişme göröl-mektedir. 24 Haziran 1993 tarihinde Kürtilerin bulundukları her ülkede hareketle geçerek, Kürdistan'daki katliamlara karşı topyekün bir biçim-de seslerini çıkartmaları, de, söz konusu gelişmenin bir sonucudur.

Batılılaşmış gerçekliği, aslında Batı emperyalizmi Türk sömürgeçiliğinden daha iyi görüyor. Özellikle de burada görülmesi gereken bütün çarpıtmalara rağmen, PKK'nın Türk sorununun ta kendisi olduğudur; y-ne "PKK ayrı, Türk sorunu ayrı" for-mülünün saçmalığıdır. Gerçekten böy-le bir ayrılık varsa, neden Türk soru-nu çözümlü, kendi deyimleriyle "be-la" olmaktadır kınımlıyor ve PKK de bir çırpıda eziliyor? Ertuğrul Öz-kök, Tansu Çiller'in Kürdistan'da bu-lundugu sırada 3 trilyona yakın ekono-mik yatırımda bulunacaklarını söyle-mi üzerine, "3 trilyono sokağa mi-
atyoruz" diye sorarken, kendisince haklı nedenleri vardır. Bu trilyonların erinde sonunda şu veya bu biçimde PKK'ye akacağı söyüyor. PKK var ol-dukcı bu tür girişimleri sonu-
vermeyeceğini, sorunun siyasi oldu-ğunu ıttır etmek zorunda kalıyor.

Demek ki, Türk sömürgeçiliğinin ve onu çok yönlü desteğiyle yatan emperyalizmin bütün cabaları sonu-
nu çözmek için değil, PKK'yı imha ya da tasfiyele devre dışı bırakmak içindir. Doğrudur, PKK var ol-dukcı onuz bir sorun çözüme kavuşturulamaz. Çünkü PKK dışında ondan bağımsız bir Kürt sorunu yoktur, ol-mayan bir sorunun nes çözülecek-tir. Eğer PKK, Kürdistan halında içselleşmiş bir konunda değilse, ne-den Kürdistan halkı da düşman he-def olarak katlediliyor? Her türlü niyetin dışında aktif kabul edilmeli-dir ki PKK gerçekliği bütün güç güc-le-nin etkisinden tam bağımsız olarak Kürdistan'da hiçbir şekilde yerin-den oynatılamayacak bir biçimde oturmuştur. Türk sömürgeçiliğinin ve onun gerisindeki emperyalizmin PKK inisiyatifinde gelişen Kürdistan soru-

nu karşısında yaya kaldıklarını, tarih yakın bir zamanda gösterecektir.

Kurtuluş Ordumuz ilerliyor

Bir burjuva gazetecisinin tespitine göre, "*Yarın aylık başbakan zor durumda. Güvenoyu almazdan birkaç gün önceden başlayan ve bir kaç gün kattanlar altında Çiller'e mecburi istikamet verdi...*"

Yine daha önceki bir bölümde aktardığımız gibi, "*PKK lideri savas ilan etti. Dedigi yapıyor...*"

Bunlar karşı tarafın aklı hocaları tarafından söylenen ve ıttır edilmek zorunda kalan gerçeklerdir.

Bütün savas yıllarımızın en büyük hazırlığını yapan Kurtuluş Ordumuz, atkeses süreci ardından bütün Kürdistan eyaletlerinde ataga geçti ve her alanda her gün birkaç eylem sığdırarak Türk ordu gücünü fiili duruma getirdi. Özgürlük kuvvetleri karşısında tutunamayan Türk ordu-su çok sayıda karakolu boşaltı-pir gerçekle zorunda kaldı. Bu temelde PKK daha fazla Kürdistan'da söz sahibi olurken, sömürgeci egemenlik sistemi bölgedeki bütün kurum ve diğer dayanaklarıyla de-rinden sarınsı geçerek daha hızlı çözümleme başlandı. Koruculuk, he-men her gün yapılan toplu istisfalarla sömürgeçiliğin başına bela kesilme-ye başladı. Kürdistan'ın dört bir ya-nında genişliğine ve derinliğine tir-nanma göçtenler gerilla eylemliliği, bütün idarelerin tersine PKK'nın dim-dik ayakta olduğunu, daha beklenti-lerin üstünde gelişme ve büyüme gösterdiğini ortaya koydu. Türk or-du-su her gün darbeler almakta ve kabak sayıda kayıplar vermektedir. Sömürgeci özel savas rejimi, at-keses sürecinde havayı beklentiler içi-ne girdiriyor, bütün idarelerinin ge-çersiz olduğunu, yükselmiş halindeki gerilla eylemliliğinden simdi çok iyi görüyor. Hatta basına sizden kimi söylentilere göre, devletin atkeses sürecini değerlendirmemesi önem-li bir fırsatı kaçırdığı belirtilmek-tedir.

Büyük umutlarla başa getirilen Tansu Çiller majay şimdiden pul pul aslında üzerinden düşüyor. Çün-kü gündem ne kadar saptırılsay sa-ptırılsın, gerçekler ne kadar gizleni-rse gizlensin, Kürdistan ulusal kurtu-luş mücadelesinin yakaladığı süreç, hiçbir dönemde olmadığı kadar ha-yatın her alanında kesin belirleyici özellikleri bağrında taşıyor. Hangi sömürgeci seçeneğe başvurulsa vurulsun, bunların ömrü PKK önder-liğindeki ulusal kurtuluş mücade-le-sinin gelişimine bağlıdır.

Bir devlet bakanı, "Türkiye Cum-huriyeti'nin bundan daha sağlıklı bir hükümet kınması şansı yok" derken, aslında bir gereği dile getiriyordu. "*En sağlıklı hükümet*" bile PKK kar-sında dayanma gücünü gösterme-mekti. Daha doğru bir ifadeyle, yeni taktikde devletin kendisi dayana-madı. Bu, sömürgeci devletin nasıl bir çözüldüğü yaşadığını fazlasıyla göz-ler önüne sermektedir. Bu gereği, halk kitleleri de gün geçtikçe çok daha yerinde görmekteyler. TC baş-bakanının özellikle güler yüzlülüğüne dikkat etmesinin altında yatan asıl gerçek, yaşanan büyük bir sıkıntıdır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ve onun önderliğinin sürekli hayali ka-ralamalara maruz kalması, TC'nin hızla gözdün düşen, güvenilirliliği ve inandırıcılığı yitiren imajının ört-bas edilmek istenmesinin nedenle-rinden biridir. Devlet mütiş bir poli-tikasızlığın içinde çırpınmaktadır. İç politikada iflası kesinleştiği gibi Kaf-kaslar, Balkanlar, Ortadoğu ve Batı

politikası da bir çıkmaz içindedir. Örneğin Batı'nın TC'ye belli oranda yüz veriyor olmasının nede-nini kendi çıkarlarının bir gereği ol-duğu çok açıktır.

Sonuç olarak altının çizilmesi ge-reken en büyük gerçek, TC'nin as-keri şiddet temelineki imha yente-minin sonu; alamayacağıdır. Nite-kim son dönemlerde tanınan ve belli bir etkililiğe sahip olan çevrelerin bu yönlü seslerini yükselttikleri göröl-mektedir. Bu kesimler güçsüz veya bir azınlık durumunda olsalar da, bu yaklaşımlarında ısrar etmeleri duru-munda güç kazanabilirler. Bu yak-lışım hızla devlet kademesine de yan-sıyacak ve etkili olabilecektir. Parti-mizin bu yönlü cabaları sonuna ka-dar destekledikleri bir kez daha be-lirlelim. Onun tavırları belirleyicidir. PKK'ye daha fazla güvenimeldir. İçeri-sinde bulundugumuz süreçte daha fazla kesilenen gerçeklerden biri de, PKK'nın politik ve ekonomik alanda olduğu gibi, savas koşulları bakımından da tartışmasız bir ba-gımsızlığı yaşadığıdır.

Düşman nihai son yaklaştığı içindir ki, adeta yaşama durdurma-nın da ötesinde onu geriye döndür-menin çilgınlığına bulunduyor. Yaşamın insan kanında, insan ölümünde görüyor. Çok açık ki yaşam öldürü-lererek yeni bir yaşama sağlanmaz. En kötü ya da en kaınılmaz olay, yaşı-mı öldürmekten ortaya çıkandır. İs-panya iç savaşında Franco faşistleri de benzer çilgınlığa yata basırdur-lar. 1936 yılında geçen bir örneği aktarmakta yarar vardır: İspanya iç savası sırasında İspanyol düşünür Unamuno, rektörü olduğu Salaman-ca Üniversitesi'nde, Franco faşizmi-nin generali Millan Astray bir söylev verirken, dinleyicilerden "Ya'la mür-te" (Yaşasın ölümlü) sloganını işi-ye kalsıme üzerine şaşkınlığa uğrar ve kelpir bir konuşma yapar. Konuş-masının bir bölümünde şunları söy-ler: "*General Astray sakattır. Tanrı yardımıcımız olmasa İspanya sakat-lırla dolac... Kazanacaksınız, çünkü elinizde yeterli kaba kuvvet vardır. Ama hiçbir zaman insanlarda inanç yaratamayacaksınız. Çünkü inanç yaratılabilmek için onları inşa etmeniz gerekir. İkona inşa de sizde bulun-mayan bir şey gereklidir. Akıllı ve haki savasım. Size İspanya'yı düşü-nür demeyi seçmiş buluyoruz...*" Bu, mevcut sömürgeci Türk devleti-nin yaşadığı gerçek bakımından ol-dukcı çarpıcı bir örnektir. Ama bu-tün umudunu Kürdistan halkının ölü-müne bağlayan TC'nin karşısında PKK vardır. Bu nedenle İspanyol düşünürün sözlerini şöyle uyarılay-biliriz: "Çok kan dökebilirizsiniz, çün-kü tek kozunuz olarak elinizde yeter-li kaba kuvvet vardır. Ama hiçbir za-man insanları kendinize inandıra-mayacaksınız. Çünkü onları inandı-rabilmeniz için inşa etmeniz gerekir. İkona inşa de geçmişte olduğu gibi günümüzde de sizde bulunmayan bir şey gereklidir: Akıllı ve haki savasım. Her hiçbir zaman düşmedin-ğiz iç, şimdi de Türk ve Türk halkı-nın düşüncesini bekliyoruz..."

Yaklaşık 50 yıl öncesinin koşulla-rında dünyanın ünlü faşistlerinden Hitler ve Franco diktatörlükleri tutu-namadılar ve sonuçta tarihin en büyük kötüler olarak anılmaktan kur-tulamadılar. Faşist TC diktatörlüğü de ni de iyi bir sonuç beklemiyor. Bu, PKK'nın mücadelesine gerçekleşe-cektir. PKK'nın önünde böyle bir soylu göre duruyor. Onun bütün mensuplarının bu tarhi bilincinden ha-reketle sürece yukarı bakan ve bunu başarma şansını yakalamala-rında daha değerli ve kutsal bir görev olmaz. Bu zor değildir, çün-kü zoru aşan imkânlar ve bilinc faz-lasıyla hazır bekliyor.

TC özel savaşının bitmeyen katliamları

Baştarafı 1. sayfada

nak ilçesine bağlı Hırares köyüne baskın gerçekleştiren ordu güçleri, Abdullah Güler, Sait Şen, Beşir Başlı adlı köylülere kurşunlarla, Ömer Çetin adlı köylüyü ise üzerine gaz dökerek yakıp öldürdüler. Kurşuna dizilen köylülerin cesetleri parçalandı.

Gabar Dağı günlerdir bombalanıyor, köylüler yakılıyor, kadınlar camilere hapsediliyor, erkekler gözaltına alınıyor, hayvanlar ve yiyecekler telef ediliyor. Bu baskınlardan bir devamı olarak 2 Temmuz günü Şırnak ve Cizre arasında bulunan Küpeli Dağında 27 köylü, Tur operasyon birliği tarafından durduruldu. Şırnak Tugay Komutanı Mete Sayar operasyonu yönlendiriyordu. "Çekilin, arkanızda canlı hiçbir şey kalmamalıdır! Bu çocuklarını imana getireceğim!" şeklinde telsizle talimat veren ve insankıran nasibini almayan Mete Sayar, bu sözleriyle TC rejiminin kanlı ve çirkin yüzünü açığa vuruyordu. O nun emriyle 24 köylü arasında kurşuna diziliyordu. Köylülerin katledilmesine karşı çıkan 8 askerden 6 asker ile geriye kalan 3 köylü, kendi deyimleriyle "havada tören" düzenlenerek halledileceklerdi. Ve 9 can helikopterlerden bilinmeyen yerlere atılarak katledildi. Askeri komutanlığa teslim edilen 2 askerin akıbeti ise bilinmiyor. Ve bu katliam, özel savaşın basın cephesindeki bir numaralı yürütücüsü olan Hürriyet gazetesinde, "23 PKK'lı ölü", "Küpeli Dağı, PKK'ya mezar oluyor" başlığıyla yerliyor.

3 Temmuz günü Diyarbakır'da Fatih Korkut, Adana'da ise 61 yaşındaki İbrahim Altunsoy, kontrgerilla tarafından öldürüldü.

Kontrgerilla cinayetleri sürerken, aynı gün Mardin'in Dargeçit ilçesine bağlı Çelik köyüne baskın gerçekleştiren sömürgeci ordu güçleri, aramalar yaptı, meydana toplanıkları halkı işkenceden geçirdi, evleri silahlarla taradı ve arındıran içlerinde yaşlı ve çocukların da bulunduğu 15 köylüyü katlettiler. Katledilen köylüler, kırılı savaşın boyalı basını tarafından, "9 PKK'lı ölü" olarak ele geçti" biçiminde kamuoyuna yansıtıldı.

4 Temmuz 1993 tarihinde Elazığ-Palu kırsal alanında operasyonları sürdüren ordu birlikleri, burada da 5 köylüyü kurşuna dizerek öldürdüler. Hilvan'da ise bir eve baskın yapan düşman güçleri 2 kişiyi öldürdü. 4 kişiyi de yaraladılar.

Kürt halkına yönelik imhanın birkaç günlük bilançosu böyledir. Ay ay hesaplandığında karşımıza çok korkunç bir durum çıkar. Bütün bunları yapın ve amansız bir terör estiren sömürgeci Türk devleti. Dünyanın, bütün insanlığın gözleri içine bakılarak bu vahşet uygulanıyor. Kürdistan ülkesine ve Kürt halkına yönelik bu yaklaşımların yeni değildir. Yıllardır süren, günümüzde ise şiddet düzeyi daha çok trmırdılmıştır. Karşılıklı bir savaş, mücadele vardır. Türk sömürgeçleri bu savaşta tamamen haksız ve çaptığı bir kornu temsil ediyor. Savaş, uluslararası kurallara göre yürütülmüyor. Savaşın içinde olun olmasın, sömürgeci Türk rejimi, bütün Kürt halkına karşı topyekün bir saldırı konumundadır. Nitekim Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in "Diyarbakır'da yaptığt konuşmada, bu gerçek açık ve net olarak dile getirildi. Hedef olarak şehirlerde, ovalarda yaşayan halk gösterdi, orduya talimat verdi. Geril-

laya yönelik havadan ve karadan operasyonlar ve imha seferleri sürerken, halka yönelik de katliamlar, sürgünler, yakıp-yıkmlar ve tutuklamaların daha da yoğunlaştırılması gerektiğini belirtiyordu. TC rejimine göre önce deniz kurulmalıdır. Deniz olduğuna göre halk, her türlü yöntemle etkisizleştirilmelidir. Böylece gerillaya güç ve can veren akış önleneciler. Topyekün savaş stratejisi, denizi kuruma planı hemen bütün ulusal kurtuluş hareketlerine karşı uygulanmıştır. Bu plan ve stratejilerin ne kadar hayat bulup bulmadıkları, yine ulusal kurtuluş hareketlerinin tarihleri izaha kavuşturmalıdır. Sömürgeci-faşist Türk rejiminin, masum halkı, yaşlı-çocuk, genç-kadın ayırımı yapmaksızın hedeflemesi, onun çözümsüzlüğünün bir ifadesi, son çrpışındır.

Kürdistan'da katliam, vahşet, göç

demisi tamamen işgal ettiği bir süreçte, sömürgeci Türk rejimi, mücadelemizin bu gelişimine karşı topyekün bir savaşla, halkımızı toplu katliamlarla tehdit ediyor. "Yıl boyunca operasyonları yoğun olarak devam edecektir, en kısa zamanda sonuç alacağız. Hedefimiz 1993'ün sonuna doğru tümden bitmektir. Bunun için gerekirse bazı yerlerde canlı bırakmayacağız." biçiminde açık imha ve katliam yapma hedefini gösteren genelkurmayın talimatına uygun olarak sivil ve suçsuz insanlar kurşuna diziliyor, köylü yakılıp-yıkılarak haberece çevriliyor. Botan, Amed, Bingöl, Dersim ve Garzan dağları yılın başından beri sürekli bombalanıyor. Son olarak saldırılardan doğu çıkıttı 2 Temmuz günü Küpeli Dağında 27 köylü ve köylülerin katledilmesine karşı çıkan 6 asker, yine 3 Temmuz günü Mardin-Dargeçit'e bağ-

sim'de, Çorum, Malatya ve daha değişik birçok alanda katliamlar gerçekleştirildi. 24 Aralık 1978 yılında, aynı zamanda partimizin doğuşuna da bir cevap niteliğini taşıyan, Kürdistan'da olağanüstü hal uygulamasının başlangıcını teşkil eden sıkıyönetimin uygulanması için Maraş Katliamı'nın nasıl korkunç bir tarzda hayata geçirildiği, ordu desteğindeki gerici mihracların yüzlerce insanı nasıl hunharca katlettikleri henüz canlılığını hafızalarda koruyor. Bütün katliamlar devlet eliyle planlanarak, örgütlenilerek çok bilinçli bir tarzda gerçekleştirildi.

Nasıl ki, 1978'in sonları ve 1979 başlarında partimizin çıkışına karşı Maraş Katliamı hayata geçirildiyse, 2 Temmuz 1993 tarihinde gerçekleştirilen Küpeli Dağı katliamı gibi Sivas katliamı da ulusal kurtuluş savaşımıza karşı gerçekleştirilen bir

gattaki özel komando timlerinin, Kürdistan'ın uzak bir alanındaki olaya anında müdahale etme kabiliyetine sahip oldukları söylenirken, yakın mesafede bulunan alana gönderilen meşeyleri, yine Sivas'taki güçlerinin olaylara seyirci kalmaları neyle izah edilebilir? Olayı yaşıyanlardan birinin deyimiyile, gösteri yapanlara, saldırıyı gerçekleştirenlere sadece su sıkılsaydı kalabalık dağılır ve ciddi düzeyde bir felaket gündeme gelmezdi. Başbakan Tansu Çiller, Meclis kürsüsünde olay hakkında çok sorumsuzca açıklamalar yaparken, yeni içişleri bakanı ise katliam, dumandan zehirlenerek öldüler biçiminde çok basit bir değerlendirilmeyle geçtiyiriyordu. Kısacası bu katliam, bir grup insanın kendiliğinden gelişen doğal bir tepkisi sonucu meydana gelen bir olay olarak değerlendirilemez. Bizler rejimin gerçekleştirdiği bir katliam olarak değerlendirmek gerekir.

Sivas Katliamı'nın şeriat-laiklik ikilemine indirgemek de doğru bir yaklaşım değildir. Böyle bir yaklaşım, olayı özünden sapırmaktır. Zaten sömürgeci rejimin de hedeflemesi istediği sonuç budur. Bununla amaçlanan katliam sonrasında gelececek tepkilerle geniş halk kesimleri, aydınları, solcuları laiklik, yeni kemalist laiklik bayrağı altında toplamak, böylece iflas eden kemalist ideolojiye, sömürgeci rejime nefes aldırılmaktır. Nitekim çoğu solcuların, aydınların ve alevilerin içine düştükleri hata da bu oldu. Olay, seriatilçilik, laikliğe bir saldırısı olarak değerlendirildi. Gelişen protestolarda kemalist laikliğe sarılmak, vazgeçilmez bir çizgi olarak sloganlara yansdı. Bu yaklaşım, sosyalizm koku ve gerçekleri görmeyen, görsü bile doğru yaklaşım göstermekten ürken, devleti devletten daha çok savanan, zor dönemlerde ona sahip çıkan kemalist mantık olmaktadır.

Sivas Katliamı'nın hangi temel yaklaşımla değerlendirilmesi gerektiğini, katliamın hangi koşullarda ve niçin dayatıldığını, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, yaptığı kapsamlı bir değerlendirmede şöyle ortaya koymaktadır:

"...En çok çarpıtılan, başka türlü gösterilmeye çalışılan bu olayı, Türkiye'nin ve Kürdistan'ın devrim ve karşı-devrim çatışmasının temelinde ele almak en doğrusudur. Ki bunu dost da, düşman da biliyor, söylüyor, yazıyor. Bütün sorunların kaynağında her gün yükselttiğimiz mücadelede yer almakta ve bütün gelişmelerin belirleyen temel nokta mücadelede olduğuna göre, elbette ki Sivas'taki bu gelişmeyi de savas sürecimiz temelinde ele almak gerekir. Ama burada ayrırt edici olan bazı yönler vardır. Bir yandan 'şeriatçılar' deniliyor, öte yandan 'laikler buna karşı' deniliyor. Bir yandan da 'Sünni-alevi çatışması' deniliyor. 'İlerici-geriçi kavga'sı' biçiminde yataflar vurulurak bu olay anlatılmaya çalışılıyor. Her ne kadar bu ikilemler gerçek bir yönleri gösterilmelisi de, olay gerçekten düzensizlik, hayata geçirilış ve sonuç itibarıyla farklıdır..."

Altında da görüldüğü gibi katliam, bazı yönleriyle etki payı olsa da Alevi-Sünni ayrımnın ve çatışmasının bir sonucu olarak ortaya çıkmadı. Gelişen mücadelede, halkımız ulusal bilinç temelinde hızla eğitiliyor, örgütleniyor, birleşiyor. Geçmişte çok

ettirme, yakma-yıkma bütün şiddetli devam ederken, gerek Türkiye demokratik-ilerici cephesinde ve gerekse de dünyada ciddi düzeyde bir tepki meydana getirmekte, bu vahşit uygulamaları güvresle kınayan, buna karşı tavır geliştiren bir tutum ortaya çıkmamaktadır. Hiç kuşkusuz Kürdistan halkı, kendi öz gücüne dayanarak mücadelesini sürdürecektir, düşmanın bütün halkı hedefleyen topyekün özel savaşına karşı kendi öz örgütlenme ve mücadele araçlarını daha geliştirerek partisi önderliğinde savaşa çıkarak ve savaştıkları da, Ama en azından "solcuyum", "ilericiyim", "demokratik", "aydınım" diyenlerin de seslerini yükseltmeleri her Türkiye halkı ve hem de insanlık onurunu korumak açısından vazgeçilmez bir zorunluluk ve kendisini dayatan en acil görevdir. Bugün Türkiye'de her şeyin gündeminde yer alan Kürdistan ulusal kurtuluş savaş, düşmanın dayattığı topyekün savaş karşı Kürt halkının kararlı diremesidir. TC hem katliamı yüzünü gizlemek ve hem de sorunu örtbas edilebilcek için bugüne kadar oldukça pahalı sorunları yaratarak, kamuoyunu aslı gerçeklerden uzaklaştırmak, tali ve önemli maddelerle sorunlarla uğraştırmaya çalıştı.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin giderek derinleştiği, yoğunca bir savaşımın yaşandığı ve gün-

li Çiçekli köyünde 15 köylü en vahşi bir biçimde katlediliyor. Kürdistan'da katliam ve baskınlardan doğu çıkıttı bir dönemde Sivas Katliamı gerçekleştirildi.

Katliamlar, TC sürecinin bir ifadesidir. Her dönemsel çıkışta, halka katliamların yüzü gösterilerek cevap verilmiştir. Tarihi bilgisi olan herkes Osmanlı tarihinin barbarlık, vahşet ve halklara katliam, soykırım olduğunu bilir. Bu geleneği TC devraldı. Denilebilir ki, TC'nin üzerinde şekillendiği temel katliam, barbarlık ve vahşettir. 1915 Ermeni soykırımı hatırladıkça, Çerkez Ethem ve beraberindekileri, Mustafa Süpü ve arkadaşlarının ne tür komplotlara imha edildikleri, etkisizleştirildikleri bilimektedir. Komünist, devrimci ve gericiye tam bir millî mutabakat sağlanarak, Koçgiri, Ağrı-Zabran, Şeyh Sait ve Dersim işyanları 1938'in sonlarına doğru vahşi uygulamaları nasıl ezdirildikleri, boğduruldukları henüz aşanlar, hem buna büyüklerinden dinleyenler ve hem de TC sürecini okuyup kavrayanların hafızalarında silinmemesine yer ediniştir. Ve daha sonraki yıllarda Kürdistan halkına uygulanan beyaz katliam ardından 1970'lere geldiğinde öğrenci-çocuk hareketleri gelişmeye başladı. Bu devrimci gelişmelere de nasıl cevap verildiği bilinir. 1970'leri doğrusunda İstanbul-Tak-

katliam niteliğini taşıyor.

Sivas Katliamı'nın gerçekleştirilmesinin birçok nedenleri vardır. Katliam yazar Aziz Nesin'in şahsına yönelik olarak göstermek, gerçekleri çarpıtmaktır. Çünkü bu katliam, Türk devletinin yürüttüğü özel savaşın bir parçası olarak planlanıp uygulanmıştır. Sınırlı olarak yansıtılmasına göre-rüntü olarak- rağmen, katliamın iki gün öncesinden gerçekleşeceği bildirildi, Bildiriler dağıtılmış, yerel gazetelerde bu yönü değerlendirilmeler yapılmıştı. Unfak bilinmesine rağmen, en büyük bir tedbirin alınmaması nasıl izah etmek gerekir? Olay günün o zaman namazdan çıkan 400 kişinin giderek kalabalıklaşması, slogan atarak yürüyüşe geçmesi, daha sonra Madımak Oteli'nin önünde biriken ofekli kalabalığın araçları ateş vermesi, otelden dışarı çıkmak isteyenlerin linç etmek istemesi ve en son oteli ateşe vermesi arasında uzun bir zaman süresi geçiyor. Yanan otelden dışarı çıkmak isteyenler bile, yanmaları için dışarıya bırakılıyor, gersin geri içeriye sokuluyorlar. Hiçbir müdahale yapılmıyor, itfaiye araçları bile çok geç geliyor. Bütün bu olaylar 7-8 saat kadar bir zaman süresini alıyor. Bir cenezetöreni gösterisine bile tahammül etmeyen sömürgeci ordu güçleri hemen hazır-nazır tutulurken, sıkça özünden bahsedilen Kayseri ve Yoz-

Çarçele'de şahadete erişen şehitlerimiz KURTULUŞUN FENERLERİDİRLER

Şemdinli birliği, ihanet güçlerinin saldırısı üzerine toplanıp yeni bir durum değerlendirilmesi yapıyor. Gerçekleri muntıkasında faaliyet yürüten bu birliğimiz, son gelişmeleri dikkate alarak bir çalışma planı çıkıyor. Buna göre Bezele Taburuna yönelik eylemlerde yaralı düşen yoldaşların bir kısmı güvenli bir şekilde alanlara aktarılırken, gidemeyenler durumda olan 7 yoldaş ise Miroz'a gönderilir. Geride kalan 11 kişilik grup ise lojistik ihtiyaçlarını temini için Şemdinli'nin kırsal alanına açılır. Yapacakları görev savıştan daha kolay değildir. Bir nevi aslanın, kurdun ağzından ekmeği çıkarmak gibidir. Savaş bitmiş ama, giden grup geri dönmemiştir.

Ay olarak Kasım olmasına rağmen kiş yüzünü iyice göstermişti. Hava lar ıyden iyice bozuluyordu. İlk karı düşmüştü artık. Gökyüzünde kara bulutlar doluyordu. İşte geride kalan yoldaşlar, görevin kutsallığı içinde yola koyuldu. Yatanızınmız bu ufak parçası üzerine düşman güçleri leş kargaları gibi habire üşüyordu. Diğer taraftan birlerce hain örgütlenilmiş ve bir avuç özgürlük savaşçısına karşı saldırıya geçtilmiş. Bu hainler adeta kuduzlaşan yaratıklar gibi saldırdılar. Kuzey hattında ise vatan ve insanlık onuru-

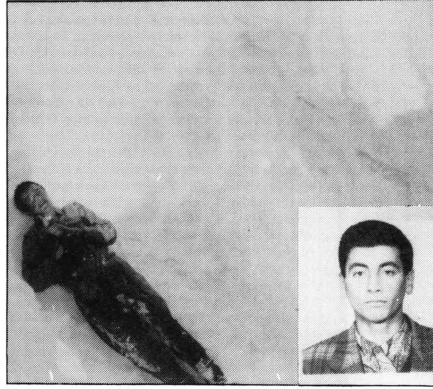
nu birkaç kemik karşılığında ayaklar altına alan çete köyleri vardı. TC'nin ordu sürülerinde alarmdaydı. Bu tarihi düşmanlara doğanın vahşiliği yanında ağır hava koşulları da olanak sağlıyordu. İnanc, kararlılık ve yurtseverlik duygularıyla yürekleri sımsıkı olan bu yoldaşlar, ne düşmanın çokluğuna, ne de hava koşullarının kıyamet koparcasına ağır oluşuna bakmaksızın, onları bekleyen görevi yerine getirmenin heyecanı içinde yürürler. Çarçele'nin içine doğru açılırlar. Günlerden bir gün fırtına tüm şiddetiyle esmeye başlar.

Ulaşılmaması gereken konaklama noktası bellidir. Varılacak noktaya ulaşmak için bütün güçlerini, irade ve inançlarını ayaklandırırlar. Yoğun tipiden dolayı göz gözü görmüyor. Doğanın bir kızı kıyamettir alıp başını gidiyor. Arkada yürüyen kendi öndeki yoldaşını görmüyor, öndeki de ardına dönüp bakmasında rağmen arından geleni görmüyor. İçlerini rahat edecek tek bir şey varsa, o da birbirlerine olan bağlılıklar ve yüce yoldaşlık ilişkileridir. Bir de yol hattını ve varılacak noktayı herkes biliyor. Önce doğu yoldaş varıyor. Eskiden sakladıkları kırık odun parçalarını karın altından çıkarıp temizleyerek ateş yakmaya çalış-

şıyor. Odunlar da düşman olursanıza bir türlü ateş almıyor. Büyük bir uğraştan sonra önce küçük ve ardından büyükçe bir ateş yakmayı başarırlar. Her tarafta tipi var, fırtına durmak nedir bilmiyor. Gökyüzü kar yüklü bulutlarla dolu. Köyler yakın ve düşman güçleri var içinde. Bu kara kışta düşmanın çemberi içinde ateş yakılıyor. İlk insanın ateşi bulması kadar sevindirici arkadaşlar. Yakılan ateş kazanılan bir zaferin ateşi gibidir. Atalarımızın kutsallık derecesinde sevdiikleri ateş, şimdi kahraman torunları için yaşımdır. Koruyan bir ana gibidir. Ateşin patlayın kıvılcıkları, sanki ateşin güllümsemesidir. Ama yoldaşların içi derinden derine rahat değil. Yedi yoldaşları yoldadır. Yediler'i düşüncemle kendilerini alıyomayıyorlar. Yediler şimdi nerede, ne zaman ulaşacaklara başmıyor. Bir iki adım atıyorlar ve arından hemen düşüyorlar. Düşse kılka ancak o noktaya varmayacakları başmıyor. Artık hareket edecek takatleri yok. Yağın karın altında, esen fırtınaya kendilerini siper ederek otururlar. Aşın yorgunluk, uzun süreli yoksuzluk neticesinde istemeye istemeye uyurlar, bir daha uyanmayacaklarını bilmeden. Bu uyku son uykulardır. Uykuya karşı ne kadar direnseler de çok kapaklılarına düşen ağırılık başın gelir. Dünyayı gören gözler kapanır. Üstlerinde ne der battaniye, ne de bir naylon parçası. Habire kar yağıyor üstlerine. Kar bembeyaz bir battaniye olur üstlerinde ve bir tabaka yükselir. Kar bir kafen olur, tabut olur. Bu uyku bir ölüm uykusu...

En sonunda gelen Arif yoldaş ise her iki gruba da yetişmez. Tek başınadır. O da çok yakındır. Ama birbirlerini görmüyorlar. Birbirlerini arayacak durumda da değildir. Amanız hava koşullarına aramaya olanak tanımıyor, arayan kayboluyor. Kaldi ki hepsi üç grup, bir anladıkla kaybolmuşlar. Ama aynı zamanda bir çeşit varacakları noktaya da ulaşmışlar.

Arif yoldaş, aslen Malazgirtlidir. Malazgirt'te doğmuş. 1991 yılında Şemdinli savaşına katılmış. Mıvan Karakol başkanı ve Xan Kırke (Özgürlük Vadi'si) direnişine coşukluğu katıldı. 1991-92 Başarmaya Mahkum Eğitim Devresini 3. Tabur'da gördü. 1992 Altıncı güçlü hazırlanma için kendisini alabildiğine yoğunlaştırdı. Yaşamda ikeli, savışta cesur, başkılarında büyük bir saldırlı ruhuna sahipti. Bezele eylemine en önde saldıran içinde yer alarak katıldı. Yaşamda özveriyle, Alçakgönüllü yaşıyla saygıyla yaratmış. Özekli eylem ve görev dayatan özelliklere sahipti. Doğal sorumluluk anlayışıyla sorunları ortaya koyup çözüm yolları dayatırdı. Gelen ve daha çok gelişme vaat eden yapsından dolayı kısa bir za-

Zağroslarda donarak şehit düşen Sabahattin (Doğubeyazıt) ve Zilan (Doğubeyazıt) yoldaşlar

man içindi. Zilan (Doğubeyazıt) yoldaşlar

man içindi. Zilan (Doğubeyazıt) yoldaşlar

man içindi. Zilan (Doğubeyazıt) yoldaşlar

man içindi. Zilan (Doğubeyazıt) yoldaşlar

man içindi. Zilan (Doğubeyazıt) yoldaşlar

Karda donan vücutlarınız büyük zaferin bedelidir!

Mardin'in Midyat ilçesine bağlı bir köyde doğup büyüyen ve uzun yıllar burada yaşamını sürdüren Çiya yoldaş, orta yaşlı ve ekonomik olarak normal bir yaşıtı sürdürüyordu. Evliydü, çocuklarına daha iyi babalık yapmak için bütün gücünü sarfediyordu.

Kürdistan'da donan gerilla savaşçı gelismez için içi sevinmiş, yaşıma daha çok umut başlamış ve elinden geldiğince hiçbir desteğini esirgememiştir. Her zaman gerilla olan yoldaşlarıyla ilişkiliydi. Onların bütün ihtiyaçlarını karşılar, bulunduğu alanda yapılacak gereken görevleri büyük bir sorumlulukla yerine getirirdi. Milislik yaptığı dönemde olağanüstü düzeyde bir fedakarlık sergiliyordu. Bu pratikinden ve çabasından dolayı gerillalar tarafından da oldukça sevilirdi ve saygı duyuluyordu. Halk arasında da sevilen, sayılan ve güven duyulan bir konuma sahipti. Parti ve mücadele gerçeğini erkenden kavradı. Bilinece kadarlığı bu gerçekleri kalba aktardı, aile bireylerini ülke ve mücadele ruhuyla yetiştirdi. Halkın kurtuluşu için çöze alamadığı hiçbir zorluk yoktu. Bütün varlığıyla kendisini adanmıştı davasına. Hiçbir gün O'nu bu davasından vazgeçiremedi. Kararlı ve azimliydi.

Faaliyetlerinde dolayı giderek desifre olmuştu. Bu nedenle köyden uzaklaştı. Zaten milislik görevi de artık O'nu tatmin etmiyor, daha farklı düzeylerde düşmanla hesaplaşmak istiyordu. Amas ülkenin kurtuluşu için daha fazla çalışmak, gerekirse bu uğurda şehit düşmekti. Bütün yaşımlı mücadelede adanmış içine daha önceleri de gerillalara öneri götürmüştü. Ancak yaşımlı ilerlemesi olması, yaptığı görevlerde sağlığı başını ve çocuklarından dolayı bu öneri her reddedilmişti. Ama artık desifre olmuştu, gerillaya katılmasını kimse engellemeydi.

İşte Çiya yoldaş, bu koşullar ortamında eşi ve çocuklarıyla birlikte mücadeleye katıldı. Bütün aile bireyleri gerilla olur, ailesi artık gerilladır, eşi Kürdistan dağlarıdır. Birçok alanda faaliyet yürüttükten sonra parti eğitim kamplarının bulunduğu Xan Kırke alanına ulaşıyor. Bir dönem parti eğitiminden geçen Hele-na ve Rubarok gibi büyük çaplı eylemlere katılır. Gü-

ney'de bulunan güçlerimize karşı ihanetçi cephenin TC ile birlikte başlatıkları saldırılara karşı büyük bir kararlılıkla savaşır.

Bu savıştan sonra içinde yer aldığı birlikte birlikte, başka bir alana gitmek üzere yola çıkar. Yanında çok sevdiği Xebat yoldaş da vardır.

Xebat (Zübeyir FERHANG) yoldaş, Doğu Kürdistan'ın şirin bir köyü olan Hilori'de doğmuş. Gençliği uzun bağımsızlık savışından etkilenerek partiye ilişkin geçiyor. 1991 sonbaharında Xan Kırke'deki parti eğitim kamplarına ulaşır. Çeşitli eğitim devrelerinden geçer. Birçok eyleme katılır. İhanetçi güçlerin, özgürlük savaşçılarına karşı başlatıldığı saldırılara karşı en ön saflarda savaşır. Kürdistan halkının birliği önüne engel olarak dikilen ve kurtuluş umutlarını saldıran hainlerden tarihimize hesabını almak için büyük bir çabanın içine girer ve büyük bir nefretle buna karşı durur.

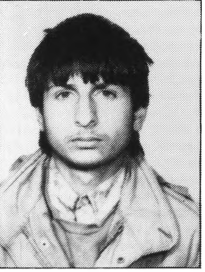
Savışın bitiminden hemen sonra yapılan planlama sonucu iki takım bir güçle Zağros'ın öte taraflarına doğru yola çıkar. Çiya ve Xebat yoldaşlar 2. Takım'da yer alırlar. Zağros'ın engin yükseklikleri aşıştan sonra önlendirde daha oniki saatlik yol var. Yol adeta bimek bilmiyor. Yüklü ağır, hava koşulları gıderik kötürleiyor. Her tarafı karla kaplanmış. Fırtına şiddetlendikçe şiddetleniyor. Bu ağır koşullarda Çiya ve Xebat yoldaşlar donarak şahadete ulaşılır. Ağır kış koşullarından dolayı doğa için yiğit milatı daha bızlerden koparak başına alır.

Çiya ve Xebat yoldaşları! Mücadele yaşamız ve şehit oluş tarzınız, biz mücadele yoldaşlarımızı daha fazla cesaretlendirdi ve güç verdi. Sizinde daha fazla gururluyuz, inançlıyız. Anızın mücadeleye bağağızımızdır. Size olan mücadeleye bağlılığımızda 1993 yılına bütün gücümüzle yüklenecek, daha fazla eylem, daha fazla örgütlenmeyi yarıatacağız. Sizler usul birliğimizin harik, zaferin temel taşlarıdır. Sizlere gerçek başarı ancak zaferi yaratmakla mümkündür. Zafer için verdiğimiz sözü, sizlerin şahadetinde bir kez daha tekrarıyoruz.

Sizler, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin abideleri olarak hep yaşayacaksınız!

Mehmet yoldaş, Kobani'de gözlerini dünyaya açmıştı. Yaşatları gibi büyümüş, partimizin geliştirdiği mücadelenin etkisinde kalarak, partiyi sempati duymaya başlamıştı. Bir dönem bulunduğunda kitleler arasında faaliyet yürütür. Ancak savaş dışında kalmak O'na içtenlik gibi geliyordu. Gördüğü eğitimleri yeterli buluyordu artık. Savaşta katilima istemini partili yoldaşlara bildirir. İstem kabul edilince 1991 yılında Kürdistan dağlarına ulaştı. Ve gerillaıyla kucağa. Düşmanı kahreden eylemleri yaşam dâvâsı sevdi. 1991 yılında Mavan ve Wergenima karakolları baskın eylemlerine, Özgürlük Vadisi direnişine katılmış, ardından 1991-92 kiş eğitim sürecinde 2. Tabur'da takım komutanlığı görevini yürüttü. Pratikte takım komutanının siyasi yardımcılığı görevini de yürütüyordu. Cesaret düzeyi Bezelé tabur baskını eyleminde doruğa ulaşmıştı. Çok sade ve olgun bir kişiliğe sahipti. Sorunlara çözüm getirmeye yönelik saygı sayıları bir haline gelmişti. Zorluklar ne olursa olsun, sorunlar ne kadar yoğun yaşanırsa yaşanmasın asla dağda düşmezdi, geniş düşünürdü. Bu yapıyla olgun kişiliğin timsaliydi. Alabildiğine fedakar. Her koşul altında yoldaşlarına hizmet etmek isteyen yüce bir pratiğin sahibiydi.

Bir diğer yoldaşın adı **Serxwebûn (Ahmet DEMİR)**'di. 1975 yılında dünyaya gözlerini açarak Kürdistan'a merhaba demişti. Doğubeyazıt'tı. Yurtsever bir aile ortamında yetişmişti. 1992'nin Mart ayında Zağroslar'da kısa bir eğitim gördükten sonra Xan Kırke'ye gitti. Çok canlı, atak ve girişken. Saldırı ruhunu son derece yüksek, görevlere son derece bağlı, alabildiğine direngen ve yaşayan bir kahramandı. Bu soylu özelliklerinden ve Bezelé Taburu'na yönelik eylemleri başkasından dolayı, karargah komutanlığı tarafından ödüllendirilmişti. İlk pratiğinde manga komutanlığı görevini üstlendi. **Ercan** yoldaş ise Dersimliydi, 1991 sonbaharında gerilla safılarına katılmıştı. Çevik ve güçlüydü. Hep BKC silâhını taşırdı. Dört ferdi silâhları O'na küçük geldiğinden taşımak istemezdi. Düşmana karşı büyük bir kını vardı. Dersim'in ve bütün katliamların hesabını faşist Türk sömürgeciliğinden sormak istiyordu. Bezelé Taburu'na yönelik baskın eylemine coşkuyla katılmıştı. En zor

ve dar koşullarda bile morali hep güçlüydü, moralizasyona asla düşmezdi. Gövdeni çatımsızca yarağı düşmüştü. Çatışma sürecinde ve sonrasında yaralı düştüğünü arkadaşlarından saklamıştı. Arkadaşları için bir cesaret ve moral kaynağıydı. Dersim ve İstanbul'da Türk kültürüne bükülmesine rağmen, asimilasyon etkilerini üzerinden öylesine hızlı atmıştı ki, Botan'la öylesine bir uyum sağlamıştı ki, O'nu görenler Botan'da doğup büyüyen bir sanırdı.

Bir diğer yoldaş da **Ağit'e Zer** yoldaştı. 1989 yılında askerlik yasasıyla saflara katılmıştı. Gürpınarıydı. Oramar-Sate köyü civarında aklı yoldaşları birlikte Saddam güçlerinin eline esir düşmüştü. Ekim 1989'dan 1991 baharına kadar Saddam rejiminin zindanlarında kalmıştı. 1991 baharında Güney Kürdistan'daki halkın ayaklanmasıyla birlikte boşaltılan zindandan O da çıkı. Zindandan çıkar çıkmaz hemen Xan Kırke'de eğitim gördü. Kendisini yeni dönemin görevlerine hızla hazırladı. Görevlere bağlı, çalışma disiplinine sahip, savaşıç özelliği yüksek olan bir yoldaştı. Botan halkının kişilik özelliklerini kendisinde yansıtmıştı, PKK düşüncesiyle bunu biriktirilen ve Bezelé eyleminde büyük bir katkı sahibi olan bir militandı.

Çiya yoldaş, Patnos ilçesinde doğup büyümüşü. 1991 Eylül ayında gerilla safılarına katılmıştı. Başarnaya Mahkumaz Eğitim Devresi'ni 3. Tabur'da tamamladı. Ama hareketli birlikte, Gerdi yerel takımımda görev yapı. Savaş için yaşayan, kendisini tüm gövdesiyle savaşa veren atak ve çok cesur bir yoldaştı. Sınırsız bir fedakarlık ruhuyla doluydu. Yorulmak nedir bilmeyen bir özelliğe sahipti. Bir işi bitirdi mi dergine henüz koşardı. Bezelé eyleminde üstün bir başarı sergiledi. Savaşta ortaya çıkan yetersizliklere karşı tavır acımasızdı, hataları affetmezdi. Eylemlerde çok hassastı. İhmalkarlıktan, ürkeklikten nefret ederdi. Bir savaşçının bütün özelliklerinin tam tekmi olduğu bir insan aransaydı, bir arkadaşın deyişiyse bu Çiya yoldaşın başkası olamazdı. Normal günlük yaşamda son derece sakin, savaşı anında ise gerilim bir yay gibi olur ve fırtına gibi eserdi. Savaş anında bütün özelliklerini konuşarak, bir kaynak gibi akar ve olumlu sonuca döndürürdü. Disiplinli, soğukkanlı, olgun ve devrimci ahlaklı canlı bir semboldü. İşte bu dev savaşıncının vücudu dommuş ve karnı içine öylesine dermuştu.

Altılar'ın altıncısı ise, Afrin'in Raco-Yekmale köyünde doğup büyüyen **Rêzan** yoldaştı. 1992 yılında gerilla safılarına büyük bir özlemle katılmıştı. İlk savaş pratiği Şemdinli alanı oldu. Fiziki olarak zayıf olmasına rağmen büyük bir inat ve direnme gücüne sahipti. En zor koşullarda bile fedakarlığı ve güçlü iradesiyle ayakta. Yoldaşlar arasında sevgi ve saygı kazanmıştı. Şehit düştüğü anda kadar hiçbir yoldaş kendisinden acı bir söz duymamıştı.

Vücudları Çarçele'nin zirvesinde

donan yoldaşların sıcak anıları bir film şeridi gibi hızlı hızlı gözlerinin önünden geçti. Dörtler'in. Belki uyuyorlar, belki yasıyorlar düşüncesiyle adlarını bağırırlar, çağırırlar. Nafile... Dörtler karlı kollarını yastık yapıp başlarını kaldırırlar. Nafile... Can başlarından gitmişti. Uçup göçmüş göğüs kafeslerindeki yaşam kuşu.

Dörtler'den ikisi Arif yoldaşın yanına gitti. Fırtına içinde yarı cansız, yarı yaşayan halde ölüme boğuşan Arif yoldaş, yanına giden iki yoldaşına bakıp durdu. İki yoldaş, belki kurtulur diyerek Arif yoldaşı dövmeye başladılar. Dövdükçe dövdüler. Arif yoldaşın yaşaması için dövmesi gerekiyordu. Yoldaşları O'nun yaşamasını O'nu dövmek kadar istiyorlardı. Duygusalılla o an hareket edilemezdi. Yaşaması için ne lazımsa o yapılacak.

Arif yoldaş yürütmek için ayağa kaldırıp koluna girerler. Fakat hareket edemez. Dövmüş, dölmüş vücudu. Otururlar, süzerler, düşünürler, halı yaşıyor. Ama bu uzun sürmez. Kim bilebilirdi ki, bu biçimde başlayacak ölüme, bu biçimde başlayacak sonsuz yaşamı. Kurtarmak isteyen yoldaşların kolları arasında şehitler kervanına katılır. Böylece Çarçele bir can daha alır.

Dört yoldaş gökşükler içinde Arif yoldaşın cenazesini Altılar'ın yanına taşırlar. Her birinin silâhını yanına uzatırlar. Yaşamlarını kardan ve tipiden koruyan bir tek naylon parçalarıyla da örterler Yediler'in üzerine... Doğal tarzda saygı duruşunda beklerler bütün Kürdistan şehitleri için.

Dört yoldaş, herhangi bir köye ulaşmak için yola çıkar. Giderler, ama yol bitmez. Gökşük ve yeryüzü kar tabakalarıyla kaplı. Tipi durmuyor. Nice zaman sonra bir ışık görülür. Köyü deriye Dörtler, ışığı doğru giderler. Işık bir deniz feneri gibi çeker onları. Işığa varmaya az zaman var. Dişlerini tırnaklarına takarak güç bela yaklaşırlar. Yürüme taktiklerindeki azaldıkları azalmış. Ama ne de olsa ışığın olduğu evde dinlenecekler! Açık olan büyük bir kapıdan içeri girerler. Ama avlu çok büyük ve çok geniş. Birkaç adım daha atarlar. Bir de karışlarına ne çışın: Atatürk!

Zulmün, vahşetin ve binbir acının sembolü olan Atatürk'ün büstüyle karşılaşırlar. Buranın bir Kürt evi olmadığın, bir karakol olduğuna farkeder etmez gerçeğe çekilirler. Silâhı dört kişinin kendilerine doğru geldiğini gören nöbetçi askerler ise, nöbetçi kulübelerinden geriyeye doğru kaçıp ateş ederler. Birden ne olup bittigini anlamadan bütün karakol can endişesiyle geliş güzel ateş eder. Nöbetçi askerler kendi kendilerinden kuşkuyla düşerler. Gördükleri hayal miydi, yoksa gerçek miydi? Hayal olsa gözleriyle bu kadar canlı, hareketli görmezlerdi. Gerçek ise, bu iş-kıyamette bu nasıl bir gerçek?

Düşman güçleri düşünce ve korku dursun, dört yoldaş omuz omuza sürdürürler yolculuklarını. Oldukça üşümüş, acımış ve yorulmuş bir halde ilerlerler. Nihayet bir eve varırlar. Onlara kapı açılr. Ev sakinleri bu beklenmedik misafirler karşısında hayrete düşerler. Konuk ederler içine. Ayaklarına yasayan ayakbaşıları zorlaya zorlaya çıkarırlar. Sobayı ateşledikçe ateşlerler. Çay ve yemek getirirler önelerine. Sıcak ve candan sohbet ederler. Ev sakinleri meraklı bakışlarla hep süzerler Dörtleri'. Şişen ve moraran ayaklara, ellere ve yüzlere bakarlar. Can kulâğıyla dinlerler, dinlemeye doymazlar. Dörtler anlattıkça anlatırlar yüzüylardı halkıncın çektiği ızdırabı, ihaneti ve devrimin kudretini. Domnaktan kurtulan

Dörtler, Diyarbakır zindanında kendilerini yakan Dörtler'den ve bir süre önce donan Yediler'e kadar anlatırlar. Bu halkın kurtuluşu insanlığın kurtuluşudur derler. Parçalandıkça parçalanın, soykırımlardan geçirin, zindanlara doldurulan bu halk için ölmek, yaşamaktan daha güzeldir. Bu halkın uğruna ateşlerde yanılır, karda donulur, nehirlerde boğulur. Bu halk hepimizin ailesi, bu ülke hepimizin evidir, diye her şeyi anlatır. Sonra uyurlar.

Birdenberk kaldırıldılar uykudan. Dörtler gözlerini açar açmaz karşılarında bir çete görürler. Şimdi silahları sarılsınlar, yoksa konuşsunlar mıydı? Yoldaşlardan etkilenen çete hemen konuşmaya başlar: "Askerler köye girdi. Askerler köyden çıkana kadar sizler evden kaçmayın. Bana güvenmeniz de, ben yine sizi ıhbar etmeyeceğim..."

ÇARÇELE'YE DAVET EDİYORUM DÜNYAYI

Ağrı'dan uçtu coşkuyla
Afrin, Van
Muş, Kobani ve Dersim'den
yedi kanatlı yığıt
yeni bir dünyayı taşımak için düştü yola
Özgürlük Vadisi'nden

Kulak kabart sarsılan gökyüzü
dönen dünya
Bak tipi kesti yolu
fırtına kudurmuşcasına esiyor
Burası Çarçele
kasırğa cehennemi
Ne bir ambülsün var şimdi
ne de kardan giysilerle kuşuşturan hemşireler
yoldaşların can veriyor Çarçele'de
çarpınan kollarımla çığlık çığlığa
tüylerim diken diken

Nasıl etsem de sustursam
söyleyin ne olur
Tabur tabur ordular salsam üstüne
yağmur gibi yağdırsam kurşunları
doludizgin estirsem bir savaş kıyameti
biliyorum susmazsın
Ah o gün kopan deli fırtına
biliyorum duymazsın bile

Dört mevsim kardan gelinlik dağları
yabani keçilerin, kurtların bahçesi
ah Çarçele ölümsüzlük çığlığım
vahşi tabiat parçamızı
çıldırın bir gökyüzünün altında
kardan mezarları içinde yedi canım
sahaları
el bombaları
ve sırt çantalarıyla

Sırt çantalarında özgürlük yemişleri
silâhlarının içinde taşıyordı ormanları
yeni şehirleri fethetmeye yürürün
Şemdinli'nin özgürlük bayrağı yediler

Davet ediyorum dünyayı
gelin alın kucak kucak Çarçele'den
yeni dünyanın yıldızları çarşıları
ve işte fabrikaları
koşsun milyonlarca çocuk kanatlınsın

Müjdeliyorum analara
Çarçele'ye ayak basan çocuklar büyük
kırmızı bir gül gibi açar safak gözlerinde körlerin
şakır şakır açılır dilleri dilisizlerin
duymaya başlar sağırlar
getirin ölümlerinizi Çarçele'ye

Askerler köyden ayırıldıkten sonra bir grup köylü düşer önelerine. Kardan yolu açarlar. Dörtler haber alır, yakın bir mesafede kamp var. Aklı yolu da bilirler. Yoldaşlarının yakın olduğunu bilmenin, onlara bir an evvel ulaşmanın tarifsiz sevinciyle adeta koşarak yol alırlar. Ve kısa bir süre sonra ulaşırlar yoldaşlara. Telsizlerden Yediler'in şahadetini konuşurlar, acı haber yayılır her tarafa.

Gövede, Goste ve Besta'ya bakan Çarçele! Yedi seçkin yoldaş, yedi kahraman sana emanettir. Onları her türlü kötülüktten ve vahşi hayvanlardan koru. Onların anlarına bağlılığını bir gereği olarak savaşı daha da yükseltmek trmıdracağı. Yediler ve bütün şehitleri büyük bir halk zafetine döndürmek için yaşayacağız. Onlar kurtuluşumuzun fenerleridir.

Çarçele şehitleri ölümsüzdür!

Zağrosların bağına emanet ettik iki yoldaşı!

Zor bir gerçekliktr Zağros. Asi yücelikler. Can alan bagerler ve keşiştiği alanlar ülkenin iç parçasını. Sömürgecilerin sınırı sınırları parçalanmışlığın simgesidir...

1992, yoğun gelişmelere sahne oldu ve devrim sürecinde gerçekten tarihsel önemde bir yıl olarak yaşandı. Gerilla ve ayaklanmada zarar doğrultusunda büyük gelişmeler kaydedildi ve TC, tüm kozlarını yitirmişti. Sömürgecilerin durduramayacağı, Güney'deki işbirlikçileri devreye soktu. Ancak Güney Savaşı da düşmana hesapladiğı, bel bağladığı hiçbir sonucu sağlamadı. Bu imha amaçlı çok yönlü saldırı, güçlerimizin üstün direnişleriyle geri püskürtüldü ve TC, tüm kozlarını yitirmişti. Bu bunalıma daha da saplamaktan kurtulamadı.

Savaşı izleyen günlerde konumlanma, kıç hazırlıkları ve 1993 yılına güçlü bir yönleme süreci başlamıştı bile. Bu nefes nefese yoğun çalışmalar içerisinde **Xebat** ve **Dilweş** yoldaşlar, büyük özenlerle, bitmek tükenmek bilmeyen enerjilerle ve Apocu direniş ruh ve coşkularıyla yerlerini en önde almışlardı. 1992'nin savaş sürecinde bilenen, çekişilen yoldaşlarımız, bu kez de Zağros kampızının yeniden oluşumu yönünde hazırlık çalışmalarını omuzlamışlardı. Zordur Zağrosalar, ama zaftedecekti bir kez daha: açık ve keskin... Xebat ve Dilweş yoldaşlar, çadır yerlerinin yapımda, erzak çekilme-

sinde, doğanın amansız koşullarına karşın büyük bir direniş ruhuyla, özveriyle, cesaretle, tam bir görev adamı olarak yoğun bir çalışma temposunun sahibiydiler. Bu görevlerini yerine getirirken, Zağros'un ani bastırın fırtınalarından birine yakalandılar. Kendilerini düşünmekten çok, gruptaki yoldaşlarına, o anda orada bulunan iki yurtsaver köylüye yardım etme çabasındaydılar. Ancak bu sefer bager üstün gelecekti; bitmek bilmeyen ve giderek daha da şiddetlenen bagerden, soğuktan, göz gözü görmediğinden dolayı yönlere şaşımaları, Kasım 1992'de yoldaşlarımızı şahadetle buluşmaya götürdü.

Xebat ve Dilweş yoldaşlar, birer dava, örgüt ve görev adamlarıdır. PKK yamının ruhunun yetkin temsiliyi yoldaşlarımızın somutlaştırmışlardı. 1992 döneminin ders, deneyim ve kazanımları ışığında 1993 yılına yönelik güçlü bir hazırlık sürecine yönelmiş, Zağros'u fethetmişlerdi. Şahadetleriyle bir yaşam kaynağı, bir azim pınarı, direniş güneşi oldular Zağros'ta. Onların ışıklarıyla yüründü ve zaftedecekti Zağros bir kez daha.

Manevi huzurunuzda söz veriyoruz bir kez daha: Direnişiniz hep yitirmeyeceğinizdir. Söz veriyoruz ki, şahadetlerinizle yaşam kazandırdığınız Zağros, PKK direnişçiliğinin bir önünde tanığı olacak, sizleri mücadelede yatacağak ve mücadeleminiz mutlak ama mutlak zaferle taçlandıracağız!

Zağros şehitleri ölümsüzdür!

lişmelerden uzak durmayan Xebat yoldaş, ele geçirdiği parti yayınlarıyla bir yandan Kürdistan gerçeğini bilimsel bir temelde öğrenmeye çalışırken, diğer yandan devrim ve sosyalizm sorunlarını araştırmaya ve kavramaya yönelik bir pratik sergiler. Oldukça zeki ve güçlü bir kavrama yeteneğine sahip olan Xebat yoldaş, aynı zamanda çevresindekileri de aydınlatarak örgütlemeye ve mücadelede hizmet eden bir konuma getirmeye çalışır. Parti ile doğrudan bir bağlantısı olmasına rağmen duyduğu sorumlulukla hareket ederek, ulusal kurtuluşun bir sempatizanı olarak çalışır. Kendi cabaıyla kendi kendisini eğiterek yetkinleşir ve olgun bir kişiliğe kavuşur.

Xebat yoldaş, lise yıllarında sergilediği engin çaba ve özlu pratiğiyle çevresinde hayranlık uyandırır. Kararlılığı, çalışkanlığı ve tutarlılığıyla arkadaşları arasında sevilen ve sayılan bir konuma sahip olur. Haksızlıklara karşı net tavır takınır. Çok basit haksızlıklara bile tahammül göstermez ve karşı durur. Zayıf ve haklı olandan yana tavır takınarak mücadele eder. Az ve özlu konuşan ama tavır ve davranışlarıyla çevresindekilere çok şey veren eğitici ve güçlü bir anlamat yeteneğine sahip, olgun bir kişilik sergiler. Partiyi, devrimi, ülkeyi ve sosyalizmi bilince çıkaran bir yapıya ulaşarak liseyi bitiren Xebat yoldaş, 1989 yılından itibaren Siverek'te elektrik tesisatçılığı ile uğraşarak ekmeğini kazanmaya çalışır. Bu süreçte de mücadeleyle bütünleşme temelineledi çabalarını yoğunca sürdürür.

1990 yılında gelişen mücadelenin etkisi ve yönlendirilmesi Kürdistan'ın birçok alanında serhilardanlar yaşanır. Artık Kürdistan halkı da ayakta. Halk gerillaya kucağı açmış, mücadelesini gerillanın savaşıyla bütünleştirmiş. Bundan böyle gerillanın mücadelesine güç katacak, onu zafere dek yatacağak ve büyütecek olan serhilardanlarla ses verecekti. İşte serhilardanların etkisi dalga dalga Kürdistan'ın bütün alanlarına da yayılacaktır. 1990 yılının ilk serhilardanları en büyük etkisini Siverek alanında gösterir. Halkta ve gençlik saflarında önemli bir hareketlenme yaşanır. Xebat yoldaş, bu gelişmelerin etkisiyle coşkuya kapılır. Bu coşkuyla 1991 yılının Ekim ayına kadar yoğun bir pratik sergiler. Bu süreçte partili yoldaşlarla da ilişki kurmayı başaran. Şehir çalışmalarına daha da örgütlü katılır. Bildiri dağıtır, pullama ve afişleme yapar. Kitleleri örgütleme çalışmalarını sürdürür.

1991 Ekim ayına kadar Siverek alanında parti çalışmalarını büyük bir sorumluluk anlayışıyla yürüten Xebat yoldaş, artık ARGK saflarında faaliyet yürütmek ister. Düşmanla direkt hesaplaşmak için istemini partiyi bildirir. Bu istemi parti tarafından uygun görülür ve Kasım 1991 yılında bir grup yoldaşıyla birlikte Doğu Kürdistan üzerinden 2. Merkez Karargahı'nın bulunduğu Xan Kırke alanına ulaşır. Kürdistan tarihine kaynaklık eden Zağros dağılarını aşarak çok arzu edildiği ARGK saflarına ulaşır. Xebat yoldaş, Zağros dağılarını gördüğünde adeta büyülenir. Bu engin ve bir o kadar güzelliğlerle dolu olan bu muhteşem dağlarla bir halkın nasıl böyle köle kaldığını düşünür. Düşmanların çokluğu karşısında uğradığı onca katliamlara rağmen, Kurt halkının var-

Adı soyadı: ...

Kod adı: **Dilweş**

Doğum yeri ve tarihi: **Güneybatı Kürdistan, ...**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **1991**

Şahadet tarih ve yeri: **Kasım 1992, Zağros**

lığı sürdürülebilmesinin ancak bu dağlar sayesinde olduğunu görür. Bu anlamda Kürdistan'ın engin dağlarında yürütülen gerilla savaşının başarıya ulaşacağına inanır tamdır. Bunun büyük sevincini yaşar. Xebat yoldaş, bu sevincini arkadaşlarına, "Şu an belki de dünyanın en mutlu insanı benim. Dağlarla, özgürlükle iç içeyim..." sözleriyle ifade eder. 1991-92 kiş sürecinin başlarında Xan Kırke alanına giden Xebat yoldaş, gelişkin yapısı ve olgun kişiliğiyle kadro eğitimine alır. Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi'nin bu alanı da geçirir. Eğitimde gösterdiği bilimi ve canlılığıyla tüm arkadaşlarının dikkatini çeker. Siyasal gelişkinliğiyle hemen hemen tüm tartışmalara katılır. Bildirgen ve kavradıklarını arkadaşlarına aktarmaya çalışır. Zorlu kiş koşullarında hiçbir yılmıgık ve karamsarlık göstermeden devrimle olan güçlü inancıyla tüm pratik işlere koşar. Arkadaşlarına da güç verecek moral kaynağı olur. O'nun bu pratiği tüm yoldaşları tarafından takdir edilir. Askeri olarak kendisini yetkinleştirmeye veren Xebat yoldaş, kısa sürede büyük değer verdiği silaha hakimiyeti sağlar. Güçlü bir gerilla olarak kendisinin savaş pratiğine hazır hale gelir.

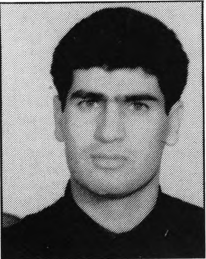
Güçlü bir kiş eğitim devresi sonrasında, 1992 yılı sürecinde ama birlik güçlerinde yer alarak, düşmanla sıkı bir savaşım içerisinde girmek ve bin yılların hesabını sormak için sabırsızdır. Ama birlik güçleri içerisinde olumlu pratiğiyle bir süre faaliyet yürüten Xebat yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından bu bir çok önem olan ve parti tarihimize en kapsamlı eylemi olan Rubarok tabur baskınında yer alır. TC, Rubarok'ta cumhuriyet tarihinin en büyük darbesini yerken, Xebat yoldaş da böylesine tarihi bir eylemde yer almanın büyük sevincini yaşar. O, eylemde kahramanca bir savaş pratiği sergileyerek kendisini askeri yönünden de kanıtlar.

Fakat Kürdistan'daki inanc, hal-kimya, ulusumuz ve devrimimiz

karşı olan kalleşliği, çirkefligi 1980 öncesi olduğu gibi yine ortaya koymaktadır. Sömürgeci TC'nin devrimci savaşımızdaki karşındaki çözülüşünü engellemek için ihanet güçleri saldırdıya geçmiştir. Xebat yoldaş, Kürdistan'daki bu ihanete yabancı değildir. İhanetçi güçlerin düşmanla olan çirkin ilişkilerine daha küçük yaşlardan tanıklı olmuştu. Bu nedenle ihanet korkunç bir kin ve öfkesi vardır. Rubarok eylemi dönüşlerinde Güney'deki güçlerimizle saldıran ihanet güçleriyle hesaplaşmak için bir an önce cepheye ulaşmak ister. Alandaki hareketli birlik içerisinde yer alarak, yoldaşlarıyla birlikte ihanet güçlerini karşılayışa bir savaşın gürsesi. Kez ihnet güçleri yenilmiş ve kutsal ülke topraklarımızdan sökülüp atılmışlardır. Bu inanç ve kararlılıkla Xebat yoldaş arkadaşlarıyla birlikte kahramanca savaşır. Bir aylık amansız bir savaş sürecinde büyük kahramanlıklar sergileyen Xebat yoldaş, savaş sonrasında yinealandığı güçlerimiz içerisinde yer alarak pratik sahaya doğru hareketle geçer.

Xebat yoldaş, 1991 Kasım'ında sevinç ve coşkuya aştığı görkemli Zağrosalar, yine bir yıl sonrasında bir savaş kadrosu, bir gerilla olarak aşmak durumuyla karşı karşıya kalır. Zağrosalar ki, Büyük İskender'in ordularına bile geç veremmiştir. Xebat ve bir grup yoldaş kararla ölümsüz zorlu Zağrosalar aşmak ve notalarını ulaşmak amacıyla yürüyüşlerine devam etmekteydiler. Zağrosaların zıvımında kılıç kesiliğinden dolayı dondurucu soğukta direnerek hareket eden yoldaşlarımız, artık bir noktadan sonra korkuk soğukta karşı dirençlerini kaybederler. Zağrosaların göğsünde iki yoldaş omuz omuza uzanmaya başlamıştı. Derin bir uykuya dالیyorlardı. Bu kahraman savaşçıların birisi de Xebat yoldaşları. Bir yıl önce selamladığı Zağroslarda onurlu bir yaşamı noktalayarak son nefesini verir, devrim şehitleri kervanındaki onurlu ve kutsal yerini alır.

“Mutluyum; dağlarla, özgürlükle iç içeyim”

Adı soyadı: **Hasan MEMELİ**

Kod adı: **Xebat**

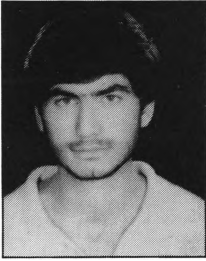
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1971**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **Kasım 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992, Zağros**

Yurtsaver bir öğretmenin ailenin en büyük çocuğu olan **Hasan MEMELİ (Xebat)** yoldaş, partimizin önderliğinde başlatılan ulusal kurtuluş mücadelemizin kök saldı. Siverek alanında doğup büyüdü. Siverek, ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk geliştiği alanlardan biridir. Yine Siverek, 27 Kasım 1978 yılında parti ilanyla birlikte yerli-işbirlikçi feodal gerilelikle direkt silahlı savaşına girilen ve gerillanın Kürdistan sahatında gelişimini için bir başlangıç sahası olarak ele alınan değeriendirilen bir alan olarak vardır. Buradaki yurtsaver aynalımız, mücadelede etkilenerek kısa sürede bağımsızlık ve özgürlük

ideolojisi etrafında kenetlendi; partiyi çok sayıda değerli kadro ve komutan verdi, bütün varlığı ve gücünü silahlı savaşına güç verdi. Xebat yoldaş da, mücadelemizin yasa saf tutan yurtsaver bir ailenin biriyi olarak böylesine sıcağı ve olumlu bir ortamda yetişti. Ulusal kimliği tanıma ve yurtsaver bir kişiliğe ulaşmada avantajlı bir konuma sahipti. Öğretmen olan babası yurtsaver kişiliğiyle tanındığı gibi, çevresinde oldukça sevilen ve sayılan biriydi. Aile olarak her dönem mücadeleyle olan bağını koparmamış ve gereken katkıları sunmakta gücünü esirgememiştir. Ailenin bu konumundan dolayı öğretmen olan babası, 12 Eylül faşist darbesiyle birlikte açığına bir. Bir süre sömürgecilerin zindanlarında kalarak, düşmanın ağır işkencelerine maruz kalır. Bu duruma rağmen mücadeleden yana olan tavırları değişmez. Her zaman halkan lehine tavır takınır. Böylesi bir süreçten geçen Xebat yoldaş, yurtsaver duygularıyla hareket ederek güçlü ve özlu bir kişilik sergiler. Ailesi için de halka ve ülkeye bağışları esas olarak hareket eder. Çevresiyle bu temelde ilişki geliştirir.

İlk ve ortaokulu Siverek'te bitiren Xebat yoldaş, bir süre gittiği cezaevi ziyaretlerinde ulusal sorun ve Kürt gerçeğiyle daha yakından ilgilenmeye başlar. Xebat yoldaş, liseye başladığı yıllarda ulusal kurtuluş mücadelemiz daha da boyutlanmakta ve sömürgecilikle hesaplaşmanın yeni bir savaşımı yaşamaktaydı. Ge-

O, 15 Ağustos Atılımı'nın güçlü saldırı ruhunu kişiliğinde somutlaştırdı!

Adı soyadı: **Erkan MALAY**
Kod adı: **Ahmet**

Doğum yeri ve tarihi: **Doğubeyazıt, 1968**
Mucadeleye katıldığı tarihi: **Ağustos 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **16 Ağustos 1992, Salara-Benevok üçgeni**

Kürdistan halkı için sömürgeci-lice sıklığı "İlk kursun" olan 15 Ağustos tarihini atılımının o güçlü saldırı ruhu, çok az kişi tarafından temsil edilebilmiştir. Ağustosların bu şanlı saldırı ruhunu kendi kişiliğinde somutlaştıran Kürdistan halkının seçkin evlatlarından biri de **Erkan MALAY (Ahmet)** yoldaştır. O'nun bu saldırı ruhu öylesine güçlüydü ki, kendisiyle uzun süre birlikte kalmış bir yoldaş, "Ahmet arkadaş saldırı demekti" diyerek, "O'nu tanımlamaya çalışıyordum."

Yoldaşların tarafından saldırıyla özdeşleştirilen Ahmet yoldaş, 1968 yılında Doğubeyazıt ilçesinde dünyaya geldi. Babası Doğubeyazıt Belediyesi'nde işçi olarak çalışmaktaydı. O, geçimini zorluklarla sürdüren bir aile ortamında büyüdü. İlk, orta ve lise öğrenimini Doğubeyazıt'ta tamamladı. Lise yıllarından itibaren olgun, sade ve sakin kişiliği ile halk

kitleleri arasında sevilip sayıldı. Ahmet yoldaştaki olgunluk ve sadelik yaşının çok çok ilerisindeydi. Bu nedenle lise öğrenimi döneminde, düşmanın geliştirdiği yozlaşmaların kendisini korumayı başardı. Halkın değer yargılarına karşı saygılıydı. Bu tutum O'nun tüm davranışlarına yansdı.

Ahmet yoldaş, liseyi bitirdikten sonra Eğitim Fakültesi'ne devam eder. Bu yıllarda uyumlu ve sade kişiliğiyle gençlik arasında da büyük bir saygınlık kazanır. Üniversite yıllarında ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır ve kararlı bir sempattan olarak yoğun bir tartışma ve örgütlenme sürecine girer. Ataklı ve coşkulu çalışmasıyla geniş kitleler ilişkileri geliştirmeyi başlar. Kişiliğinde inandığı her şeyi karşı güçlü bir bağlılık ve netik söz konusudur. Kaygıdan ve bireysellikten uzaktır. Dolayısıyla inandığı şeyleri sonuna kadar sürdürme ve başarma özelliği vardır. Partili yoldaşlarla ilişki sağlar sağlamaz mücadele saflarına katılma kararını verir.

Ahmet yoldaş, Ağustos 1990'da Doğu Kürdistan üzerinden gerillaya ulaşır, ilk önce Xan Kürkê alanına geçer. Gerillaya katılır katılmaz kişiliğinde inandığı her şeyi karşı netlik ve kararlılık olduğundan partile çok kısa süre içerisinde bütünleşme başarısını gösterir. Partile bütünleşme tek kelimeyle olağanüstüdür. Şarkî daha önce hiç yaşamamış, partileye yaşama başlamış gibidir. Sömürgeciğin Kürdistan insanını yozlaştır, kişiliksizleştiren, köklelerinden koparan etkilerini herkes üzerinde görmek mümkündür. Ama kendisinde belirginleşen temel özellik sadelik, olgunluk ve ağırbaşlılıktır.

Ahmet yoldaş, 1990-91 kişî sürecini partinin Xan Kürkê'deki eğitim kampımlarında geçirir. Eğitime katıldığı oldukça özeldir. Bireysel kay-

gırlardan uzak oluşu, eğitim sürecinde azami düzeyde verim alınmasına yol açar. Eğitim devresi bittiğinde PKK militan ölçülerini önemli oranda yakalar. Artık savaş faaliyetlerine katılmaya hazırdır.

Baharla birlikte yapılan düzenlemede Şemdinli alanında takım komutanı olarak görev alır. Pratikte güçlü, tutarlı ve özlu yapısıyla kısa sürede yoldaşların kendisini kabul ettirir ve güven vermesini başlar. Yoldaşları arasında doğal bir saygınlık kazanır. En zor koşullarda bile en açıcı olmayı, yapıcı sürüklemeyi başlar. Yoldaşlarıyla bir beyin ve yürek gibi yaşar.

Döneme damgasını vuran Mavan eylemine katılır. Mavan'da güçlü, kararlı bir yürüyüşü vardır. Ahmet yoldaşın güçlü saldırı ruhu eylem boyunca tüm yoldaşlarının dikkatini çeker. Düşmanı ezmeye kararlı olan ruh öylesine güçlüydü ki, "Ahmet yoldaş savaşta adeta değişiyor, bambaşka bir insan oluyor" tarzında duyularını dile getiriyor yoldaşları. Mavan eylemi O'na çok şey öğretir. Düşmanın gerçeğini çok iyi kavrar ve bu temelde askeri sanatta ustalaşma çabasına ağırlık verir. Mavan eyleminden sonra düşman ordu güçleri Xan Kürkê (Özgürlük Vadisi)'ye yönelik askeri bir hareket başlatır.

Ahmet yoldaş, düşmanın var gücünüyle yüngüldüğü bir savas cephesinde direnen çok az sayıdaki gerilla güçlerinin içindedir. Savaş boyunca kararlı direnişi ve iyi gösterici özelliği yoldaşlarına büyük katkıları sunar. Sergilenen destansı direnişle yaratılan "Geliye Azadi Direniş"inin yaratıcıları arasında yer alır ve direnişin başanaya ulaşmasında küçümsemeyecek düzeyde pay sahibi olur. Bu direnişte hem savaşmış ve hem de askeri açıdan kendisini yetkinleştirmiştir.

Geliye Azadi Direnişi ardından Wergenima düşman karakoluna yönelik eylem gündemleşir. Eylemin planlamasında sorumluluk alır. En küçük bir tereddüde yer vermemek keskin yürüyüşe eylem sürecinde başarılı bir pratik sergiler. Ahmet yoldaş, gelişim sürecindedir. Bu nedenle her adımdan ders çıkarır. Çalışkanlığı gelişimini daha çok hızlandırır. İş gerekliliği için yapıp, gösteriş için değil. Gösterişten uzak, sade ve olgun bir yapısı vardır. 1991 yılında Helena (Alan) Taburu'na yo-

liyet alanı yine Şemdinli'dir. Geliye Reş alanındaki gücümüzün taktik sorunları üzerindeki eğitime katılır. Verilen görevlerin bilincine büyük bir sorumlulukla ağırlık alır ve görevini yerine getirmeye çalışır. Genç yaşına rağmen saygın tavırları ve eğitici özellikleriyle bir taburculuk üzerinde doğal bir otorite olur. O'nun bu özelliğini yoldaşları şu cümlelerle dile getirmektedirler: "Çok çalışır, çok iş yapardı. Ama hiç şettirmezdi. Çok çalışmak O'nun doğal bir haliydi..."

nelik gerçekleştirilen eylemde de yer alarak, kısa sürede güçlü bir eylem plançosunun sahibi olur.

Düşmanın Şemdinli alanındaki en güçlü dayanaklarından biri olan alanda çeteciliği ve ağırlığı örgütleyen Hakkî Töre'nin çok iyi korunan evine yönelik eylemin planlama ve uygulamasında da yer alır. Bu eylemden sonra iş sürecine yönelik düzenlemede 2. Tabur bünyesinde bölük komutanı olarak görev alır. Kış boyunca eğitimden olarak görev yürütür. Deneyim ve tecrübelerini bilgileriyle birleştirerek yoldaşlarının hizmetinde koşar.

1992 yılı Mart ayında yapılan düzenleme ile birlikte ana güç içinde bölük komutanı olarak yer alır. Faa-

Ağustosların saldırı ruhunun güçlü bir temsali Ahmet yoldaş, Gostê'ye, Govende'ye, Çarçele'ye yürüyorduk tekrar. Her zamanki doğal haliyle yine sadeydi, kararlıydı, keskin bir yürüyüşün sahibiydi. Gostê, Govende, Çarçele arasında düşen üçgendeki Benevok mıntıkasında 16 Ağustos 1992 tarihinde çetelerle çatışmaya girdi ve burada kahramanca direnerek şehit düştü.

Bu bir tesadüf müydü? Parti saflarına Ağustos ayında katılmıştı. O'nun, kararlılığı ve güçlü saldırı ruhuna 15 Ağustos saldırı ruhunun adeta sembolü olmuştu. Yine 15 Ağustos tarihini atılımının yönünde onun kervanına katılmıştı. Ahmet yoldaş.

İnanç dolu bir yüreği, hastalık sonucu şehit verdik

Adı, soyadı: **Mehmet İNAN**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Mardin, ...**
Mucadeleye katıldığı tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **26 Ocak 1993, Zagros**

Ulusal kurtuluş savaşımız, büyük direnişler, destansı kahramanlıklar ve özerliklerle ölümlü süreçleri bir bir başarıyla göğüslemiş ve görkemli bir zafer aşamasına ulaşmış bulunmaktadı. Parti öncülüğü altında orduşan gerilla, ayaklanan halk gerçeği yaratmıştır. Orduşan gerilla, ayaklanan halk, zaferi kesin kılmak demektir.

Mucadelemizin bu görkemli gelişmesi, bir bütün olarak Kürt halkının onurlu bir kimliği, yaşama ve geleceğe kavuşmasını beraberinde getirmektedir. Halkımız, Kendi varlığını dayatılan ihanetti, PKK öncülüğü altında mucadeleye atılarak param param etmesini bilmiştir. Bir avuç ihanetçilik dışında Kürdistan, bir büyük ulusal birlik ve kendi geleceğini sahiplenme, bu uğurda bir varlık-yokluk kavgasına atılma gerçeğini zeminini olmuştur. Bölünmüşlük, parçalanmışlık, asimilasyon, göç etirme ve düşmanın bilinen diğer yok etme politikaları iflas etmiştir. Çünkü halkımız davasını ve ulusal kurtuluş

bayrağını bir daha bırakmamacasına sahiplenmiş ve bağımsızlık-özgürlük yolunda büyük bir kararlılıkla ilerlemeyi bir yaşam nedeni haline getirmiştir.

Bu gerçekliği kendi yaşamında somutlaştıran yoldaşlarımızdan biri de **Sabri (Mehmet İNAN)** yoldaştı. Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğuydu. Daha küçük yaşlardan itibaren babası, sömürgeci faşizmin ağızdan celtatları tarafından vahşi işkencelerle katledildi. Babasının katledilmesinin ardından, düşmana karşı büyük bir kin, nefret ve savaşmak azmiyle dolmuştu. Ancak ailesinin diğer fertlerinin baskısıyla Türkiye metropolitenine gitmek zorunda kaldı. İstanbul'da Der-iş kolunda işçi olarak çalıştı. Bu, genç yaşına karşın özünde proletar kişiliğin daha da pekişmesine yol açtı. Burada partili yoldaşlarla tanıştı. Kurtuluş davasıyla tanışmış olmanın kaynaklanacak büyük coşku ve mutlulukla bulunduğu her yerde faaliyetler yürütmeye başladı. Ancak bu çalışmalar, O'nun mucadeleye tamamen bütünleşmeye, kurtuluş savaşımıza daha ileri düzeyde katkıda bulunmaya, azmini tatmin etmeye yetmiyordu. Bunun için gerillaya katılmak Sabri yoldaşın için artık doğal ve kaçınılmaz bir karardı.

1992'de bir grup arkadaşıyla beraber Serhad'da gerilla saflarına katılır. Kendisini içten içe kemiren bir hastalığı vardır ama, bunu kendisi ve ortamın önünde bir engel olarak görmeyi, üzerinde bile durmaz. Sonuçta bir istek ve coşkuyla doludur; partiyi daha iyi tanımak, iyi ve örnek bir savaşçı olmak O'nun yegane arzusudur. Bu arzusu ve isteğiyle gelecek için parlak umutlar vaat ediyordu. Bu nedenle daha iyi bir eğitim görmek kendisini yetkinleştirmesine olanak sağlamak için Xan Kürkê alanına gönderilmesine karar verilir. Bu amaçla 1992 Ekim ayı başlarında Doğu Kürdistan alanına geçer. Ama beraberindeki yoldaşlarla birlikte İran gülerleri tarafından tutuklanır. Ayni günlerde ihanetçi güçlerin saldırısıyla Güney Savası da başlamıştır.

Sabri yoldaş, bu talihisi tutukluluk süreci boyunca ağırbaşlı, olgun tavırları, yoldaşlık ilişkilerinde örnek durumu ve bir an önce savasa katılma tutkusunu ile hemen göz dolduruyordu.

Sabri yoldaş, Güney Savası'nın bitiminden hemen sonra serbest bırakılır ve beraberindeki yoldaşlarla birlikte Zagros'a geçer. Zordur Zagros. Heye kışları, onlarca can alan bagerleriyle namdır. Bilinir, tarihte Büyük İskender'in ordusuyla birlikte önünde bugün ebediği dağlardır. Ve bilinir, PKK direnişçiliği fethetmiştir Zagrosları da. Bir destandır her yıl yaşanan, bir PKK

direnişçiliğidir tarihe kazınan... Zagros'taki dönemsel merkezi eğitim faaliyetine en güçlü katkıyı veren yoldaşlardan başında gelmekteydi Sabri yoldaş. Üstün bir coşkuyla kendisini 1993 yılına hazırlıyordu. Ancak hastalığı yeniden derinleşmekteydi. Yine de hastalığın onu çıkarmıyordu, eğitimin her kalmak üzere bir gayret gösteriyordu. Sabri yoldaş, ne kadar bu durumunu öne çıkarmamaya çalışsa da arkadaşları tarafından hastalığı anlaşıldı. Zaten yaşamının son günlerinde tüm gayretine rağmen iyice güçten düşmüştü. Ve aynı günlerde Zagros'un bageri ağızlaşmıştı. Buna rağmen, tedavi edilmeye üzere yola çıkılmaya çalışıldı, ama nefes yitmez. Sabri yoldaş 26 Ocak 1993 günü bayrağı yoldaşlarına devrederek şehadet tacını giyer.

Sabri yoldaşın amansız bir hastalığa yakalanması ve şehadeti, O'nun gibi kararlı, coşkulu, azimli bir yoldaş açısından kuşkuyla ki, büyük bir talihsizlikti. Sabri yoldaşın şahadeti, savası yükseltme ve zaferi tatışma görev ve sorumluluğumuzda daha da bilemiş ve pekiştirmiştir. Anısı önünde bir kez daha söz veriyoruz ki, zaferi kadar savasacak ve Sabri yoldaşın savası bizim için yol gösterici kılavuz olarak sonsuza kadar yaşatacağıdır!

Kınamı şehit düştüğümde yakarsın

"Düğün kınamı yakamadınız. Sevinciniz yarım kaldı. Üzülmeyin. Sizden bir isteğim, öldüğümde kına yakmanızdır, ellerime kesk û sor û zer bağlayın ve düğünü mezarımın başında tamamlayın" (Hebûn)

Adı, soyadı: **Welat Şehmus KAYA**
Kod adı: **Hebûn**
Doğum yeri ve tarihi: **Alpınar köyü-Diyarbakır, 1965**
Mücadeleye katılış tarihi: **Agustos 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **6 Agustos 1992, Hazro-Sine köyü**

Bir ülke düşündün ki, insanlığın düşmanlarına bütün doğal zenginlikleri, maddi-manevi değerleri elinden alınıp, tarihin karanlıklarına itilmiş, unutturulmuş, hatta yok olmanın eşliğine getirilmiş olsun. Bir halk düşündün ki, bu kayıp ülkenin halkı olup, dilinden edilmiş, kendi değerlerine, kendi gerçekliğine sırt çevirilmiş, duyarsızlaştırılmış, yabancılaştırılmış olsun... Oysa hemen yanında insanlık tarihine geçmiş uygarlıklar boy vermiş, bunların tohumları atılmıştır. Birbiryle bu kadar iç içe, yürek yüreğe olup da, bu kadar birbirinden uzak olmak... Acıdır, ama gerçektir. İşte Kürdistan ülkesi ve Kürd halkı böyle bir çelişki ortamının içinde yaşamaktadır.

İnsanlık tarihinin oluşumu şüphesiz kolay, kendidilğinden, düz bir hat izleyerek oluşmamıştır. Kolekti toplumdan günümüze dek süren ezenleştirilen arasındaki amansız mücadeleden, tarih sayfalarına kanla yazılmış nice savaşlar, isyanlar vardır. Özgürlüğü duyulan özlüm Spartaküslerden başlayarak birçok kahramanı, öncüyü bu saflara işleştirmiş. Halkların bu özlümle yaratılmış mücadele ezilenlerin direniş kültürünü oluşturmuş ve bu direniş kültürünün etkisiyle de halklar inançlarını hiç kaybetmemişler, savaşlarını sürdürmüşlerdir.

İşte Kürdistan gerçekliğine baktığımızda çağla aramızda bir uçurumun oluştuğunu görebiliriz. Geçmiş tarihimiz, kolektifin zemin taşıyan oluşurduğudur tarihler. Kürtlerin gelen halkların direniş kültürü içerisinde bizim yarımsı tarih etmekte geçekten zordur. Kürdistan tarihi Kürd halkı için kaybedişlerin, yitirilerin tarihi olduğu için, yitirilen değerleri geri alma savaşımı da kendini hissettirmekte, yitiriliş yerini kazanışa bırakmaya zorlamaktadır.

Bugün Kürdistan'ın çağla olan kopukluğu, çağla bütünleşme yoluna girmişti. Ulusal yok oluş süreci ulusal var oluş sürecine dönüşmektedir. Bu dönüşüm önümüzde olmazsa olmaz kabilinden bir görev olarak durmaktadır ve bu görev bilincile halkımızın mücadelesi dirilici, yaratıcılığı ve insanlığı yepyeni değerler kazandırmanın mücadelesi olmaktadır.

Evet, Kürdistan ve Kürd halkının

tarihi, eşi görülmemiş bir donanım-sızlığa rağmen toprağa düşen halk evlatlarının attıkları kanla, emekle, özgürlüğü duyulan özlümle, alenteyle, umutla yeniden başlatılmıştır. Bu yeniden başlatılış; başta insanlığımızda, ulusal değerlerimizde, vatana sahip çıkışta kendisini göstermektedir.

Bir halkın dilini esnasında yaratılan kahramanlık anlatmak ne kadar zorsa, onları yaratan kahramanlara da anlatmak o kadar zordur. Kürd halkının dilini mücadelesinin kahramanlarından biri de **Hebûn** yoldaştır. Halkımızın insanlığa adım atışında, ilk tohumları ekerek, günümüze dek yılmadan, tökezlemeden, çekilen acılara rağmen direniş bayrağını hep yükseklerde tutan PKK'nin yuce şehitler ordusundaki yerini almış olan Hebûn yoldaşı anlatmayı; önderliğe olan bağlılığını, inancını verdiği bir söze son nefesine kadar

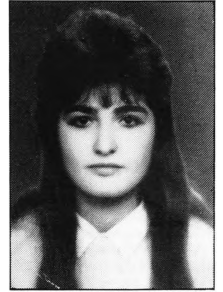
raz etti. 'Welat yazdırıcaksın' diye. Kızdım kendisine ama genilemedi. 'Madem öyle ne okula giderim, ne de başka şey'e' diye diretti. Sonunda Welat Şehmus'a anlaşıktı. Yani daha o zamandan bu ruh vardı O'nda. Abisi ise, O'nun özelliklerini şöyle anlatmaktadır: "Denizler idam edildiği gün çok etkilendim. Anem ve Welat Şehmus'u anlattığımda ikisi de ağlamıştı. Welat çok küçüktü ama anlamıştı... Düğünlere çağrılı olmasa da, olmasa da giderdi. Canlı, yakın ilişkileri vardı halkla. 'Bu kadar arkadaş nereden buluyorsun' dedimizde gülerdi."

Orta ve işle öğrenimini Diyarbakır'da tamamlar. Hebûn yoldaş, büyüdüğü içindeki yurt ve halk sevgisi de büyümektedir. O'nun bu özelliği kısa sürede geniş bir sosyal çevre edinmesine sağlar. O'nu Diyarbakır'da tanımayan yoktur. Hebûn yoldaş, içindeki yurt ve halk sevgisini

faaliyet yürütmeye başlar. Aldığı görevleri başarıyla yerine getirir. 1987 yılında tutuklanır. 2 yıl Diyarbakır Cezaevi'nde yatar. Cezaevinde kaldığı süre boyunca partiyi, parti çizgisini anlamaya, kişiliğini bu çizgi doğrultusunda geliştirmeye çalışır. Zindanda **Mazlumların, Hayatların, Kemallerin, Ferhatların** direniş gerçekliğini daha yakından anlama ve tanıma fırsatını bulur. Cezaevindeki yoldaşları Şehmus Welat yoldaşın zindan yaşamını oldukça hoşkulu ve militan bir ruh içinde geçtiğini şöyle ifade etmektedir: "Çoşkusunu oyunlara yansıttı. Kapalı cezaevine geldin diye açlık grevi içindeydi ve hemen katılmıştı. Açlık grevi 43 gün sürmesine rağmen çok güzel oynasıyla folkloru kalırdır herkesi. Dolu dolu yaşayan bir arkadaştı." 1989'da zindandan çıkar çıkmaz tekrar partiyeye işliye geçer. Şehir faaliyetlerinde aktif görevler alır.

le görevlendirilir.

Sorumluluk alanı olan Silvan-Hazro alanında ajan ve işbirlikçilerin etkisizleştirilmesi, düşmanın hareket

Hülya GÖGER (Dr. Jivan)

alanının daraltılması, gerillanın ise hareket alanının genişletilmesi çalışmalarıdır bulunur. Gelişen mücadeleye halka taşınmada yoğun çabalar ve emek sarfedir.

Parti kişiliği ve çizgisinin yılmaz savunuculuğuna halkın gönlünde "Komutan Hebûn" olarak takılır. Halkla kurduğu sıcak ilişkiler O'nu halkın gözdesi, moral kaynağı durumuna getirir.

Siyasi birikimini yoldaşlarına aktarmadaki canlılığı verimli sonuçlar yaratır. Birliğe (**Şehit Fikret Birliği**) katılım beklentilerin üzerinde olur. Bir yandan inşa-düzenleme-örgütme faaliyetleriyle ilgilenirken, diğer yandan da düşmanı kırsal adım atamaz hale getirmenin yolu olan gerilla eylemliliğini doruğa çıkar. Komutası altında bulunan Şehit Fikret Birliği, eyletlen kazandırı en başarılı birliğini ünvanı kazanır.

Hebûn yoldaş, devrimi gerçekleştirecek olan gücün, yani halkın devrime katılımını önemi bildiğinden, savaş alanında bile halkı yalnız bırakmaz, sorunlarıyla ilgilenir, halkı partinin güven verici gücüne bütünleştirir.

En son olarak 15 Agustos eylemliliklerinin hazırlık çalışmalarında bir karakol baskını sırasında aldığı yara sonucu tedavi amacıyalla Hazro yakınındaki Sine köyüne götürülür. Burada bulunduğu evin düşman tarafından sarılması sonucu çıkan çatışmada, yanında bulunan yoldaşları **Dr. Jivan (Hülya GÖGER), Cabbar, Siyar** ve Hazro yerel komitesinden **Nedim BAL- YECİ** ve diğer iki yoldaşıyla birlikte kahramanca direnerek savuştur. Eve bomba atılması sonucu 7 yoldaş da şehit düşer.

Hebûn yoldaş yaşarken bütünleştirdiği halkıyla, sonsuzluğa uğurlanırken de bütünleşir. Çok sevdiği halkı O'nu yalnız bırakmaz. Cenaze-sinde annesi Hebûn yoldaşın dileğini yerine getirir ve O'nu Kürdistan'da damat edip kınasını çıkar, sevdiğine kavuşturur.

Hebûn yoldaşın silahı yere düşmedi, asla düşmeyecek. Kürd halkını zafere yürütüyüşünde O "Komutan Hebûn" olarak binlerce şehit yoldaşlarımızla birlikte yolumuzu aydınlatıyor.

Anısına, yalrı yaratarak bağlı kalacağımız söz veriyoruz!

Şehmus Welat yoldaşın resmini elinde tutan eşi ve annesi

sadık kalışını anlatmayı bir görev bilmekteyiz. Özgürlük mücadelemizde manevi komutanlarımız olan şehitlerimizimize bağlılığımız uğrunda kan dök-tükleri mücadeleyi yükseltmek güçlendirmek, onların kişilik özelliklerini, örnek yaşam ve savaşlarını aktarmanın da önemli bir husus olduğuna vurgulamak gerekmektedir.

Soylu yaşam 1965 yılında Amed'in Alpınar köyünde başlar. Maddi durumu iyi olan yurtsever bir ailenin en küçük çocuğu olarak dünyaya gözlerini açan Hebûn yoldaş, ailenin ilgi ödadığı adeta. Yurtsever özelliklere sahip olan aile, çocuklarını da ulusal değerler zemininde büyütür. Hebûn yoldaş daha küçük yaşlardan itibaren sergilediği okul davranışlarından dolayı çevresinde sevilen birisi olur. Arkadaşları arasındakı uyumu, fark gözetmeksizin herkeste kolay diyalog kurması, örgütleyici bir yapıya sahip olduğunun belirtileridir.

Babası Hebûn yoldaş, 11 yaşındayken nüfusa kaydedirir. Kayıt sırasında Hebûn yoldaş ısrarla adının önüne "Welat" isminin konulmasını ister. Bu isteginde diretir ve uzun uğraşlardan sonra adı artık Welat Şehmus olur. Hebûn yoldaşın yaşta böyle bir davranışta bulunması herkesi şaşırtmıştır. Bu olayı babası şöyle anlatmaktadır: "11 yaşında Hebûn yoldaşın çok meraklıymış. İlkokulu bitirip ortaokula kayıt yapmak gerektiğinde nüfus memurluğuna git-ti. Adı yazılacağında Şehmus'a itti-

kültür ve sanat etkinliklerine girecek pekiştirmeye çalışır. Kürt kültürünü ve folklorunu araştırır. Diyarbakır'da bir kültür derneğinde öğretmenlik yapar.

Ulusal düşüncelerin ilk tohumlarını attığı, ulusal kurtuluş mücadelemizin kıvılcıklarının dört bir yana sıçradığı bir dönemde, Hebûn yoldaş bu gelişmelerin etkisine girer. Diyarbakır gibi ulusal duyguların sıcaklığını yaşadığı, ama öte yandan düşmanın özel savaş için karargah seçtiği bir yerde Kürdistan devriminin oluşum aşamaları oldukça sancılı olmaktadır. Kürtlük adına yola çıktıklarını söyleyerek, halkın kanını emenler de bu ortamda ve düşmanın verdiği mayeyle hareket etmektedirler. Hebûn yoldaş böyle bir ortamda kendini geliştirmeye çalışmaktadır.

Derken, 12 Eylül faşist darbesi olur. Ülke capında tutuklamalar, iş-kenceler, katliamlar ve insanlık dışı uygulamalar Kürdistan ve Kürd halkı üzerine kara bulutlar gibi çöker. Her yurtsever aile bu uygulamalardan payını almıştır. Hebûn yoldaşın ailesi de tutuklanır ve aile sürekli düşmanın baskılarına maruz kalır.

Partimizin şanlı 15 Agustos 1984 Atılımı Hebûn yoldaşın yaşamında bir dönüm noktası olur. Bu atılım yoldaşın, bir canlanmaya, aradığı sorunlarıyla yüzleşmeye götürmüştür. Kısa sürede partiyeye işli kurup Diyarbakır şehir merkezinde

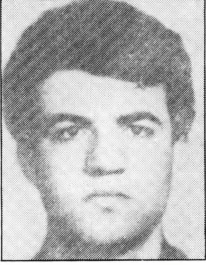
Çalışmalarının büyük bir bölümünü illegal yaparken, legal çalışma alanlarını da ihmal etmez. Halkın her türlü sorunlarıyla uğraşır, acılarına, bulgularına ortak olur. Sadece Diyarbakır'da değil merkezinde değil, çevre illerde de halkının yanında olur.

15 Agustos 1991 tarihi Hebûn yoldaşın düğün tarihidir. Düğünün tüm hazırlıkları Hebûn yoldaşın kendisi yapar. Düğün binlerin katılımıyla 15 Agustos zafarının kutlanışına geçer. Sloganlar, zılgıtlar, halaylar şanlı Agustos Atılımı'nın coşkusunu dağlardan şehirlere indirmektedir. Adepta. Coşuklu kitlenin açığı bayraklar düşmanı çıkartmaya yeter de artar.

Ve düşman düğünü basar. Damat ve gelini götürmek ister. Ancak Hebûn yoldaş, düşmanın hevesini kur-sağında bırakmış ve büyük sevdası olan dağları yolunu tutmuştur. Gerillaya gideken annesinin "düğün kınasını sana yakamadım" sözleri üzerine yoldaşımız, "Kınamı şehit düğünümde yakarsın" der ve gerillaya katılır.

Hebûn yoldaş, bir süre **Haydar Karasungur** Eğitim Okulu'nda kalır. Eğitimi sırasında oldukça gelişen ve yetkinleşen Hebûn yoldaş, bir süre de eğitimden olarak okula kalır. Üç ay sonra da Amed Eyaleti 3. Bölge sorumluluğuna getirilir. Bu alanda yüksek devrimci bir irade ile başarılı bir pratik sergiler, olumlu gelişmeler kaydedir. Kış sürecinde yapılan toplantıda tekrar aynı görev-

KAHRAMANLIĞIN, CESARETİN VE ULKEYE DÖNÜŞÜN SEMBOLÜ

Adı, soyadı: **Cewo Aude ALOYAN**
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: **Glegex köyü-Ermenistan, 26.12.1964**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **Şubat 1993, ...**

Birinci Dünya Savaşı, dünya tarihinde pek çok halkın geleceğini önemli ölçüde etkilemiş olan bir savaştır. Emperyalist devletlerin dünyanın önemli sahalarındaki pazarları paylaşamama, bu pazarlara egemen olma hirsının şekillendiği, özünü oluşturdugu bir savaş, tarih sayfalarına oldukça kanlı tablolar bıraktı. Bu kanlar elbette ki sömürülen, ülkeleri tanıtan ezilen mazlum halkların kanlarıdır. Ortadoğu bölgesi, bu paylaşım savaşının yürütüldüğü bir alan oldu. Yüzyıllardan beri yaşamlarını birlikte paylaşan Ortadoğu halkları bu savaşında emperyalist ülkelerin amaçları doğrultusunda kullanılma durumuna yaşılar.

Kürdistan'ın boyunduruğu altında tutan Osmanlı İmparatorluğu, tarihte kendisine verilen sömürü rolünü bu dönemde tamamlamıştı. TC'nin kurucusu Mustafa Kemal kendi düşüncelerini kazardığı bu devlet modelini başka bir kılıf içerisinde sürdürenin çabasına girerek, görünürde emperyalizme karşı, özünde ise ona hizmet temelinde şekillendirmeyi tasarladığı devlet modeli için ilk adımı, sömürdüğü Kürdistan'da atmıştı. Halkların birliğinden bahsediliyor, ancak halkların temelinde ise dinamit yerleştiriliyordu. Yüzlerce yıldır birlikte yaşayan Kürt-Ermeni halkları birbirine düşman ediliyor, gerçekten çok edici anlayış, çaba maskeleniyordu. Ve Kürt-Ermeni halklarının kanları üzerinde kurulan TC, Osmanlı anlayışını döneme uydurarak devam ettirme planlarını sürdürmüştü. Başta halkların ortaklığıyla kurulacak denilen devlet mekanizması, Türk milliyetçiliğiyle şekillendirilmeye başlanmış, bu da özellikle Kürt halkının ve Ermeni halkının katliamlara maruz kalmalarına neden olmuştu.

1. Dünya Savaşı ardından kurulan TC'nin ezme politikalarından kaçan bir grup Kürt, yeni kurulan Sovyetler topraklarına sığınır. Bu sığınmaları birlikte vatan ve gelişmelerden uzak bir dönem başlar. Bütün bunlardan daha önemlisi de, vatanın kopuş söz konusudur.

TC'nin Kürdistan'a yönelik uygulamaya koyduğu "yok etme" politikasına karşılık, Kürdistan'da -feodal önderlik de olsa- pek çok insanları gerçekleştirdi. Kocgiri, Şeyh Saif, Ağrı, Dersim vb. insanları kanla bastırdı. Onbinlerce insanımız katledildi; uçurumlara ve ateşlere atıldı.

Kuzey Kürdistan'da bu durum yaşanırken, Sovyetler Birliği'nde de bunlara paralel olarak 1930-40'lı yıllarda kendi topraklarında bütün Kürtlere asimilasyon ve sindirme politikasını uyguladı. Bu politika doğrultusunda Ermenistan ve Gürcistan'da bulunan Kürtler, toplu olarak bulundukları alanlardan, Ortaasya'nın çeşitli alanlarına sürgün edildi. Sürgün edildikleri yerlerde de gelişmelerini sürdürme olanağını bulamayan Kürtler, vatanından kopuk olmanın da etkisiyle geri bir konumda kalırlar.

Daha sonraki yıllarda Kürtler üzerindeki sıkı kontrolün gevşemesiyle birlikte sınırı da olsa bazı hakları alınmaya başlanmıştır. Ağır bir gelişmenin yaşandığı bu süreçte bazı kültürel haklar çerçevesi içerisinde kalmış, bu çerçevenin dışına çıkmamıştır. Dar kalan bu çalışmalar halka da mal edilememiştir.

Sovyet Kürtleri'nde bu düzeyde bir gelişme yaşanırken, Kuzey-Batı Kürdistan'da ise gözle görülür değişim ve gelişmeler yaşanıyordu. Kürdistan'da 1970'lerden itibaren yeni bir dönem açılmıştı. Devrimci düşüncelerin Kürdistan'a girişi ve gençlerin bunu ulusal düzeyde ele alarak genişletmesi önemli adımların habercisi olmaktaydı. Bu adımların ilki ve en büyüğü, 1973'lerde örgütlenmesini olgunlaştırmış ve 1978 yılında da tam şekillenmesini tamamlayıp parti olarak kuruluşunu ilan eden PKK hareketi olarak ortaya çıkmıştı. Geçmişten beri uyguladığı vahşet politikasının başkasından emin bir şekilde hareket eden TC, bu ilana birlikte sarılsın ve şaşırmış. Köklerini halkın bağrında derinleştiren PKK'ye karşı, TC bütün şiddetliyle yönelmiş ancak bu gelişmeyi durduramamış, geriletememiştir. Aksine bu kökler halk içine daha da çok taban bulmuş, özgürlüğün ağacı ülkenin dört bir yanını sarmaya başlamıştır.

Ezildiğine inanılan başkaldırı ruhunun, daha çağdas, örgütlü, ilerici bir önderlikle canlandırılması elbette TC'yi telaşlandıracaktı. Bu ruhun yayılması demek, kendi idam fermanını imzalaması anlamına gelecekti ki, bu da emperyalizmin bir maşası olan TC'nin sonu demekti. Ve TC, demokrasi görüntüsüyle saklamaya çalıştığı faşist yüzünü, 12 Eylül 1980 askeri darbesiyle bir kez daha gözler önüne sermekteydi. Bu darbe Kürdistan'ın uyanıp, Ortadoğu halklarıyla birlikte aygı kalkışına engel olmak içindi. Öncü güç PKK, yurt dışına çıkmış olmasına rağmen bölünmüş olan Kürdistan'ın diğer parçalarında da örgütlenme ve halkı birleştirmeye çalışılmasına devam eder. Devrimci bir güç, kendini karşı-devrimin politikasına göre değil, karşı-devrimi kendi politikasına göre yönlendirmesi bilimi düşüncesinin temel alınmasıyla PKK, bölgede belirleyici güç olma yolunda nice kahramanlıklar yaratarak ilerlemekteydi.

PKK'nin gelişim kolları giderek halka dayalı olarak Kürt insanının bulunduğu her yere ulaşmayı başarmıştır. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine destek, vatanı sahip çıkış sağlanmıştır. Böylece vatanı kopuk olan bağlar tekrar sağlanmıştır.

Partimiz bu doğrultuda adımlar

atarak, Sovyetler'de yaşanan ve nüfusları 1 milyona yakın Kürtlere de ulaşmış ve 1990 yılında gerçekleştirilen PKK 4. Kongresi'nde de Sovyet Kürtleri arasında çalışmaların yapılması kararına varılmıştır. Bu karar sonrasında Sovyetler'de bulunan Kürtler arasında yoğunlaşan çalışmalar sonrasında halk içinde büyük bir ulusal uyanış dönemi başlamış ve vatan ile kurulan bu bağ giderek güçlendirilmiştir.

İşte yıllar önce vatanından Sovyetler Birliği'ne sürgün edilen Kürtler'den biri de **Cewo Aude ALOYAN** yoldaşın ailesidir. Cewo yoldaş 1964 yılında Ermenistan'ın Glegex köyünde dünyaya geldi. Yurtsever ve ortak-hallı bir aile ortamında büyüdü, ilkokulu köyünde okuyan yoldaşımız, ilkesinin Erivan'a göç etmesi üzerine ortadoğu ve ilseyi Erivan'da bitirdi. Yaşamı boyunca düştüğü, cesareti ve yurtseverlik özelliği nedeniyle ailesi ve arkadaşları arasında saygı ve sempati kazanmıştı. Başarılı bir öğrencilik yaşamı olan Cewo yoldaş, liseden sonra Moskova'da tıksit mühendisliği öğrenimine devam etti. Büyük bir vatan özlemi içinde olan yoldaşımız, olanaklar çerçevesinde halk için bir şeyler yapmaya çabalıyordu. Onu en çok üzen şey nüfusu milyonlarla ifade edilen halkın, kendisine ait bir vatana sahip olmaması ve bu istegin kendi insanlarına çok görülmesidir.

1990 yılı sonlarında Moskova'da öğrenci olan Cewo yoldaş, bir grup partili arkadaşla tanışır. Bu tanışmayla birlikte önünde bir ufuk açıldığını belirlen Cewo yoldaş duygularını şöyle dile getirmektedir: "*Uzun*

süredir bizler böyle bir şeyi bekliyorduk. PKK bu aktif özelliği ile Kürtlerin kaderini değiştirebilir. Ben bütün inançlarımı PKK ideolojisinde görüyorum. Gerçekten sadece PKK hareketi biz Sovyet Kürtleri'nin önüne doğru perspektif koyabilir." Ayrıca şunları da belirtmektedir: "*Siz biliyor musunuz ki, burada komünizm ve sosyalizm adı altında insanımıza ne kadar tahribatın yapıldığını? Burada kimse kimseyi denlemiyor, otorite yok. Kürtler büyük bir dağınıklığı yaşıyor. Bizim içimizde de ulusal uyanış dönemi başlamalıdır. Bugüne kadar buraya kim gelmişse ya turist ya da dar çıkarlar çerçevesinde gelmiştir. Hiç kimse ulusal problemlerimizi çözmek için çaba sarfetmemiştir. Bugün PKK bizi kurtarma, vatana ulaşırma mantığıyla buraya gelmiş. Bu, PKK'nin Kürdistanı karakterini gösterir. Arkadaşlar ben bir şahıs olarak her şey hazırım, elimden gelen her şey yapacağım."* Bu sözler Cewo yoldaşın vatana, özgürlüğe olan hasretini en iyi bir şekilde dile getirmektedir.

O, partiyi tanıdından sonra dünya gerçekliği ve yaşanan sorunları daha iyi kavıyordu. Bu da, O'nun halk için büyük bir özlem ve gayretle çalışmasını gerektirdi düşüncesine götürüyordu. Partiyi yayınlamaları okuyor, arkadaşlarıyla sık sık tartışmaları geliştiriyor, sorular soruyor ve böylece partiyi ve mücadelesini kavraymaya çalışıyor. Bu cabalılarla kısa sürede geniş bir bilgi birikimine sahip olan Cewo yoldaş, parti kişiliğini kavraya yönünde adımı atıktık, mücadeleye binmesiyordu. Öğrendiklerini çevresindeki insanlara ya-

arak, onları da mücadeleye çekmeye çalışıyor ve örgütlemeye çalışmalarını sağlıklı bir zemine oturttu. Masında çaba sarfediyordu.

Okulu bitirdikten sonra Cewo yoldaş Erivan'a döner. Burada, benimsediği düşünceleri çevresindeki öğrenci-işçi ve aydın kesim arasında dile getirerek, parti çizgisi doğrultusunda örgütlemeye çalışmalarını yürütür. Halk arasında ulusal bilincin uyanması için büyük bir çouku ile çalışır. Cewo yoldaş, bu çalışmalarını 1992 yılına kadar yoğun ve aktif bir biçimde sürdürdü.

Bu yılda partiyi sunduğu bir raporunda mücadeleye içerisinde daha aktif, yani profesyonel bir şekilde yer almak istediğini bildirir. Bu konuda bir raporunda şunları yazmaktadır: "*Ne olursa olsun en kısa sürede işimizi ulkeme dönüp, sıcak savaş içindeki yerimi almalı istiyorum. Vatan topraklarında birkaç saat yaşamam bile benim için bir örne bedeldir."* Bu sözler, içindeki sonsuz vatan aşkını ve mücadeleye ruhunu dile getirmiyordu.

Cewo yoldaşın bu özli, samimi, coşkulu isteği parti tarafından da onaylandıktan sonra, O, hiç görmediği ama yüreğinde sakladığı, onun özlemle büyüdüğü vatan topraklarına, gerilla olarak, vatanı kurtarıcısı olarak dönüyordu. Tahirin Kürt halkı için yazdığı karta saygılı yoldaşlarıyla omuz omuza vererek parçalamaya gidiyordu.

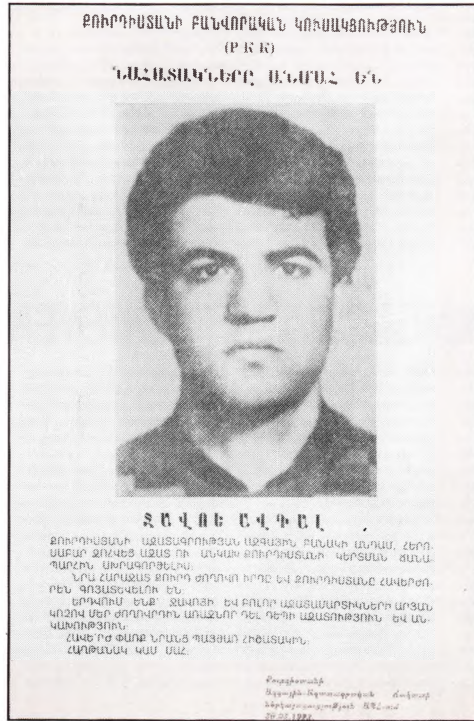
Cewo yoldaş gittiği gerilla ortamına uyum sağlamada hiç zorlanmadı. Düşmanın dörtlü yana savurduğu Kürt insanının ayni amaç uğruna bir araya gelip O'nunki mücadeleye ruhunu daha da attırıyor. Bulunduğu sahada cesurluğu, aktifliği ve alçakgönüllülüğü ile kısa sürede yoldaşlarının saygı ve sevgisini kazandı.

1993 yılı Şubat ayında, düşmanın düzenlediği bir saldırıda, bir grup arkadaşlarıyla birlikte kahramanca direnen Cewo yoldaş yaralanı. Yaralı halde düşmana esir düşen Cewo yoldaşın başşemeliği, partisine, Parti Önderliği'ne, şehitlere ve vatana olan bağlılığı karşısında döllye dönen düşmanın insanlık dışı işkenceleri sonucunda şehit düşer.

Cewo yoldaşın şahadeti Sovyet Kürtleri için yeni bir dönem başlangıcı olur. Hasretlerin, acıların nasıl biletebileceğini canıyla halkımıza öğreten yoldaşımız, Sovyet Kürtleri'nin mücadeleye olan somut bir katkısı ve vatana dönüşü sembolü olmuştur.

Cewo yoldaşın tüm şehitlerimizin anıları önünde söz veriyoruz ve biliyoruz ki, onların anlarına vereceğimiz en doğru karşılık, parti çizgisini amansız takipçisi olarak, zaferi sağlamaktır. Vatanlarından koparılmış bütün Kürdistanlılara O'nun gittiği yolda mücadeleyi tasarrak kaynağa dönüşü sağlamak temel amacımızdır.

Cewo yoldaş, silahın düşmese ve asla düşmeyecektir!

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

14 Temmuz direnişçilerinin anısına aklanarak karşılık vermek, kör tarihe verilen bir karşılıktır

Baştarafı 1. sayfa

kendi öz tarihimsi gibi yaşamak ve kabul etmek bir halk açısından, özellikle onun temsilcileri açısından, içine girebilecek en derin açlıktır, ihanet ve gaffet durumunu ifade eder. Bizim gerçekmiş söz konusu olduğunda, maalesef yaşanan budur.

Somut görevimiz, partiye bilinç kazandırmak ve onun kanalıyla halka uzanmaktır. Fakat bırakalım bir halkın tarihsizliğine çare olmayı ve katliam tarihinin onun tarihi olduğunu kendisine anlatmayı, tersine bizlere en yakın olan, elle-tınak gibi bağlı olmamız gereken tarihi özümsetmekte, onun gerçeğinden çıkarması gereken sonucu belirlemekte bile zorluk çekiliyor. Bu, katliam tarihi ile kendisini aldatmış olan halkın ızdüşümünü saflarımızda yaşamak demektir. Gelişmeyen kişilik, parti tarihinde gafil kişilik işte böyledir. Kişiliği yaratan en önemli öğelerden birisi mücadele ettiği olay ve olgular zincirine karşı koymayı gerektirir, onun ortaya koyduğu bilinç, irade gücü, kin ve öfkesidir. Şüphesiz karşı koymanın gerekçeleri çok önemlidir, inanç ister, yığılık ister, büyük hirs ve çaba ister.

Sizler neden ölgünüzüz? Neden öfkemiz zayıf, çabamız zayıf? Bu çok açık ki, tanımını yenilmiş kişilikte buluyor. Ve çoğunuz da böyledir. Bunun ne kadar kahredici olduğunu acaba anlıyor musunuz? Buna karşılık, basit bir köylü gibi tepki duymak da herhalde kabul edilebilecek bir durum değildir. İkel insanlık ne demektir? Kendisine yapılabildiği kadar yenilgiye açık bir biçimde, daha da kötü duruma düşmeye yol açacak tarzda umutsuz bir kıvrım bulunmak demektir. Ve kendi planlı devrimcilikimizin her türlü tecrit ve onun örgütlü çabasının uzak olan günlük devrimcilik de, ilkel insançının çabasına çok benzer. Şunu bilmek durumundasınız ki, bu kişiliklerin pek yaşama hakkı yoktur. Bunların yaşamları ne tür bir yaşamdır? Tek kelimeyle değerlendirecek, düşkünlükleri, saygı duyulmaması gereken bir yaşam tarzıdır. Bu, temel bir siyasi kuraldır da.

Yaşamınızı istiyor muyuz? Elbette ki istiyoruz. Nitekim büyük kavgaya, yaşamın kendisi içindir. Fakat nasıl? Kelime bulmakta zorluk çekiyorsunuz veya ağır konuşmak pek yakışmaz. Yaşanan büyük acılar, bu

Hayri, "Ben borçlu gidiyorum" diyordu. Onun ardından yürüyener, bizler borçlu ölmeyeceğiz. Doğrusu budur sanıyorum. Onun borçlu ölmesini ben anlayışla karşılar ve onların da. Fakat bunun dışında hiçbirisini, hele elinde özgürlük silahı olup da her türlü direnme imkânına sahipken çok kötü gideni, mezarında da olsa iyi anmayacağıma belirttim.

çerçeve dahilinde daha iyi anlaşılır. Zindan direnişçilerinin 14 Temmuz adımı, ölüm orucuna karar vermedir. Bu kararın değerlendirmesi ciddi bir görevdir. Kararın, bir halka dayatılan en onursuz baskı ve sömürden de öteye, onun bir soykırım sürecine karşı güdümleri getirilmesinden tutulmuş kendi tarihine, kimliğine sahip çıkış amacına taşınması ve yine kişiyi yönelik her türlü insanlık dışı yaklaşımlara, adını ve amacını bile inkar ettirmeye varan dayatmalara, dayanılmaz işkencele-

yaşandığı da bir gerçektir.

Zindan direnişçiliğindeki 14 Temmuz adımı, ölüm orucuna karar vermedir. Bu kararın değerlendirmesi ciddi bir görevdir. Kararın, bir halka dayatılan en onursuz baskı ve sömürden de öteye, onun bir soykırım sürecine karşı güdümleri getirilmesinden tutulmuş kendi tarihine, kimliğine sahip çıkış amacına taşınması ve yine kişiyi yönelik her türlü insanlık dışı yaklaşımlara, adını ve amacını bile inkar ettirmeye varan dayatmalara, dayanılmaz işkencele-

re karşı gösterilen tepkiye kadar birçok yönü göz önüne getirilebilir. Ağır basan yanın ne olduğu tartışılabilir. Ayrıca içinde hareket edilen partinin o dönemdeki durumu, gücü kadar güçsüzlüğü, umudu kadar umutsuzluğu ele alınabilir. Aynı şey halk için de söylenebilir. Halkın içinde bulunduğu gerçeğin etkileri, yine uluslararası kamuoyunun durumu gibi bunların hepsi birer etken olarak böyle bir kararda nasıl bir rol oynadığı biçiminde bir değerlendirilme tabi tutulabilir. Ama bütün bun-

lar doğru değerlendirildiğinde bile bu kararın ikili yanı kendisini ortaya koyar. Bir ölüm kararı! Bazıları bunu bir intihar olarak değerlendirirler. Daha önce Mazlum'un da bir kararı vardı. 21 Mart'ta ölüm kararı, direniş kararı... Bunun gerekçesi şöyle ortaya konuluyor: "Ancak yaşamı adarsak insanlığı, halkımızı, onun kimliğini ve kişi olarak onurunu kurtarabiliriz. Onun dışında mümkün olan bir eylem biçimi yoktur." Büyük bir olasılıkla da bu doğrudur. Gerçekten başka bir biçim yok o koşullarda. Yaşamak için, onur için can bedelini ortaya koymak gerekiyordu. Bunu bu dönemde yüzlerce kişi yapabilir. Ama o dönem için durum farklıdır. Tabii ki bu eylem kendi koşulları içinde değerlendirilmelidir. Zaten bir tarihsizlik egemen. Bu eylemle biraz karşı konulmuş bu tarihsizlik. Kürt olgusunu ağzına almak yasak, ama direnişçilerimiz bu yasaya uymuyorlar, bu olguyu inkar etmiyorlar. Bir oncu parti adına yola çıkmışlar, onu inkar etmiyorlar. Karşı taraf, "bunları mutlak olarak inkar edeceksin" diyor. Karşı taraftan kastedilen, sıradan bir-iki jandarma ve işkenceci değil, rejimin mutlak egemenleridir. Bu egemenlerin arasında da emperyalizm var, Türkiye sermayesi var, Kürt hain taraftarları bile kendilerini sahip kılamayacak kadar zayıf bir durumu yaşıyorlar. Ve hatta o günlerde içeri alınan kitlenin büyük bir çoğunluğu teslimiyete girmiş durumda. Gerçek bu. Bu gerçek hayli sındırıcıdır, iç karartıcıdır, soluk kesicidir.

Bu konularda bazıları kitap yazmış. Çok yetersiz görüyorum. O anın çerçevesi doğru çizilmemiş, burjuva edebiyat gözükleriyle yaklaşılmıştır. Bu da siyasi bilinç yokluğundan ileri gelir. Halkların çıkarı açısından tarhe doğru yaklaşılmaktan ileri gelir. Bunun düzeltilmesi gerekir. Bu nedenle gerekçeleri anlatılacaktır. Nasıl ki, büyük şehitlerin anı üzerine bir provokasyon gerçekleştirilip direniş özünden boşaltılmak istendiyse, ucuz edebiyat da bu temelde yapılmış istedi-

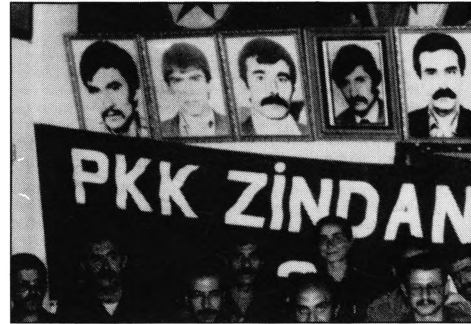
ZİNDANLARDA YENİLMİYEN DEVRİMCİLİK, PKK'NİN

15 Temmuz tarihi, zindan direnişçiliğinin kapsamlı bir biçimde yetkin bir temsil gücüne bu sahada değerlendirilme çabasıdır. Zindan Direniş Konferansı'nın 1. yıldönümüne denk düşüyor. Zindan Konferansı adı altında yürüttüğümüz bu çabalar ardından bu yıl yitilmiş süreç içinde zindandaki yoldaşlar da kendi konferanslarını geliştirdiler. Zindan cephesini netleştirdikleri ve önemli sapmaları zemin hazırlama mücadeleye sahip ettiler ve bunu partileşmenin güçlü bir dayanağı haline getirdikleri, bu konuda başları sağladıkları söylenebilir. Özellikle idam ve müebbetle cezalandırılmak istenen yoldaşların ağırlık teşkil ettiği bu çalışmaları, partinin zindan kitlesinin çizgisi ve onun doğru

düşünme ve yaşama tarzına çekilmesinde önemli rol oynayabilecek durumdur. Merkezi düzeyde de yine benzer bir gelişme vardır. Yani hemen hemen bütün cezaevlerinde, bu sahada ulaşılan sonuçların özümsetilmesi ve dayatılma istenen tasfiyeciliğin boşa çıkarılması ezici bir biçimde sağlanmıştır.

Düşmanın zindana yönelik baskı, işkence ve daha sonraki rehabilitasyon uygulamaları dikkate alınmadan, politikasının sonuçlarını yalnızca insan haklarının çiğnenmesi biçiminde ele alma ve bu temelde bir karşı koymanın ne kadar yetersiz ve büyük yanlışlarla dolu olduğu şimdiden daha iyi anlaşılabilir. Özellikle Batı'nın da körüklediği gibi, soruna, sadece işkenceye karşı insan hakları

çerçevesinde bakmak, onun ötesindeki ve esas amacı teşkil eden siyasetten uzaklaşmak, yani depolitizasyonu görmemek demektir. Oysa düşmanın, örgüt yaşamına karşı çıkarma, bireyci yaşamı körükleme, kişiyi kendi camı varlığını telafisine düşürme, bundan kalkarak çok sahte bir liberalizm eğilimini geliştirme ve böylece devrimci örgütlerin karşısında işkenceyle sonuç alınmadığı ve bunun yetmediği yerde, sahte bir liberalizme zemin hazırlayarak sonuç alma biçimindeki iki yönlü yönteminin çok önemli bir siyasi amaç içerdiği bugün çok daha net gözler önündedir. Dünya genelinde olduğu gibi, Türkiye'de de bu şekilde sonuç alınmaya çalışıldı. Bu yaklaşımla Türkiye solu üze-

niyor. Benim özellikle o anılara karşı bir sorumlu olarak vermek istediğim karşılık bir direniş zeminini yaratmaktır. Hiç olmazsa, "kindi bunlar", "ne yapmak istedikler" sorularının cevabını unutmamak için bunu başara-

rilebilecek ve yalnız onlara mal edilemeyecek diğer yönü de, büyük bir yetmezliğin sonucudur: Ülke halkı zayıf, uluslararası kamuoyu zayıf, parti zayıf, zindan kitlesi zayıf, direniş biçimleri o gün için çok çok zayıf.

Anılar dayatıcıdır. O halde inançlarımızı ihanet etmek istemiyorsak koşacağız, çare olacağız. Bu savaşı imkan dahiline sokabilmek için, başımızı yerden yere, duvardan duvara vurmak pahasına da olsa, bir şeyler çıkaracağız. Beyinde veya canda ne bitiyorsa harekete geçirip buna yükleneceğiz. Nitekim yaşamın diğer bütün belirtilerini adeta dondurarak yükledik. Var mı tarihsizliğe karşı başka türlü mücadele biçimi?

lim diyorum. Aslında söyleyecek söz bulamıyorum o dönem için. Varsa ucuz bir yaşamın, aynı yaşatmaktan başka bir şey yapamazdım. Onların asının çok derin bilincindeydim ki, her yönüyle onları savunacak güç bir direniş yaratırdım. Bağışmsız ve özgür koşullarda istendiği kadar söz söyleyebilirdim, savaslabildim her zemin olmasında, onlara sahip çıkmak sahte karlılık olmaktan öteye gitmez.

Demek ki böyle bir dönemim, böyle bir anı kararı, sandığı kadar bireysel değil, gerçekten ancak bir romanla izah edilebilecek bir süreçtir. Ve halen bunu izah edememenin sıkıntıları yaşıyorum.

14 Temmuz. Büyük Ölüm Orucuyun eyleminin onuncu yıldönümünü bugun yaşıyoruz. Ve bazılarını da o dönemin zindanından buraya göndermişler. Kendi kişiliğinden bakın, ne kadar o anın bilincindedir? Kişiliklerinin o anı hatırlamaya doğru karışmak için ne kadar halırlıdır? Size göre kolay mıdır böyle onları anmak, karşılığını vermek? Bu yoldaşları, **Mazlum'u, Kemal'i, Hayri'yi, Akif'i** iyi tanıyorduk. Yoldaş olmaları biddikleri kesin. Bu kararlardan bunun en iyi göstergelerinden birisidir. Fakat buna rağmen, Hayri son sözlerinde boğulu gittiklerinden söz ediyor, öyle fazla bir şey yaptıklarına emin değiller. Kemal'in benzer türden bir yaklaşıma vardı, "Bu halk savaşı başarıyor", "şacak" diyor ama, tabii ki çaba yetersizliğinden olan derin ofkesi de söz konusu. Demek ki, kararın en önemli bir yanı, karşı koymaktan vazgeçmeme ve bunun can bedelini ödeme oluyor. Olumlu yanı budur. Gereken de budur. Bunun daha çok da olumsuz diye nitelendi-

Böylesi koşullarda insanlar kendilerini bu biçimde adanmamalıydı bize. Bu, zayıflıkların kefareti oluyor. İşte görmek gerekir dedikimiz, yetersiz dedikimiz ve yalnız onlara bağlamadığımız yön budur. Onlar bunu canı, kendilerini ortaya koyarak demeye çalışır ve yine de kendilerini borçlu ilan ederken, bu zayıflığın giderilmesi gerektiğini de böylece kanıtlanmış oluyorlar. "Biz böyle gittik ama gereken tamamlanmalı" diyorlar.

Bu yetmezliğin kim kapatacağı? Aksi halde bu bir intihar olur. Ve devrimci de intihar etmezler. Yetersizlik giderilemezse, bu gidisler intihardır. Buna gereken karşılığı vermek de kalandırın işi, bir onur meselesi oluyor. Şehitlerimiz bu direnişleriyle bizi de böyle ağır bir yükün altına soktular. Bu bir nevi bize de tepkidir: "Bir halk, bir örgüt ve insanlık bizi böyle dayanılmaz koşullar içinde zayıf bırakmışsa, biz de böyle bir protestoya buna karşılık veriniz" demişlerdir eylemlerine.

İşte, kalandarı bir diğer mesaj veya mesajın bir diğer yönü de bu oluyor. Bu mesajdan, bu hatırlatmadan çıkan sonuç nedir? Tamamlanıyor! Peki neyi tamamlanıyor? "Bu dayanılmaz koşullardaki yaşamı, yaşamı bir hale getirdi" Faşist baskıya karşı koyun, azaltın veya ortadan kaldırın. Bilgisizlik var, giderin. Parti zayıf, güçlendirin. Faşizmin tek yönü, korkusuz yürüyüşünü durdurun!" İşte, çıkarılacak önemli bir sonuçtur. Şehitleri anmaya evet, ama doğru anmaya...

Başta da belirttiğimiz gibi, eğer unutulmazlar unutulursa en büyük alçaklık yapılmış olur. Eğer bu duruma düşülmek istenmiyorsa, o zaman en temel görev, unutulmazlığını yaşadığı

ğın yıkıldığı görevleri yerine getirmek, büyük zaafı ortadan kaldırmaktır. Biz bunu gerçekten daha o dönemde anladık. Ağlamakla, düşünmekle anlamaz bu değerler. Derin bir zayıflığın kurbanıdır; o halde

le tasvir edilmeye çalışılıyor. Yetersizdir bu değerlendirmeye. Onun şahsında düzensiz yargılanması çok önemli.

Bir yerde "direnmekten, canımızı ortaya koymaktan başka bir çözüm kalmamıştır" deniliyorsa, bu çok teh-

nüp geriye baktığımızda, yüzyılların başaşağı gidişi, düşüşünü, ihanet ve gaffetin derinliği üzerindeki bu bu on yılda tersine çevirdiğimizi görüyoruz. Böyle değerlendirilebilir. Bu direniş kararlılığı, tarihi bu temelde

örgüt güçlenecek, savaş gelişecek ve halk devrime gelecektir. Aldığımız talimat buydu. Ve on yıldır yapılanlar belli. Birçok dönüm noktasından bahsedilebilir. Birçok hareket açısından ve yine birçok halk tarihi açısından olduğu kadar, bizim hareket açısından da bu böyledir. Belki de böylesine bir dönemeç noktası olmasaydı, bugün bu hareket böyle olmazdı. Ama eğer bugün bu tarih var deniliyorsa, bir örgüt buna sorumlulukla cevap vermiştir deniliyorsa, bunu da iyi anlamak gerekir. Tarihsizlik nasıl tarih yapıldı? Kimlik-sizlik nasıl kimlik yapıldı? Bu dönemeç noktasının koşulları neydi? Bütün yönleriyle gerçeği nedir? O koşullarda özellikle ulusal imha gerçekleştirilmek, kesintisizlikle isteniyordu. Bir-iki kişi direnerek bu koşullarda belirleniyor, "mevcut dayatmayı kabul edemeyiz" diyor. Digeri ise, "öldürerek kabul ettiririz" diyor. Zindanın celladı var: Esat Oktay Yıldırım. O, bir düzensizlikçidir, celladidir. Bunu iyi anlamak lazım. Kendisinin binbaşısı olmak çok öteye bir konumda olduğunu iyi görmek gerekir. Onu da tarihi, ulusal, sınıfsal boyutu içinde görmek gerekir. Ama ne yazık ki, yalnız bireysel özellikler-

likeli bir durumun varlığını gösterir. Direnişin onderleri eğer bir yerde intiharvari bir direniş seçmişlerse, orada iyi düşünmek gerekir. Bir dönemeç noktasıdır. Fakat ölüme gidiyoruz. Halk adına önderlik yapması gerekenler şehit düşüyorlar. Geriye kalanlar belli düzensizlikli bir teşkil eden cesetlerinin üzerine basarak ilerliyor. Bir adımıyla doğru bir köprü oldu onların cenazeleri, kuruyan vucutları... Geriye kalanlar bir oluyoruz aynı zamanda. Birileri öyle gider, diğerleri de biraz ağır, sızlar ve ondan sonra unutulur giderse, bu olmaz! Bu duruma düşürülse söylediklerimiz gibi, tarihin gafili, tarihin haini ortaya çıkar. İstediğin kadar süslü sözcüklerle durumu örtbas etmeye çalış, doğru bir anma değil bu. Onlar öyle giderken, bizim de soluk alalımızın çok sınırlandırıldığını biliyoruz. Tek şansımız olarak, özgül koşullarda savaş imkanı vardı elimizde. Çarlı ile savaşılır. Biz ise, daha değişik savaşabilecektik. Bunu de-gerlendirmek kalyordu gerneye.

On yılda ne yapıldı? Onun tarihçesini ortaya koyacak durumdaki değil şimdi. Hiç şüphesiz bir dö-

ğultmaya büyük bir karar veriş anlamına gelir. Karar, bilindiği gibi, uygulamanın kendisi değildir. Bu anlamda bu on yıl bir uygulamadır. On yıl önce bu sahada bu kararın uygulama çareleri üzerinde çok düşünüyorduk. Bir konferans düzenlemiştik, ardından bir kongre düzenliyorduk. Ülkeye ufak-tefek birkaç adım atmaya çalışıyorduk. Belki de zindan duvarından daha sert duvarlardan sızıp içeri girmek istiyorduk. Bir silah için, küçük bir grubun yurek savaşını kazanmak için çabalar muhişti. Ve çok iyi biliyorduk ki, bunu başaramazsak söyleyecek her şey boştu ve ülkeyi faşizme tamamen terk etmiş olacaktık. Bütün bir halk göçe zorlanıyordu. Ve somurgesi tarih, birçok halkı bu temelde bitirir-ken, Kurt halkı için de en tehlikeli bir dönem başlatı. Hatırlıyorum, en yakınımdakiler bile taş gibi ağır yaşıyorlardı. Oluruz de yapamazız dercesine ilgi zayıftı, çalışma çok zayıftı. Ve sıra hafif şeylere geldi mi, yaşınamız ucuz yonierne geldi mi, bir kanser mikrobu gibi yayılma, yaşama eğilimi görülyordu. Yani büyük çaresizleri mi oynayacaktık, yoksa yurt dışının bu dayanılmaz koşullarında biraz başarılı direnişçileri mi

YENİLMEZ BAŞARILI YÜRÜYÜŞÜYLE BAĞLANTILIDIR

rinde önemli başarılar sağlandı.

Sömürgeciğin aynı başarıyı PKK üzerinde de çok daha vahşice ve ince tarzda uygulamaları kazanmak istedi, ama yürütülen büyük mücadeleden ötürü PKK olayında bunun tersine çevrildiği görülmektedir. Zindan direnişçiliğine yaklaşımlarımız sistemiydi. Bunun parti tarihi içindeki önemli yerini, gerçekleştirilen direnişleri hep doğru değerlendirmeye çalıştık. Önemli bir mücadele alanı, fakat engellerle dolu. Tahammül edilemez daha zor bir alan. Sabır isteyen, alann özgünlüğünden ötürü farklı mücadele biçimlerine de ihtiyaç gösteren bir saha. Burada da tartışma, direniş hattı önemli sorunlar olarak karşımıza çıkar. Dağıdaki gerilla sorunlarıyla zindandaki so-

runlar arasında özde bir fark olmakla birlikte biçimde farklar olabilir. Ancak mücadelenin temposu ve yoğunluğu açısından hemen hemen aynı militanlığı sergilemek gerektir.

PKK dışında her türlü tasfiyecilik karşı büyük mücadele verdi. Yurt dışında özellikle yazışmaya ve tasfiyeciliğe olanak sunan zemini kullanmak isteyenlere karşı gerçekten denilebilir ki, en köklü mücadelelerden birisini verdi. Diğer güç ve partilerden hiçbirinin veremediği bir mücadeleye tanık olundu. Ve hatıta dağıdaki gerillaya çok yabancı olan parti dışı yaklaşımların tahribatına karşı büyük mücadele verildi. PKK bu konularda ender rastlanan bir pratigi başarıyla sonuçlandırdı. Aynı şey zindan pratiği için de söz

konusuydu bu yıllarda. Şimdi bu alan belki biraz netleşmiştir. Düşman için cepheden de kuşatma, siz-ma ve tasfiye etmeyi sürekli dayattı. Nitekim çok sistemiydi bu saldırılar. Kesinlikle planlı yöneliyor ve sonuç almak istiyordu. Bütün bunlar parti tarihinde iyi anlatılmıştır. Denilebilir ki, her üç sahadada kuşatma, sizma ve tasfiye etme cabaları belli dönemlere denk geliyor. Düşman her dönemi parti için, bir yıkılış dönemi olarak önüne hedef koymuştu. Bu temelde yükleniyordu. Çok karışık yöntemlerle üzerimize geliş söz konusuydu. Sadece kaba baskı ve imha uygulamakla kalmıyor, onun sonuçları üzerinde reformizme çekme ve ondan sonra da tasfiyeye yol açma amacını taşıyordu. Eğer dev-

oyunayacak. Sorun buydu. Parti içinde veya parti dışı da olsa bir hastalar yığını olan yapı içinde oyun direniş lehine başarıya götürmeye çalışıyoruz.

Bugün de pratizim gerçekten biraz yanı-tıyorsa, bir oyuna benziyor. Gerçek olabilmesi için, biraz da insanların gerçek haline gelmesi gerekiyor. İnsanlar, ele aldığımız insanlar, bize gelen insanlar eğer en derin gaffet uykusundan yeni yeni uyanıyorsa, düşmana mı yoksa kendilerine mi karşıtlıkla bile henüz netleşmemişse, bu buna oyun da diyemeyiz, ancak karlılık korku-korkuların geliştiği diyoruz. Korkuluktur bize gelenler. Gerçek devrimci, gerçek değer yokluğuna ne kadar? Gelen kendini yere atıyor. Ufak bir şey hatırlırsan sıkıntıya boğuluyor, ülkeye adım atıldığında ikinci gün devriliyor. Bir teoriye bakıyorum, bir de pratiğe bakıyorum, yüzsekse derece terslik görüyoruz. Bu nasıl geliyor diye izah etmekte zorluk çekiyorum. Evet, bu anlamda hiç olmazsa oyunu sona erdirmemekte, oyunu sonunu hiç olmazsa gerçekleştirmek için bütün aktörleri hünerlerini konuşturdu. Bu oynanışta tek kişilik oyun oldu biraz, bir monolog oldu, halen de öyle. On yıl -daha öncesinde de bir on yıl var- bir oyun oynanabilir mi? Oynayır. Çünkü dramın boyutları deşetli ve çok yıllar ister. Ancak yıllarca oynanabilir. Gafli uyandırmak, haini biraz kendine getirmek kolay değil.

Eğer bu olgular tarih kadar eski bir zeminden kaynaklıyorsa, yapıları mutlaka iyi anlamak gerekiyor. Gelenler bir korkutk değışlerse, bu oyunu doğru doğru takip etme gücünde bile değışlerse, seyirci olmak tanıya ne kadar ilgi duysabılır? Seyretmeye bile sağlam sonuçları yamıyorsa, biz kendimiz sonuca götürmeye çalışacağız. Büyük anılar var, mutlaka karşılık vermemi gerektiriyor. Karşılık vermesi gerekenlere çağırılar var. Halkımız korkunun korkusunu iklilerine kadar yaşıyor. Sözümona onun adına yola çıkanlar ama, kaçından başka bir şey düşünemiyorlar. O büyük yazıllığı değışereceksin ve anıya karşılık vereceksin! İşte burada eylemden ziyade biraz söylem gücü büyük önem taşıyor. Benim bu yıllarda en çok yaşadığım silah hitap oldu. Ve ardından çözümlemelerle iyi idare etme zorunda kaldım. Bu dönemim silahı ancak böyle kullanabiliriz. Şimdi biraz daha tatminatlar, perspektiflerle iyi yürütmeye çalışıyoruz. Bu, son zamanları bir gelişmesidir. Daha önce, bir derseniz su getirip iknayi geliştirmekti. Sonuçları biliyoruz. Biraz planlamalar geliştirdi, ülke-

rine adım attılar, ilk kurşunu patlattılar, ama kolay düştüler. Ne var ki düşme yürekliliğini göstermeleri de küçümsenemez. Birkaç yıl böyle kurtuldu.

İşte 1982'nin anısına bir kongre düzenlenmesi söz konusu oldu. Bu bir dönüş kararıydı. 1983, dönüş hızlandırma ve eylem başlatma yılıydı. Gecikme sayılmaz. 1984'te o adına 15 Ağustos Atılımı denilen bir süreç girme; 1985 yılı 15 Ağustos Atılım'ının sonuçlarını yeniliğe götürme, 1986 ise bütün tedbirlerini bir kongrede alması yılıydı. 1987, direniş daha da sürdürerek silahlı mücadeleyi güçlendirmekte, 1988, kendini ısrarla dayatan iç ve dış engellere karşı koyup, silahlı mücade-

bilmelidirler. Bunu özellikle kendi vicdanına karşı başarmalıdır. Tabii, hesap vermek kalfa olmuyor. Başarıdan başka hiçbir biçim kabul görmüyor. Aksi halde hepsi borçlu yazılır. Her yıl borç hanesini artır, artır, artır... Bu ilaflar. Çok kolay düşüyorsunuz; bu yıl ilaflar. Bir kazanımdan on kaybettiriyorsunuz. Ölsünüz bile ne çare! Bazı müfissiler vardır, öldüklerinde ne kadar borçlu oldukları ortaya çıkar. Hayr'ın izintüsü bir de budur; yapılmayan, yerine getirilmeyen görevlerin izintüsüdür. Haydi o koşullarda onlara bir yüklenemediği diyelim -çünkü zindan koşulları belli-belli, kalarların durumuna, kendinize ne diyebilirsiniz? Bu konuyu çok vurguladık, sizi

rum. Onun borçlu ölmesini ben anlayışla karşılar ve anlarız da. Fakat bunun dışında hiçbirisini, hele elinde özgürlük silahlı olup da her türlü direnme imkanıyla sahipken çok kötü gödeni, mezarında da olsa iyi anlamaya çalışmamı belirttim. Büyük eksiklikler, yetersizlikler içinde gödeni anmaya fazla güç bulamıyorum. O halde en önemli sonuçlardan birisi, kolay ölmemeyi, borçlu ölmemeyi bilmektir. Yaşamı bu temelde, mutlak başarı teminde örgütleyebilmekten başka sonuç çıkaramazsınız. Bu can sizde, istediğiniz gibi örgütleyebilirsiniz.

Beni görüyorsunuz; bu anılara bağlı kalmak için adeta boğazımı yırıyorum, sesim zor çıkıyor. Bir mo-

tilirmesi gereken tarihe de verilen en kötü karışıklık oldu. Borçlu gibemeli meşaleli söz konusu oldu mu, böyle bir tarih yazıcılığı söz konusu olamaz. Bunun kabul edilmesi imkansız. Çok eleştirmemiz bu nedenle. Anlayışla karşılamak bir tarafta, mutlak gereklerin hepimizce yerine getirilmesi gerekiyor. Ben de başlarda bu kadar derin ve tempolu değildim. Fakat bakımı ki anılar dayatıcıdır. O halde inançlarımızı iharet etmek istemiyoruz başka çare, çare olacaktır. Bu savası içinde dahiline sokabilmek için, başımız yerdene yer, duvardan duvara vurmak pahasına da olsa, bir şeyler çıkaracağız. Beyinde veya canda ne bitiyorsa harekete geçirip buna yükleneciz. Nitekim yaşamın diğer bütün bölüklerinde adeta dundurak yüklendik. Var mı tarihsizliğe karşı başka türlü mücadele biçimi?

Birçoklarımız bu safarlardasınız ama, adeta boğulması gereken konumdasınız. Bir canınızı ortaya atmışsınız. Küçük-burjuva satıcı tarzıyla, "ben bu kadını satmam, karışığımda da bu kadını da PKK'den isterim" diyorsunuz. Gidin bunu başka yerde satın. Burada canlar böyle satılmaz ve karışığımda da böyle yaşamaz. Bundan kendiniz için sonuç çıkarırsınız. Bizler canları savaşta böyle yatırmıyoruz. Anlayışlı olun. Sizin basit yaşamlarınızda ben ne diye işlerlik kazandıracağım. Büyük dikkatin, kayırlığın, kazanmanın için işin ucu kadar fırsatın değışerliliğinin ürünü olan, en basit bir ilişkiye karşı duyurduğunuz son haddine kadar geliştirecek sağlanan bu gelişmeleri ne diye sizin bu büyük duyarlılığınıza terk edeyim? Fırsatı yakalamak yok! Kendini korumak bile yok! Boşuna ölmek buraya suçtur. Senin cenazene bile kaldırmak yaktır. Bu kadar cenazeyi kaldıramıyoruz, düşman çukurlara atıyor. Bu da bir trajedi değıl mi? Bu da bir diğer yazıf yönümü değıl mi? Kasaplar Deresi, bilmem ne dereler! Hangi cesterlerle ve nasıl öldürüldü? Eğer genliğimiz bu görkemi dağılır biraz güç merkezi yapsabıydesi, ölüme de doğru tarzda yürüyseydesi, bu derelere böyle atılmaydı. Burası benim direniş merkezimiz. İki elin parmak sayısını geçmeyecek kadar şehit verdik ve anılar da bütün tutulmuştu. Bir direnişçi, yücün direniş mevzilerinde de kendi konumunu doğru geliştirmesini bilmek zorundadır. Şunu demeye getiriyorum: 14 Temmuz direnişçilerinin anısı, oldukça borçlu ve iflas etmiş intiharlarla değışendirilemez. Bu tarzda karşılık verilemez. Bu sonucu mutlaka çıkarırsınız. Aksi halde PKK'de işiniz yok. Bu şehitleri anmaya hakkınız yok. 14

Bu konularda bazıları kitap yazmıştır. Çok yetersiz görüyorum. O anın çerçevesi doğru çizilmemiş, burjuva edebiyat gözlemleriyle yaklaşılmıştır. Bu da siyasi bilinç yoksunluğundan ileri gelir. Halkların çıkarları açısından tarihe doğru yaklaşmaktan ileri gelir. Bunun düzeltilmesi gerekir.

leyi bir adım daha öteye, silahlı propaganda denilene ulaşmaktı. 1990, biraz gerillaya benzer bir durumu yaşıtmaktı; artık biraz da halkı kaldırarak kesintisiz ve yenilgisiz hale getirmektir. 1991, bir anlamda halkın da köklü bir taban teşkil ettiği bir gerillay kalıcı olmaktadır. 1992, biraz daha nitelikli ve istikrarlı halk cephesi ve gerilla cephesini ortaklık. Bu yıllar, küçümsenmemesi gereken ve her birisi büyük irdade isteyen, büyük çağa isteyen kazanım yılları olarak değışendirilebilir.

İnsanlar yıllara hesap vermesini

çok eleştirirdi. Özgür koşullarda, her türlü direnme silahlı elindeyen borçlu ölmeğin kaç kişi var? Bunun hesabını vereceksiniz. Bu bizim için, düşmanla hesaplaşmaktan daha zorunlu bir hesaplaşmaktır. PKK'ilemek, PKK tarzıyla savaşmak o kadar kolay değil ve çoğunuzda bu bir onuru bahsedemeyiz. Eğer bu büyük direniş şehitlerinin anısına vereceğimiz en yerinde bir karşılık varsa, o da borçlu ölmeğektir. Hayri, "Ben borçlu geliyorum" diyor. Onun ardından yürüyenler, bated borçlu ölmeyeceğiz. Doğrusu budur sanyo-

nologla buraya kadar getirdim. Kiya size ne oluyor? Çenemize bile peki yamırsınız. Ben hepimize silahlanma ve her türlü mücadeleyi yöntemine savaşma imkanı verdim. Tenezzül bile etmiyorsunuz bu imkânlarla mücadele etmeye. O zaman kendimizi biraz iyi yaygıyalalım. Muhasebeye doğru yapalım. Bunu yapamazsak ne olur? Oyunun köti figüranları olmanın, başarısızlığı, gücsüzlüğü olmanın öteye gidemeyiz. Ve bu da hiç de anılara bağlı kalmamızın bir biçimi olamaz. Bu aynı zamanda, bir halkın ve bir partinin tarihi haline ge-

rimci çizgiye çok duyarlılıkla ve çok büyük kararlılıkla sahip çıkılmasa ve özellikle de taktikte yemeliğe düşmeden bir mücadele verilmeseydi, biz belki beş-on sefer parti olmaktan çıkmıştık.

Geçen yıl bu dönemde gündük ki, zindana dayatılan tasfiyecilik birçok yönem iç içe kullanılmıştır. Öncelikle çok acımasız bir işkence süreci ardından tünelin ucuunda sahte bir umut ışığı yakılmıştır. Düşmanın, bu "umut ışığı" na tasfiyecilerin eline vermesi, tasfiyeciler vasıtasıyla "gelin burada kurtuluş var" diye çok sahte bir yanılmayı -ki bu sizizma biçimindedir- sağlamaya yönelmesi, çok aşıllık bazı öğeler eyleme ama çok ince bir tarzda bunu formüle etmesi, yapıyı ve giderek bütün partiyi yanıltmaya cabalaması söz konusudur. Eğer buna karşı çok sistemli bir yönelim olmasa ve özellikle de böyle öğeler bir sahada karşılaşma zemini bulunmasaydı, büyük

tahribatların güçleri parçalamaya, büyük karşığa içine düşürme ve hatta silahlı mücadeleyi tasfiye etme, giderek partinin bütün devrimci öğelerini çok aşıllık yöntemlerle işleme ve yürütmeye duruma geçirme tehlikesi vardı. Düşman neredeyse bunu başarmıştı.

Zindan alındıkça büyük direniş başına getirilmekte istenilenlere bakalım: Özgür Ölmü Orucu Direniş'ine 45. günde katılmaya sözünü veriyor. İstiklal Marşı'nı okuma, talimatı uygulama adı altında tek te elbiseyi yapıya dayatma, içten ve dıştan sebekeler eliyle sağlanan kontrolle yapıyı kendine tam alet etme, o tünel meselelerinde katilama kadar gidebilecek oyunlar içinde olma; en kötüsü de, çok sahte ve liberal diylebeceğimiz yoz bir yaşamı çok sistemli bir uygulayıcılığı olma taktiklerini yanında dışarıya çıkan yapıda bırıysal yapıları enderlerini çok egemen olması, en çok diren-

meden yana tavır alması ve direniş silahlına anlamı vermesi gerekenlerin orali bile olmamaları, hatta bazıların çok içrenç çıkarlar temelinde düzenle uzlaşmaya yönelmeleri kendini oldukça dışa vuran ve partiyi dayatılan yaklaşımlardır. Sabırlı ve siyasi yönü ağır basan bir yönelim olmasaydı, bu çıkış tarzı özellikle 1989-90'dan itibaren çok sistemli bir tasfiyeciliğin bir parçası olarak partiyi epey güç yaktırtırebilecekti. En kötüsü de zindan direnişçiliğini tanıtmaya hale getirecekti, bu mirası düşmana hizmet etmenin aracı haline getirecekti. Bunun görüş kapsamlıca değışerliliğiyle karşılık. Özellikle 14 Temmuz direnişçiliğine bağlı olmanın ne anlamda geldiğini bütün yönleriyle açmaya çağa sarfettik.

Zindan yapıları üzerinde kapsamlıca durma sonucu, çok kemiklemiş bazı başlıklarla benimzani siğildiğini, partinin pratik hatıyla birleş-

mekten nasıl çekinildiğini, eğitim sürecine nasıl kolaylıkla gelinmediğini görüldü. Ancak ısrarlı çabalarımız sonuçta etkili oldu. "Bizim yaptığımız doğru, direnişçiyiz" iddiası vardı. İçinde bulundukları yanlışları görmüyorlardı. Yanlışlarını görmeleri için gitmiş de kaç kapsamlı yönelimler sonucu yanlışlığı kavratı ve böylece reformizme ve giderek tasfiyeciliğe sonuna kadar açılan kapılar kapatılmaya çalışıldı. Özellikle el birliğine kırılken on insan hakları çerçevesinde direnişçilik, giderek burjuva liberalizme ne koşma ve bu konuda kemikleşmiş kişiliklere öncülük etme iyi görüldü, iyi eleştiriyi tabi tutuldu. Bu sonuçta tekrar partinin çizgisine ve pratiğine bağlanmaya çözüm getirildi. Yapı bu konudaki yanlışlığını düzeltti ve kapsamlı özeleştiriler, partiyi bütünleşmeye yönünü açtı. Bu sahada gerçekleştirenler önemliydi. Fakat daha kapsamlısının zin-

darlarda gerçekleştirildiğini görüyoruz. Hemen hemen zindan eszici kitlesi oldukça güçlü özeleştirilerle partiyi yeniden bütünleşmeye yönelmiş ve mesafe kaydetmiştir. Çok ileri kapasitede bir bilinçlenme ve örgüt olmağa açılmış kazaandırı, yine bunu pratik görevlere yansıtmaya yolunda son bir yıl içinde mesafe alınmıştır.

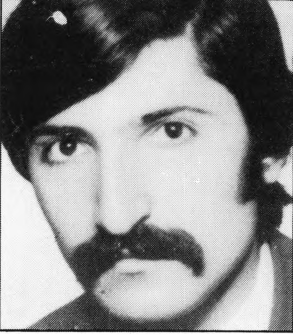
Bu süreci kırmak için düşmanın dayattığı Eskişehir uygulaması vardı. Aslında onun şimdiki dahi iyi değışerliliği gerekirdi. Tasfiyeciliğin ölmüclü darbe vurulduğuna Eskişehir'in kapısı tekrar açıldı. Tarih ayırdır, uygulamalar bilincidir. Yani tasfiyeciliğin tasfiyesine yönelmeye ve bu yolda adam atmaya karşı düşmanın, özellikle özel savat kligen verdiği cevap, görülmüş bir imha ve tasfiye uygulamasıydı. Hükümetin geçici bir durumu yaşaması söz konusuydu. Zaten bu yüzden kıyamet

Temmuz direnişinden parti için çıkarılacak en önemli bir sonuç: da demek ki budur.

Kendinizi erkenden yapılandırmanız olacaksınız. Hazirlığınız çoktan bitmiş olacak. Gittiğiniz yerde propaganda gücünüz, örgüt gücünüz, eylem gücünüz nasıl? Gelen raporlara bakıyoruz, faaliyetler gözden geçiriliyor. Bir PKK'lı böyle olmaz. Bunu bırakacaksınız. Bütün sahalardaki görevler... Bizim adıma bunu yapamazsınız! Parti safaları ıktı saflardır. Fakat en azından karşıdaki de terbiye olmayı bilmelidir. Gençsiniz, yükünüz benden daha fazla ağır değildir. Dünya üzerinde çalışıyor. Ve ABD'nin, Almanya'nın ve diğer birçok ülkenin istihbarat örgütlerinin günlük olarak hareketlerini izledikleri açığa çıkmıştır. MIT müstesna, 'Apo'nun şu anda nerede olduğunu biliyoruz, ama yaptığını anlayamıyoruz' diyor. En son demec budur. Düşmanın bu kadar büyük takibi altındayız ve ney nasil yaptığımızı bile onlar için büyük bir merak konusudur. Pekli şu nasil yapıyorsunuz? Nasil yaşadınız? Propaganda gücünüze bakın, örgüt gücünüze bakın, eylem gücünüze bakın; bize layık mısınız? Değilseniz, ben ne diye sizi idare edeceğim! Ekmekek başkası başka yerde de var. Orada rahatça geçirsiniz. Burası ateş sahası, burası, hani tek yürek denilir ya, ondan daha fazla da düşünce yoğunluğunuz, irade yoğunluğunuz. Ben bunları ısrarla bu kadar söylemek, siz kendinizi bu kadar yaşayacaksınız! Bunu yapmayınız! Zorlama yoktur örgütlerde, fakat ıktıknay doğru anlamak gerek.

Ben şehitlerin anısına bu hareketi böyle düzenle diye, kimse beni zorlamadı. Ama ben onların amaçla-

rına geçerlilik kazandırmak için her şeyimi ortaya koydum. Kimse beni bu yönde baskı altına almadığı gibi, tersini yaptı. En dost bildiklerimizden, adı komüniste çıkmış olanlardan tutalım, yine adı Kürtçüye çıkmış olanlara kadar, beni bu işten

M. Hayri DURMUS

vazgeçirmek için en akla gelmedik komploları benimledim her türlü etkisizleştirme biçimlerine kadar her şeyi yaptılar. Dostlar bile vazgeçirmek istiyor. Birakalım dostları, parti içindekiler dahi 'ölüme geliniz de bu biçimde direniş gelemez' dediler. Ya kötü bir intihar, ya kaçış! O da bir şey kurtarmıyor. Eylemleriniz intih-

Akif YILMAZ

hara çok ağır oldu. Oysa 14 Temmuz direnişlerinin eylemi bir intihar eylemi değildi. En büyük ve mutlakla verilmesi gereken bir savaş biçimidir. 14 Temmuz Ölümlerini bu ve bu savaş biçimi artı rolünü oynamıştır. Geirye kalarlarına tam tersi bir eylem biçimi gereklidir. Borçlu gitmemeniz, başarılı olabilmeyin, hesabı tam verebilmeyin bütün örgütsel tedbir-

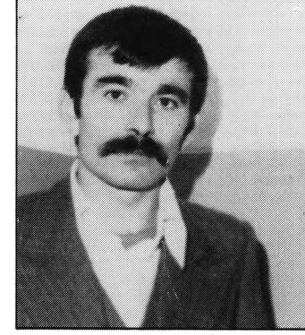
leri, söz tedbirleri, eylem tedbirleri alınır ve böyle gider artı. Sonuç budur ve bizim önderlik ettiğimiz PKK'lıleşme de budur.

Maalesef geçen 10 yılda bu konudaki çabalarımızın sınırlı sonuç verdiğini belirtelim. Bu, daha çok da sizin üst dıvarlarınıza çarptığından ötürü böyle oldu. Yani halen karşımızdaki baskı çok serttir. Özel savaş sistemidir. Ama bunun karşısında, bundan fazla ilerleme olmaz diyen tutumu en tehlikeli tutumlardan birisi olarak görüyorum. Ters söz konusudur. Böyle özlü savaşlara karşı yapılması gereken, en kapsamlı devrimciğe soyunmaktır. Bunun özellikle kişilik yapısını hazırlamaktan tutalım taktik süreçlerine kadar hepsinin olanak ve birikimini nefes nefese hazırladığımıza ve özellikle de yakalediğimiz fırsatları doğru karşılık verme temelinde oldukça değerlendirebildiğimize kesin eminim. Yapılan biraz budur. Başka türlü bu dönemleri karşılamak da, kurtarmak da imkansızdır.

Biz Türkiye devrimcilerine bir eleştiri yöneltirken şöyle söyledik: Kötü bir tasfiyecilik yaşıyoruz. Direniş denizleri tasfiye edildi, sahipsiz bırakıldı. Ve bazı örgüt adlarını verdim. Bir halka yapılabilecek en büyük kötülüklerden biri de budur, dedim. Şunu da söyledik: PKK direnişçiliği aynı zamanda zafer kazanan Türkiye direnişçiliğidir de. 14 Temmuz direnişçiliği Türkiye'ye yansımıştır. Ardı sıra 15 Ağustos Atılımı'ya idamlar durduruldu. Unutmayalım ki, bu ki eylem olmasaydı, darağaçlarındaki insanları sallandırılmaya devam edilecekti. İdamlar ne zaman durduruldu? 15 Ağustos Atılımı sonrası durduruldu, yoksa karar karardı, uygulanacaktı. 200'e yakın PKK'lı ile birlikte Türkiye'nin diğer güçlerinden de birçok kişi gereken idam edilecekti. Tasfiyecilik kabul edenler arasında 12 Eylül faşizminin hükümünü icra etmesine yardımcı oldular. Buna karşı gelenler ise faşizmin amaçlarının boşla çıkarılması ve direnişin de çok devam etmesi imkanını hazırladılar. Kendi emeğine saygılı olanlar, kendi direnişçi yaşama saygılı olanlar için bu çok büyük anlam taşıyor. Bunun değerini bilin.

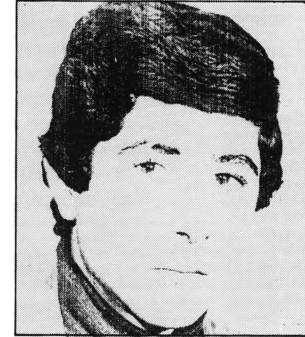
Sizler eğer gerçekten partileşmek istiyorsanız, bir yeniden doğuşla karşı karşıya olduğunuzu görmelisiniz. Eğer tarihi iki döneme ayırarsak; biri bundan önceki dönem, diğeri bundan sonraki dönemdir. Sizler bundan sonrasında tarihin içinde yer almak istiyorsanız direnişin anlam ve önemini ıktıklarıncı kadar yaşayıp bu temelde bir doğuşu gerçekleştirerek yaşayabileceğinizi unutamazsınız, bunu gözardı edemezsi-

niz. Partileşmek açısından çıkarılacak en önemli bir sonuç budur. Genel devrimcilik açısından çıkarılacak bir sonuç; yeniden özgürlük tarihi olabilecek, özgürlük tarihinden vazgeçmemek ve onun yenilmesi militan olmaları. PKK biraz bunu ispat-

Kemal PIR

lamaya çalıştı. Tüm gücümüzle bunun sorumluluğunu üstlendik. Ve bugün tam istediğimizi karşı olmasa da, buna hatırı sayılır bir başarıyla karşılık verilmiştir. Bu 10 yılda yapılanlardan tam istediğimizi karşı olmasa da, yine de bizi kendimize karşı saygısız kılmayacak, aksine umutlu kılacak, hiç olmazsa bundan sonrasında bir-

Ali ÇİÇEK

şarı imkanlarını daha da artıracak bir gidişatın da yakalandığını vurgulanabilir. Partileşmeye kesin adım atılmıştır. Bu şehit yoldaşlar, 'biz parti'nin adını inkar etmeyiz' dediler. Biz de, saygı duyulacak parti yarattırsak ancak ancak karşılık veriz, dedik. Bu biraz başarılıdır. Partinin adı uğruna böyle eylem düzenlemek ne kadar önemliyse, onu somutlaş-

tırmak da bir o kadar önemlidir. Böyle karşılık verilemeye çalışıldı.

Tabii partileşmek demek, halklaşmak demek. Halklaşma olmadan partileşilemez, tıpkı partileşilmeden bizde halkın kendi kimliğini dahi kazanamayacağını kesin olmasa gibi. Bu konuda da çok şey söylenebilir. Kürt halkının kimliğinden bugün düşman bile habersizdir. Bu noktaya getirdiler. Milyonlarca insan bugün kendi kimliğiyle eylem bile düzenleyebiliyor. Onların adına birçok resmi süreç başlatıldı. Halk uluslararası siyasi süreci etkileyecek durumda da geldi. Türkiye siyaseti üzerinde ağırlıkla etkide bulunmaya karar girdi. Bir halkın yeniden doğuşu var. Kimliğiyle, eylemiyle bir yeniden doğuş. Biz buna ERNK biçiminde bir cevap vermek istedik. Cepheye kavuşan, yani savaşa kavuşan, siyasi savaşa giren halk biçiminde bir değerlendirilemeye tanınmamıştı. Bu bir gerçekçidir. Bu, Kürt halkının yeniden diriliş hikayesidir.

Bunun üzerinde de çok şey yazılabilir. Bu yıllara bu da sığdırılmıştır. Bir halk yeniden nasıl öldürüldüğüne dair düşünün kalırdınız? Ona, 'hal-kim, bir arın verdi, adını unuttu' denildi, 'güçsüz, gücünü konuşturabilirsin' denildi ve se-rhildanlara çekildi. 'Savaşabilirsın, senin gücün büyüktür' denildi ve halk savaşı diyebileceğimiz bir süreç yaklaşıldı. Tüm bunlar bir halkın somutluk kazanması oluyor. İhanete uğramış, katliam tarihi kendisine öz ta-rihi diye belletilmiş bir halktan öfkeli, kendini kazanmaya azimli ve bu konuda da başarısızdan başka bir şey şans tanımayan bir yürüyüşe başlamış. Önemli bir gelişimdir bu nokta. Bütün dikkatleri üzerinde topluyor. Ve hem de bu sadece ulusalist özelliğini kazanma değil, yine toplumsal özgürlüğe bunu iç içe sürüyor. Böylece, aynı zamanda sosyalist

koptu. Halen adalet bakanlığı meselesi çözülmüş değildir. Amaç, bizim siyasi hamlemize veya zindandakilerin tekrar parti çizgisine çekme çabalarına darbe vurmak. Yönelimin amacı budur. Bunu çok ki kişi anladı. Ama rejim ne yaptığını biliyordu. Özellikle Özal çok iyi biliyordu, çünkü bu sını politikasının içinde önemli bir rol oynuyordu. O, 'PKK'li-leri affedebiliriz' kampanyasına sonu-yundugu gibi, yavaş yavaş tasfiyeciliğe maddi olanaklar sunma -bir Batman somutunda bu çok nettir-, miyarlık teşvikler dağıtma, zindandan çıkarılan işi bağlama uygulamaları da onun direkt yönlendirmesi altındadır. Ancak bu politikanın baş-sarıya gidemeyeceği anlaşılınca, korkunç bir işkenceye sarıldılar. Bu da çok sonusu politikanın bilimselce ge-liştirildiğini gösteriyor.

Değildiği gibi, o zaman bizim de taktiklerimiz vardı. Zindanda uygulama konulduysa da, bu istenilen

düzeyde olmadı. Ancak sonuçta önemli olan; uzun yıllardan beri harzılanan bir tasfiye planını yapımız tasfiye etmesinin kolay olmaması, en üst düzeyde müdahalelerin yapılması, ama partinin teslim olmayan yapısının -bizi sapsakı yanları da olsa- direnişçiliği esas tutum olarak benimsenmesi, ıtıratların ve öne-kilerin tasfiyesi ve ince tasfiyecilerin çok yönlü açığa çıkarılması sonucu mümkün değil bir militanlığa ulaşılmasıdır. Dolayısıyla zindan cephe-sinin partiyi çok güçlü bir dayanak konumunda tutulması sağlandı oldu.

Günümüzde de zindanların önemli oranda bizim tarafat ve savaşıcılarla doludur. Ama hepsi direniş hattı dahilindedir. O bir arada çok yaygınlaştırılmak istenilen ıtıratçılık, artık sömürgecilerin aleyhine bir eğitim aracı olarak kullanılmak durumundadır. Pışmanlık Yasası nasli di-yimda tersine etti göstermekten öte-ye gidememişse, ıtıratçılık yasası da

yapıyı eğitimin bir aracı haline getirilmiştir. Biz bu temelde zindanda da geliştirilen konferansların değeri olduğunu düşünüyorum. Özellikle Aydın, Antep'in ve diğer cezaevlerinin geliştirildiği konferanslar çok kapsamlıdır. Siyasi tartışmalar, geçmiş değerlendirmeleri ve geleceği belirleme, yine içine düşünlen hatalara karşı eleştiri-özleştirme silahını kullanma söz konusudur. Bu temelde ıleri düzeyde başlanılan bir sonuç ve varılan kararlar vardır. Oldukça tutarlı, gerçekçi ve devrimci kararlar söz konusudur. Yine hepsi de yerinde olan çağrılar vardır. Zaten parti-nin genel karar durumluya hepsi uyum-ludur. Sanıyorum bu temelde olumlu bir pratik gelişime beklenilebilir. Özellikle parti edebiyatını geliştirebilirler; legal örgütlenmeler olsun, şehir örgütlenmeleri olsun, bunları besleyebilirler. Zindan eskiden olduğu gibi, şimdi daha da fazla parti için savaşı-çı eğitim alanı haline getirebilirler.

İlk defa PKK tarihinde zindan direnişçiliğinin böyle yenilmesi, tarihi bir anlama sahiptir ve öncü güç durumundadır. Zindanlarda yenilimeyen, Diyarbakır zindanında yenilimeyen devrimcilik, PKK'nın yenilimeyen başarıları yürüyüşle çok bağlantılıdır ve onun temel taşlarından birisidir. İnsanlığın onurunun bitirilmek istendiği bu yerde onur savaşıncı kazanılması, ıtıratçılığın başarısızlığı uğratılması, yine egemen biryci yavaşın başarısızlığı uğratılması, umudun devrim lehinde ve inancın devrimci temeline zafer kazanılması, özellikle mevcut faşizmin niteliği göz önüne getirildiğinde değeri daha iyi anlaşılır.

Biz bu konferans çalışmalarını esas itibarıyla böyle değerlendiriyor ve onaylıyoruz. Selamlıyor. Hiç şüphesiz bu bir başlangıçtır militanlaşmak için. Pratikte bütünleşme deni daha iyi özümsemez, yeni-

den parti ile bütünleşirken tam militan ölçülerine uygun gerçekleştirilmek zorunda. Kararlı ıyerin, çözümlere ıyeri. Belirlenen görevler-le bunu yürütmek imkan dahilindedir. Genisi biraz zaman ıyeri, denetim ıyeri. Eski gaffi durumlara dö-memek, bu konuda sürekli uyarı gö-revlerine ıyerlik kazandırmak, bireysel inisiyatifleri doğru kullanmak, özellikle çokça yapışan çekışmele-rin girmemek, düşmanın bu konuda yarattığı o çok sıkıltılı ortamı to-lu-daşları arası gelişiklerde alet et-mek; tek vücut, tek düşünce ve tek irade olmak artık imkan dahilindedir. Parti bunu beklemektedir. Girenlen doğru yolda da, hızlı adımlarla bunu başıyara pratikte kanıtlayacak-ları kesindir.

Bu bir yıllık süreçte gerçekleştirilen konferans çalışmalarını nedeniyle zindan cephesine ilişkin olarak böyle kısa bir değerlendirme yapıyoruz. Özellikle bazı genel değerlendirmeler-

renmelerin sonucu, 1925'ten 1975'e kadar yaşadığı gibi bir günde düşman tarafından teslim alınmadır. Gerilla ise buna meydan vermeden bir savaş biçimidir, başının en temel özelliği. Fakat gerekler yapılsa bu rolünü oynar.

Büyük eleştiriler yapıldı. Aynı zamanda doğru da gösterildi. Yine, genç olanaklar oluşturuldu. Bunlar halen sahibini bekliyor. Partileşmenin kendisi de işte, serhildan da öyledir. Ama en tehlikeli silahlı savaşımdır. Eksiklikler giderilemez, alanlar gereği kadar işletilemez, hiç kimse sizleri koruyamaz. Karşınızdaki militanlar güç hiç de küçümsecek bir güç değildir. Moda oldu, hep askeri elbise giyiyorsunuz, son zamanlarda tipis tipis ükseye de giyiyorsunuz. Ama düğün bile böyle gidilmez. PKK'nın direniş değerlerini, pratik değerlerini özümsemek zorundasınız. Anladık, 12 Eylül sizi şöyle yaptı, böyle yaptı; gerici tarih, tarihsizlik sizi şöyle yaptı. Ama, size bir değer verdik. PKK'nın yoğunlaşan ifadesi de artık bir anlama geliyor. Öyleyse bir anıya, bir tarihi dönüm noktasına karşılık vermek, kendini bu temelde katmakla mümkündür.

Gerilla hiç şüphesiz, bütün iç ve dış engellemelere rağmen ülkenin her alanında oturtuluyor. 2000 yılına kadar da, biraz daha sorumlulukların sahip çıkarsa ve anormal gelişmeler olmazsa sürecektir. Zaten içi bütün destekler verimştir, kural belirlenmiştir, olanaklar kırılmıştır. Kullanılması için doğru bir komuta gerekiyor. Bu da sizin işinizdir. Kendi işinizi fazla başkalarına yüklemeyin. Bu çok kötü bir küçük-burjuva kurazlığı olur. Şehitlere, büyük direnişçilere ucuz dayanarak yaşamak olur. Borçları silmenin zamandır. Ye bu da ancak üstün başarılı bir devrimci militanlıkla, özellikle de gerilla savaşımıyla ve savaşçılıyla mümkündür. Sizlerden bu bekleniyor. Veniler de az değil.

Bütün gerilla yapısı biraz anlayışlı olursa biraz kendini ayaklandıracak yaklaşırsa en erkenden bir zafer de mümkündür. Böylesi bir yürüyüş, böyle bir gerilla ya da düşman da yanamaz. Dayanması için de tek şart budur, hakkını vermek gerekir. Bu temelde yükleneciyiz. Neyi nasıl kazandığını biliyoruz. Partiyi nasıl elde alıp kazandığını biliyoruz. Bu halk nasıl kimliklilikten aniden heceleme konumuna ulaştığımızı ve bugünkü düzeyde getirdiğini çok iyi biliyoruz. Ad vermede kendimden başlamıştım. Bir silah, silah için mermiyi elde etmek için cabalarımız nasıl başladı, nasıl yürütüldü? Bütün bunların değerini çok iyi bileceksiniz. Buna sonuna kadar gereken sorumlulukla önderlik edecez. Bu biraz acıma hafiflettir.

14 Temmuz direnişçilerinin anısına böyle bir zafer aklanarak karşılık veremeyiz, biliyoruz ki, aynı zamanda çok bir tarihe de karşılık vermektir. İnsanlığa karşı sınır tanımaz emperyalist-faşist gidişata da bir karşılıktır. Bu bizi insanlık kavgasında biraz onurlu kılar. Alçakgönüllü, bu yapıpaca olan çok küçük bir parçasıdır. Ve dedim gibi, onuru elde etmek bizim için bir parçasıdır. Kendi yaptığını bakyorum, namussuz demesinler diye bu kadar çalıştım; yoksa ne kadar sosyalist, demokratik desinler diye değil. Yine ne kadar alçaktı demesinler diye, bu eylemi buraya kadar taşıdım. Yaşamı biz böyle yordamladık, böyle sürdürdük. Layık olamıyca çalıştık, doğru katedtik. Bize şehitlere birçok şey vasıyet edildi, bu da vasıyetlerle karşılık vermeye çalıştık. Halk birçok değerini adadı, ona da iyi sahip olmak istedik. Sizden daha fazla

can varlığınıza bir güvenlik, bir gelişme çaresi olmaya çalışıyoruz. Bütün bunlar sorumluluklarımızın gereğidir.

Düşman yine zindanlar üzerinde kahredici baskıyı sürdürüyor. Yargısız infazlar devam ediyor. Sözde faili meşhul cinayetler, günlük olaylar halini almıştır. Özel savaş zaten bütün şiddetle sürüyor. Fakat en iyisi şu: Bütün bu saldırıları karşılıksız

me şahsında halk demokrasisini, sosyalizmi zafere götürmeyi en önemli bir kadrolaşma çabası olarak görüyoruz. Özellikle reel sosyalizmin sonuçlarından çıkardığımız derslerle sosyalizmin bu yönü bir yorumuna başarı şansını verdimiz istiyoruz. Özellikle sosyalizmi sürekli kılabilecek bir militan tipi ortaya çıkarmayı parti bünyesinde başarma ve bunun müca-

zında asla fırsat veremeyeceğimizi tekrar vurgulamak isterim.

Hiçbirinin ağılık taleplerine, küçük-burjuva bürokratik taleplerine yer veremeyeceğimizi. En büyük savaş sizin bu yönde isteklerinizde, bu yönü tehlikelerinizde karşı vereceğiz. Bu cephedeki savaş bir an bile unutmadan götüreceğiz. Tehlikenin farkındayız. Sizin toplumdaki aldığ-

revimizin, partinin militan ve çalışanların böyle bir ordulaşmayı yaratmalarını ordulaşmayı vurgulayalım. Ordulaşmaya büyük bir tutkuyla sarılıyoruz, ama doğru temelde... Vurus tarzının keskinliği esastır, ama çok kapsamlı çalışmalara, özellikle siyasileşmenin öncelik taşımasına bu yöyledir.

Bu temelde bir genelde bütün direniş şehitlerini; sadece PKK'nın ve Kürdistan'ın değil, başta Türkiye olmak üzere tüm ülkelerin direniş şehitlerinin anısına böyle bir on yıla karşılık vermeye çalıştık. Hiç şüphesiz bu on yılda bu büyük şehitlerin anısının etkisi vardır ve belki de belirleyicidir. Daha fazlasını da yapmak isterdik. Ama bilinen nedenlerle gerçekleştiremedik. Bundan sonra, bizi daha da iddialı kılan bu gelişmelere dayanarak, geleceği çok daha güçlü kazanmaya çalışacağız. Bu olanaklarla bundan sonrasında daha güçlü kılmak mümkündür. Anlardan çıkarılması gereken en önemli sonuç; geçmişte içine düşülen zaafırları, eksiklikleri tekrarlamamaktır. Şimdi böyle bir fırsat da yakalanmıştır. Bu iyi değerlendirilirse, geleceğin kazanılması daha da kesinleşir. Bu iddia büyüktür, çabası da büyük olacaktır. Üzerimize düşeni gerçekten çok mütevazice ve bir emekçinin alçakgönüllülüğüyle yerine getirmeye çalıştık. Büyük iddia, büyük çaba, büyük bilinç, büyük kararlılık ve büyük uygulama ustalığı da göstelerle, gereklerin gerekliliğiyle yapılmaya çalışıldı.

Bütün bu eleştirilere rağmen, PKK yapısında birleşenlerle, bundan sonra da yola devam etmek isteriz. Ama eleştirilerin gereklerini yerine getirilmesinden de vazgeçmeyiz. Bunun kısa sürede olması hepimizin yararına olur, hepimizin başarı şansını artırır. Mutlaka bu temelde karşılık vermeliyiz. Diğer tüm dost güçlere de PKK'yı bu temelde bir güç olarak değerlendirmeleri gerektiğini söylüyoruz. Özellikle birlikte kurtulmaya mahkum olduğumuz, olmamız gereken Türkiye halkı ve onun öncü güçleriyle birlikte savaşımızı bundan sonra doğru temelde gerçekleştirme de özen gösteriyor. PKK pratiği kendini biraz kanıtlamıştır, halkları için ne söylesen onu yapar. Buna Türkiye devrimciliği de hiç olmazsa bundan sonra biraz karşılaştırmalı olarak bakmalıdır. Her düzeyde ortaklaşa savaşım, doğru bulduğumuz ve istediğimiz bir tarizdır. İnanıyoruz ki bundan sonra Türkiye cephesinde gelişmeler daha farklı ve istenilen doğrultuda olacaktır. Çok yüksek değer biçtiğimiz Türkiye direniş şehitlerine, çıkışımıza, en az kendi direniş şehitlerimize kadar onların anısına da bağlayabileceğimiz bu şehitlere de vereceğimizi en büyük karşılık, PKK'yı böyle savışan öcünü güç haline getirmektir. Dolayısıyla onların da anısına verilen söze bağlı kaldığı gibi buna geçerlilik de kazandırılmıştır.

Bu temelde diyorum ki bütün Türkiye ve Kürdistanlı direniş şehitlerinin anısına ölümsüzdedir. Yine, 14 Temmuz direniş kardeşliği başımızın temeldir ve bu temelde verdirmiz çok; artık zaferi esas alan, andan başka hiçbir gördüşa şans veremeyen, halkımız tarafından da artık bu dönemde mutlaka öcünüldüğü olarak yaklaşımda istenen ve kabul edilen bir devrimciye ulaşır. Biz bundan sonra bu temelde yeni bir dönemci yakalayabildiğimiz emiz. Ve bu temelde de diyorum ki, bütün direniş şehitlerinin anısına, 14 Temmuz direniş kardeşliği, zaferi ulaşacaktır. Bu zaferin çalışma tarzı bütün çalışmamıza yön verecek ve başaracaktır.

birakmıyoruz. Bireysel şiddet eylemlerinden öteye çok kapsamlı ve giderek bizi topekün halk savaşına yaklaştıran biçimlerle gelişmeyi sürdürüyoruz. Bu bizi biraz avutuyor. Eskinin büyük telaşı, endişeleri biraz zayıflamıştır. İşlere biraz daha tahammüllü, planlı yaklaşma fırsatını bulabiliyoruz. Zafiri garantilemek taktik çabalar söz konusudur. Mevcut düzene karşı onuru ve namusu kurtaralım yaklaşımı, yerini zafiri kesinleştirilim, onun başarılı adımlarını peş peşe atalım biçiminde bir yaklaşıma terk etmiştir.

Doğru değerlendirelim bu süreci de. Mesele, başaşağı bir gidişata, yine çok acımasız bir işkenceli ortamı dur demektir. Ondan da öteye, bunlarla birlikte giderek pekişen adımlara ve başından başına bir sonuca fırsat veremeyecek bir çalışma tarzıyla, onun özellikle örgüt ve kadro gücüne, örgüt düzenlemesine, taktik belirlenmesine, önderliğine, komuta düzeyinin doğru teşkilüne bari şansı verdimizdir. Bugünün en belli başlı çabaları bu yönü görevlerini başarmaya yöneliktir. Nasıl ilk savaş, umudu kazandı, daha sonrakide de umudu diri tutma savaşı diyse, şimdi de bu umut adımı adımı gerçekleştiriyor. Bu hem heyecan vericidir ve hem de çok gerçekçi olmayı gerektirir. Savaşta duygusal değil, gerçekçi yaklaşma şart kılar.

Bütün bunları partiyeye özümsetmeye çalışıyoruz. Partileşmeyi oldukça derinleştirerek, gücümüzün, günün olduğu kadar yakın geleceğin de sorunlarına karşılık vermeye yönelik çok güçlü duruma getirmek istiyoruz. Parti içindeki militan çözümle-

delesini kesintisiz verme konusuna oldukça bağlı kalınmıştır. Bu tutum halen de yoğunca sürdürülmektedir.

Halkın eylemi olmadan, bir devrimci partiden bahsedilemez. Parti eylemiyle halkın eyleminin iç içe geline yüksek değer biçtik. Bugün ulaşılan safha iyi bir safhadır. Halk partiyeye oldukça bağlandığı gibi partiyeye de eleştirilmiştir. Bu iyi bir şeydir. Partiyeye eksik buluyor, kadroyu eksik buluyor, eleştiriyor gibi, kabul edilemez yanını doğru mu tavrı alabiliyor. Bu halkımızın günlük düzeyini iyi olduğunu gösterir. Bürokratik yapılanmalara kolay teslim olmaya; çabını; feodal, küçük-burjuva bürokratik tutumlara, kemikleşmelere belli bir karşı çıkma konumuna geldiğini gösterir. Bu, önderlik tarzıyla bağlantılıdır. Kısacası, savışan halk gerçekliği iyi yoldadır ve öncü ile bağlantısı da doğru temeldedir. Bir partinin ancak ve ancak bir halkı örgütlediğinde öcünü sınıfa layık olabileceği, demokratik yaya sosyalist diye değerlendirilebileceği biçimindeki yaklaşımımız gerçeğe yakındır. Parti her şeydir, halk da ona çok köleler anlayışını mahkum ediyoruz. Partiyi ısrarla o noktaya getirmek isteyenlere karşı savışımız kesintisizdir. Partinin basit bir hizmet aracı olduğunu, esas olanın ise halkta sağlanan özgürlük düzeyi olduğunu iyi biliyoruz. Bu konuda çok dikkatliyiz. Partinin halktan kopuk, kendi başına bir çıkarıyı olmasına fırsat tanımıyoruz. Reel sosyalizmin içine düştüğü sapmalarla, yer vermiyoruz. Bunun da çok çok iyi bilimsel gerekir. Bu büyük sapmaya özellikle de kendi sorumluluğumuzu al-

nız özelliklerin bu konuda çok tehlikeli olduğunu biliyoruz. Serbest bırakıldığında her an partiyi bir ağırlık örgütü veya küçük-burjuva köylü kuruzları örgütü durumuna getirme tehlikesinin büyüklüğünü farkındayız. Bu savışımız sürecektir. Az savaş verilmedi, daha da verilecektir. Doğru kavrayalım ve ona göre doğru partileşelim. Bunun ölçütü de, dedim gibi, feodal kalınlardan olduğu kadar, her türlü sömürgeci etkilerden de arınıp halk gerçekliğine bağlılığa ulaşmaktır. Parti-halk ilişkisine doğru bir çözüm getirecek ilerlemeye, bir de bu yönüyle çözümlemeye yüksek değer biçiyoruz.

Bütün bunlar için halk ordulaşmasını temel olduğuna söyledik. Ordulaşma başta başına büyük bir olaydır. Ordulaşmada gerçekleşen bir partidir, bir halkın kendisi. Bir parti ordulaştıkça partileşir; yine bir halk ordulaştıkça halklaşır. Bu en çok bizim için geçerlidir. Dolayısıyla biz ordulaşmayı, halklaşmanın ve partileşmenin en temel ölçütü olarak görüyoruz. Ordulaşma uğruna gerçekleştirilecek savaş; halklaşma savışının, halkın özgürlük savaşının ve bunun parti öncülüğündeki başasının en temel ölçütlerinden birisidir. Ordulaşmaya bu nedenle büyük değer biçiyoruz. Ordulaşma sürecini bütün yönleriyle ele alıyoruz. Onu salt bir askeri ağırlık olarak değil, yoğunlaşmış siyasal olarak, gelişmiş örgüt olarak, tutturulacak temel vuruş tarzı ve savışçılığı olarak üzerinde de kapsamlıca duruyoruz. Bunu başadığımız oranda partileşmenin ve halklaşmanın zaferinin kesin olacağını söyleyebiliriz. O halde, en temel gö-

KURTULUŞ ORDUMUZ ARGK BÜTÜN KÜRDİSTAN'DA VURUYOR VE KAZANIYOR

23 Haziran 1993

■ Gercüş'e bağlı Kantarê köyü korucularına yönelik atılan pusuda 1 korucubası ve 1 korucu öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.

26 Haziran 1993

■ Hakkarî'nin Şemdinli ilçesi Deme (Dizyamaç) köyü karakolu gerillaların saldırısına uğradı. Yeni inşa halinde olan ve içinde asker bulunmayan karakol tamamen tahrip edildi.

■ Beşir'de gerilla güçlerinin düzenledikleri baskında 1 polis ve 1 asker öldürüldü.

■ Şemdinli'nin Xiznê köyünde 2 çete ölümlü cezalandırıldı. Çete reisi ise ARGK gerillaları tarafından esir alındı.

■ Gabar'da askeri tabura giden ve yolda mayına çarpan bir askeri araçta bulunan 3 asker ölümler, 1 astsubay da yaralandı.

■ Bitlis'in Mutki ilçesinde gerillaların pususunda düşen korucuları 4 araç imha oldu. Ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi edinilemedi.

■ Sason'da 3 kişilik gerilla birimi ile TC ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düşerken, 1 subay, 1 asker ve 1 polis de öldürüldü.

■ Muş merkezinde bulunan bir fabrika ve fabrikaya ait olan 4 araç yakılarak imha edildi.

■ Bestler alanı Bireci mntkasında sömürgeci TC güçleriyle ARGK birlikleri arasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü. Çatışmada 5 gerilla da şehit düştü.

27 Haziran 1993

■ Siirt'in Kurtalan ilçesinde polis ve özel timlerin barındığı Sağlık Ocakı, ARGK gerillaların roketli saldırısı sonucu tümüyle tahrip oldu.

■ Siirt-Batman yolu üzerinde bulunan TEKELE'e ait bir binaya yapılan roketli saldırı sonucu bina büyük hasara uğradı.

■ Ağrı'da düşman güçlerine ait bir tankın mayına çarpması sonucu tankın içinde bulunan 4 asker öldü.

■ Şemdinli-Masro çarşesinde ARGK gerillaların düşman güçlerine attığı pusuda düşmanın verdiği ölü ve yaralı sayısı tespit edilemedi.

■ Doğubeyazıt'ta karayolunu kesen gerilla güçleri kimlik kontrolü yaptılar. Duru ihtina olmayan bir araç tarandı. Taraşa sonucu araçta bulunan 1 polis ölümler, 2 polis de yaralandı. Devlet güçleri kontrol aradından yollu üzerinde bulunan Aspa-va Dinlenme Tesisi'ni basarak iş-yen sahibi Yusuf Batır'u gözaltına aldılar.

■ Adana'da akrabasının düğünün-den dönerken, polis tarafından durdurulan ve kimlik kontrolü ardından öldürülen **Ahmet Poyraz**'ın cenazesine 20 bin kişi katıldı. Cenaze töreni daha sonra serhildana dönüştürüldü.

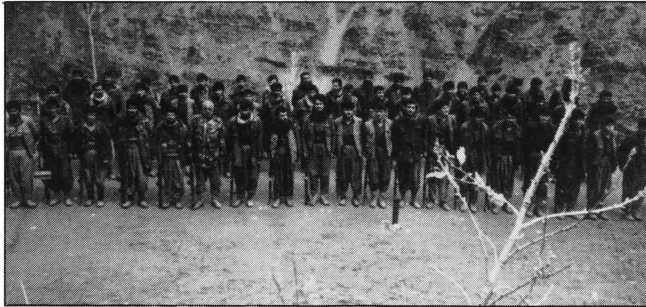
■ Gabar Dağı'nda operasyonlarını sürdüren düşman birlikleri ile ARGK gerillaların karşılaşması sonucu gün boyu devam eden bir çatışma meydana geldi. Çatışmada inisiyatif elinde bulunduran gerillalar 17 düşman askeri öldürdüler, çok sayıda askeri yaradılar. Çatışmada 1 gerilla da şehit düştü.

■ Yüksekova-Oramar mntkasında ki dağlık kesimde sömürgeci güç-

lerle gerilla güçleri arasında çıkan çatışmada 5 gerilla şehit düştü. 2 subay, 1 başçavuş, 2 onbaşı olmak üzere toplam 12 asker öldürüldü. Çatışmada 9 asker de yaralandı. Düşmana ait 1 adet M-27 ve 1 adet G-3 silahlarına el konuldu.

28 Haziran 1993

■ Batman'ın Sason ilçesine bağlı Koçkaya köyü Hosner (Uluçag) mezarı korucubası Mikail Başaran'ın yakınlardaki ARGK gerillaları tarafın-

dan rehlin alınması üzerine toplam 32 korucu silah bıraktı.

■ ARGK güçleri tarafından kaçırılan Erzincan CHP İlçe Başkanı İsmet Türkmen TC devletine ajanlık yaptığı gerekçesiyle cezalandırıldı. İlçe başkanıyla birlikte kaçırılan diğer 2 kişi ise serbest bırakıldı.

■ Dersim'de kaçırılan 3 TC askeri, Dersim İHD yetkilileri aracılığıyla serbest bırakıldı.

■ Bitlis'in Kovans (Çobansuyu), Sap (Dikmen) ve Kutlu köyleri, korucular ve askerler tarafından ablukaya alınarak 4 saat tarandı. Saldırıda Salih Mat adlı kız çocuğu yaralandı.

■ Botan'da gerilla güçlerinin yola döşediği mayına çarpan 1 panzer imha oldu.

■ Botan'ın Bestler mntkasında pusuya düşürülen düşman ordu birliklerinden 4'ü öldürüldü.

■ Uludere'de düşman taburuna yönelik ARGK gerillaların yaptığı baskında 20'nin üzerinde asker öldürüldü, 3 gerilla şehit düşerken, 1 milis ve 4 gerilla da yaralandı.

■ Cizre-Şirnak arasında bulunan bir düşman taburuna yönelik saldırıda 11 TC askeri öldürüldü.

■ Elazığ'ın Maden ilçesinde merkezindeki elektrik trafosu gerillalar tarafından imha edildi.

29 Haziran 1993

■ Gabar'da ARGK güçleriyle, düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 6 asker, 1 üst rütbeli subay öldürüldü, ayrıca 1 helikopter de düşürüldü.

■ Ergani'nin Ziragê köyünü basan düşman güçleri 7 evi yaktılar.

■ Pervari'nin Yeniyayın köyü İğneli mezarındaki İğneli Jandarma Taburu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 11 astsubay olmak üzere toplam 11 asker öldürüldü, 8 asker ise yaralandı. 11 gerillanın şehit düştüğü eylemde 8 adet G-3, 1 adet MG-3 ve 1 adet B21'lik top gerillaların eline geçti.

■ Uludere yakınlarında gerilla güç-

30 Haziran 1993

■ Ergani'nin Ziragê köyünü basan düşman güçleri 7 evi yaktılar.

■ Pervari'nin Yeniyayın köyü İğneli mezarındaki İğneli Jandarma Taburu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 11 astsubay olmak üzere toplam 11 asker öldürüldü, 8 asker ise yaralandı. 11 gerillanın şehit düştüğü eylemde 8 adet G-3, 1 adet MG-3 ve 1 adet B21'lik top gerillaların eline geçti.

■ Uludere yakınlarında gerilla güç-

leriyle Türk ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada **Hasan GÜLLÜ** adlı gerilla şehit düştü.

■ Diyarbakır'ın Çermik ilçesi Yukarı Şeyhler köyü otobüsünün gerillalarca durdurulmuş, kimlik kontrolü yapıldı ardından çıkan çatışmada 1 asker, 5 sivil öldü, 5 asker ise yaralandı. Yine çatışmada 1 gerilla da şehit düştü. Yukarı Şeyhler köyünde meydana gelen çatışma ardından TC birlikleri Aşağı Şeyhler köyünü basarak köylüleri köy mey-

■ Diyarbakır'ın Silvan ilçesine bağlı Boşat köyü korucuları 23 köylüyü kaçırdılar. Korucular köylüleri kendi köylerinde rehlin tutuyorlar.

■ Batman'ın Beşin ilçesi Herfese (Beyçayın) köyü jandarma karakolu gerillalar tarafından basıldı. Baskında çok sayıda düşman askerinin öldürüldüğü bildirildi.

■ Gerilla güçlerinin Şirnak-Uludere karayolunu kesmeleri ardından çıkan çatışmada düşman güçlerinden 3 asker öldürüldü.

danında işkenceden geçirdi.

■ Hakkarî'nin Yüksekova ilçesinde ki 1. Dağ ve Komando Taburu gerillalar tarafından tarandı. Ayrıca PTTY'e ait radyolun istasyonunda 3 beki rehlin alındı.

■ Urfa'nın Viranşehir ilçesi Tekke Mahallesi Uğurböran sokakta devriye gezen polis otosuna silahlı saldırı düzenlendi. Saldırıda 1 polis öldürüldü, 2 polis de ağır yaralandı.

■ Mardin'in Misuriyê (Yalim) köyü Zınarê (Malabaga) mezarı korucularıyla ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 1 korucu ve 6 yakını öldürüldü. Çatışmada 4 kişi de yaralandı.

■ Erzurum-Erzincan karayolu, Sansa mevkiinde gerilla tarafından kesilerek kimlik kontrolü yapıldı. Asker taşıyan aracı sahibi, 1 ajan ve duru ihtina olmayan 1 kişi olmak üzere toplam 3 kişi öldürüldü.

■ Erzurum'un Çat ilçesi Haraba köyü yakınlarında bulunan TEKELE tuz fabrikası gerillaların saldırısı sonucu büyük hasara uğradı.

■ Çermik-Yukarı Çatak mevkiinde düşman askeri taşıyan 1 otobüs gerilla güçlerinin pususuna düştü. Çıkan çatışmada düşman güçlerinden 4 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı. Çatışmada 1 gerilla da şehit düştü.

1 Temmuz 1993

■ İstanbul-Bağcılar'da TC devletine ait ve işbirliği yapan Cemal Boyuntemiz ve Raşit Aslan'a yönelik saldırıda her ikisi de yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

■ Pazarıcık'a bağlı Esmepur köyü Oruçlar mezarında koruculuğu daha önce reddetmiş olan **Mustafa Doğan** TC güçleri tarafından öldürüldü, eşi Ayşe Doğan ise ağır yaralandı.

■ Mardin'in Derik ilçesi TC güçlerine roketatar ve havan toplayarına saldırıya uğradı.

■ Adana'da Sakirpaşa Mahallesi'nde oturan özel tim elemanı Kadir Yalınk'ı eylemleri silahlı saldırıya uğradı. Yalınk'ın roketatar ve otomatik silahlarla tarayarak tahrip

■ Genç-Palu arasındaki kırsal alanda ARGK gerillalarla TC ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada 2'si astsubay olmak üzere toplam 9 asker öldürüldü. Çatışmada 5 asker de yaralandı.

■ Van'ın Çatak ilçesi yakınlarındaki Kato Dağı'nda operasyonunda dönen düşman güçleri gerillaların pususuna düştü. Pusuda 3 korucu öldürülürken, 2 astsubay, 2 er ve 1 korucu yaralandı.

■ Batman'ın Gercüş ilçesi Diftne korucu köyünde ARGK gerillaları 1 korucuyu ölümlü cezalandırdılar.

■ Siirt'in Baykan ilçesi Çantaşı köyünü basan gerillalar, korucubası Süleyman Keşmir ile oğlu Fatır Keşmir'i esir aldılar.

■ Adana'nın Mithatpaşa Mahallesi'nde bulunan ana elektrik trafosu ARGK şehit gerillalar tarafından bombalandı. Bombalama sonucu trafoda ağır hasar meydana geldi.

■ Şirnak-Uludere karayolu ARGK gerillalarınca kesildi. Eylem esnasında 1 özel tim aracı imha edilirken, 1 araç da saldırı sonucunda büyük hasara uğradı.

■ Erula bağlı bir korucu köyüne yönelik yapılan eylemde çıkan çatışmada 6 korucu öldürüldü, 2 korucubası yakıldı, 2 silaha el konuldu. Eylemde 2 gerilla da şehit düştü.

2 Temmuz 1993

■ Gabar Dağı'nda operasyonlarını sürdüren düşman güçleri 27 köylüyü ve köylülerin kalatedilmesine karşın 6 asker katlettiler. 24 köylü kurşanlarla öldürülürken, 6 asker ile 3 köylü ise helikopterden atılarak öldürüldü.

■ Batman'ın Sason ilçesinde Acar (Harende) köyü jandarma karakolu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında çok sayıda asker yaralandı. Karakolda büyük hasar meydana geldi.

■ Gerilla güçleri Hakkarî'nin Çukura ilçesine basarak; hükümet korucuları, adliye, maliye, kaymakamlık ve Milli Eğitim Şubesi'ni roketatar ve otomatik silahlarla tarayarak tahrip

ettiler. Ayrıca köy hizmetleri şantiyesini de ateşe vererek yaktılar.

■ Şirnak'tan, Bağır Dağı'nda devam eden operasyona özel tim taşıyan 1 araç gerillaların pususuna düştü. 8 özel tim elemanı öldürüldü, 9 korucu da esir alındı.

■ Kerboran'da Çelik Karakolu'na yönelik gerilla baskınında 32 düşman askeri öldürüldü. Baskında 1 adet MG-3, 1 adet E-7, 1 adet G-3, 1 adet dürbün ve birçok askeri malzemeye gerillalar tarafından el konuldu. Eylemde 4 gerilla da şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kod isimleri şöyle: **Sipan** (manga komutanı), **Bargiran** (manga komutanı), **Piling** (gerilla), **Refik** (gerilla).

■ Hazro'da gerilla güçlerinin korucu taşıyan bir otobüsü pusuda atmaları sonucu 6 köy korucusu yaralandı.

■ Bismil yakınlarında bulunan YSE şantiyesi ARGK gerillalarınca basıldı. Baskında 10'dan fazla araç imha edildi.

■ Ağrı Dağı'nda çıkan çatışmada 1 uzatmalı çavuş ve 3 asker öldürüldü.

■ Sarıkamış-Kağızman arasındaki Kuloğlu kesiminde gerillaların pususu sonucu 3 araç tamamen imha edildi. 1 araç nehre uçtu. Çatışmada toplam 45 TC askeri öldürüldü, 60 asker ise yaralandı. 6 adet G-3 silahlı, 10 adet G-3 şarjörü, 1 adet kasatara, 5000 adet M-16 mermisi, 1 adet G-3 şeridi ele geçirildi. Çatışmada 3 gerilla şehit düştü.

■ Ağrı'nın Patnos ilçesi Gomaner (Çipekli) köyü yakınlarında düşman güçlerinin kurduğu pusuda 2 gerilla şehit düştü. Gerillaların isimleri şöyle: **Rûbar** (Mehmet ŞERİF) ve **Dijwar**.

■ Adana'da TC güçleriyle girdikleri silahlı çatışma sonucunda sağ kalan **İbrahim KUTLU** (Kernal) ve **Fahri ÇELİK** adlı gerillalar daha sonra düşman güçleri tarafından vurularak şehit düştüler.

■ Şirnak'ın Güçlököy ilçesine bağlı Hıraes köyüne baskın düzenleyen düşman güçleri, gözaltına aldıkları **Abdullah Güler**, **Sait Şen**, **Beşir Başkıl** adlı köylüleri kurşanla, **Ömer Çetin** adlı köylüyü de gaz döküp yakıtla karıştıran bombayla parçalayarak öldürdüler. Bir köyde de yaralı olarak gözaltında tutuluyor.

3 Temmuz 1993

■ Adana-Karaisalı Mahallesi'nde **İbrahim Altunsoy** (61) i contrgerillalar tarafından öldürüldü.

■ İğdir şehir merkezini basan ARGK gerillaların cezaevi, köy hizmetleri binası ile Kurtuluş İlköğretim Okulu'nu roketatarlarla tahrip ettiler.

■ Diyarbakır'ın Bağlar semti Göçmenler Caddesi'nde **Fatih Korkut** adlı kişi contrgerillaların silahlı saldırısı sonucu öldürüldü.

■ Çukurca'nın Çayırılı ve Üzümlü köylerini basan gerilla güçleri 1 korucubası ve 3 korucuyu esir aldılar.

■ ARGK gerillaları Beşin'in Beyçayın Jandarma Karakolu'na bastılar. Kesin sonuç hakkında bilgi alınmadı.

■ YSE'ye ait bir araç, korucu köyü olan Boşat'a giderken gerillalar tarafından yakıldı.

■ Hazro kömrü ocakları gerilla birlikleriyle baskıldı, ocaktaki bütün dinamit, firi ve kapsülleri el konuldu.

■ Mardin'in İdil ilçesinde ARGK gerillaları 1 panzeri imha ettiler. Ölü sayısını hakkında kesin bilgi edinilemedi.

■ Doğubeyazıt-Karaburnu'da yapımı süren askeri bölük binası gerillalar tarafından imha edildi. Saldırıda, bina bekçisi de öldürüldü.

■ Sarıkamış'taki gerillaların pususu ardından TC ordu birliklerinin başlatığı operasyonda düşman güçlerinin tekrar ARGK gerillalarının pususuna düşmesi sonucu 5 asker öldürüldü, 7 asker de yaralandı. 1 helikopter ise açılan ateş sonucu yara aldı.

lerinin düzenlediği baskında 2 kişi öldürüldü, 4 kişi de yaralandı. Ölenlerin isimleri şöyle: **Hüseyin Baraç, Mahmut Dede.**

■ Han'de Nêrib köyü korucularının yoluna düşen mayına, korucular taşıyan 1 traktörün çarpması sonucu 4 korucu yaralandı.

5 Temmuz 1993

■ Van-Başkale'de TC ordu birliklerinin sürdürdüğü operasyonlarda gerilla güçleriyle çıkan ve 2 gün süren çatışmada **Çektar** (Diyarbakır) ve **Rênas** (Mardinli) adlı gerillalar şehit

kardeşliği" vb. sloganlar atıldır. Dersim'de 4 bin kişi olayı protesto ederken, polis silahlarla kitleye saldırdı. TC güçlerinin saldırısı sonucu çok sayıda kişi yaralandı.

■ Mazgirt, Övacık, Cizre esnafına Sivas katliamlarını protesto etmek amacıyla kepenk kapatıldı. Ayrıca İstanbul'un birçok yerinde kepenk kapatma eylemi yapıldı. Yine şoförler kontak kapatarak katliamları protesto ettiler.

■ Adana'da 2 Temmuz'da düşman güçlerine vurulan 2 gerillanın cezasinin kaçınılmasını protesto eden

cuk 4 kişi öldü. Ölenlerin isimleri şöyle: **Mahmut Aydemir, Fadile Aydemir (6), Ayşe Yıldız** ve ismini öğrenemedikimiz 1 çocuk.

■ Mardin'in Derik ilçesinde düşman atı kurum ve kuruluşlara yönelik gerilla baskırı ardından, düşman güçleri Derik'i top ateşe tuttular.

■ Erhu'n Çıray bölgesinde bulunan Tonika Memari Karakolu, ARGK gerillalar tarafından basıldı. Baskın esnasında 1 adet MG-3 ve 1 adet M-23 silahlara el konuldu, çok sayıda düşman askeri de öldürüldü.

■ Kızıltepe ilçesinde düşmanla işbirliği yapmakta olan Kadri ve Ruveyda Tunc adlı 2 kişi ARGK şehir gerillalarınca ölüme cezalandırıldı.

■ Kozluk'un Sema korucu köyüne yönelik gerçekleştirilen eylemde 8 adet silah, 40 adet şarjör, 1200 adet kalesnikof mermisi ve 1 adet telsiz gerillalar el koydu.

■ Bitlis'in Muhi ilçesine bağlı Kexo, Torx ve Silind köylerinden toplam 6 korucu yakını gerillalar tarafından rehın alındı.

■ Van'da Meydan yaylasına düşman güçleri tarafından yerleştirilen mayın basan Erhan Yılmaz (20), Burhan Yılmaz (8) yaralandı.

8 Temmuz 1993

■ Bitlis-Diyarbakır karayolunda bulunan Tanyiryan Jandarma Karakolu gerillaların saldırısına uğradı.

■ Bitlis-Sirvan arasında gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 10 düşman askeri öldürüldü.

■ Batman'ın Kozluk ilçesinde Fikri Çelik adındaki kişi, PKK adına para toplayıp zimmetlene geçirmek, partiye ve şehitlere ihanet etmekten dolayı gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Bitlis ile Siirt arasında kalan kırsal alanda gerilla güçleriyle düşman birlikleri arasında çıkan çatışmada 1 astsubay, 2 er öldürüldü, çatışmada 1 üstteğmen ve 3 er de yaralandı.

■ Elazığ'ın Palu ilçesine bağlı Gökbere nahiyesine basan gerilla güçleri, düşmanla işbirliği yaptığı tespit edilen 1 kişiyi ölüme cezalandırdılar. Olayda 1 kişi de yaralandı.

■ Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Yestê (Duygulu) köyü kırsal alanında TC güçleriyle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 8 gerilla ve 1 milis şehit düşerken, 4 düşman askeri öldürüldü.

■ Şemdinli-Bêzêlê Taburı'nı atı düşman askerlerine gerilla birliklerinin attığı pusuda 2 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

9 Temmuz 1993

■ TC'nin Kürdistan halkına karşı uyguladığı katliamlara sessiz kalan Birleşmiş Milletler'e yönelik Avrupa'nın çeşitli şehir merkezlerinde gösteriler düzenlendi. Bonn'da BM binası, Paris'te UNESCO binası, Stockholm'de BM Komiserliği işgal edildi. Cenevre BM binası önünde de gösteriler yapıldı.

■ Maraş'ın Ekinözü ilçesinin Sinekile ve Aşağıçimeler köyleri arasında kırsal alanda gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan ve uzun süren çatışmada 62 düşman askeri ölümlük, 100 civarında düşman askeri de yaralandı.

■ Diyarbakır'a bağlı Lice ilçesinde Seren köyü kırsal alanında meydana gelen çatışmada, ARGK birlikleri 2 düşman panzerini imha ettiler. Düşman güçleri Lice ilçesinde etrafa rastgele ateş açarak **Örfü** adlı bir kişiyi öldürdüler.

■ Iğdır'ın Tuzluca ilçesinde bağlı Gedikli köyünde basan gerilla güçleri 2 korucu yaralandı.

■ Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Mermarê (Tekyuku) korucu köyü, ARGK gerillalar tarafından basıldı.

Eylemde 1 korucu öldürüldü, 4 korucu da yaralandı.

■ Mersin'de karayollarına at bir şantiyeye basan ARGK şehir gerillaları, iş makinelerini, jeneratör ve şantiyeyi yakarak imha ettiler. Hasarın 1 milyar lira dolayında olduğu belirtildi.

■ Cizre'de bulunan karayolları şantiyesi imha edildi. Şantiyeye birlikte 3 araç tamamen yandı. Düşmana 1,5 milyarlık zarar verildiği bildirildi.

■ Ağrı'nın Cümayağ bucağına bağlı Gezeş (Akdana) köyünde oturan Abdurrahman Kocaman ve oğlu **Ömer Kocaman** kimliği belirsiz kişilerce öldürüldüler.

■ Siirt'in Erhu ilçesine bağlı Yanılmaz ve Göründoruk köyleri TC güçlerine top ateşine tutuldu. Saldırıda Göründoruk köyünden 1 kişi öldü, 1 kişi de ağır yaralandı.

■ Siirt'in Sirvan ilçesi İskambo (Ormanbağı) köyünde korucu yakını 3 kişinin gerilla güçlerine karşılanması ardından, İskambo köyünde bulunan 6 korucu silah bıraktı.

■ Bitlis'in Muhi ilçesi yakınlarında yol kesen ARGK gerillaları bir süre propaganda yaptıktan sonra 4 korucu yakını esir aldılar.

■ Bingöl'ün Yedisu ilçesine bağlı Kabaoluk korucu köyüne yönelik yapılan gerilla baskınında 3'ü korucu, toplam 5 kişi öldürüldü.

■ Bingöl'de Köy Hizmetleri'ne ait bir dinamit deposu gerillalarca basıldı. Baskında 11 işçi rehın alındı. Daha sonra 3 işçi serbest bırakıldı.

■ Erzincan-Dersim karayolunu kesen ARGK birlikleri 2 tankeri ateşe vererek yaktdılar.

■ Diyarbakır, Bismil, Dicle ve Erğani'de, 5 Temmuz 1991 tarihinde düşman güçlerine katledilen **Vedat Aydın** ve 10 Temmuz'da **Vedat Aydın**'ın cenaze töreninde düşman saldırısıyla katledilen, kepenk ve kontak kapama eylemi yapılarak anıldılar.

■ Bitlis'in Baykan ilçesine bağlı Herbeles (Çelikli) köyünde ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışma hakkında kesin bilgi alınmadı.

■ Diyarbakır'ın Silvan ilçesindeki Malabadi Köprüsü yakınında bir şantiyeye baskın düzenleyen gerilla güçleri 2 kepeyi yaktdılar.

■ Ağrı'nın Taşlıcaç ilçesi yakınlarındaki E-23 karayolunu kesen gerillalar kimlik kontrolü yaptıktan sonra, cezavene nöbeti değiştirmeye giden askeri bir araca kurdukları pusuda 7 askeri öldürdüler.

■ Dersim şehir merkezi yakınılarında düşman panzerine gerillalarca açılan ateş sonucu 3 asker öldürüldü.

■ Kozluk'a bağlı Herbelo korucu köyüne gerilla birliklerine düzenlenilen baskında 2 korucu öldürüldü, eylemde 1 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerilla, 1974 Uzunçarşık-Kozluk doğulu, **Hozan** kod adlı **Öztemin DOĞAN**.

■ Üskesaya'nın Oramar mevkiinde operasyona çıkan düşman güçleri karışık gerilla birliklerince 2 gün üst üste atılan 4 pusuya eylemde 1'i üstteğmen olmak üzere toplam 19 düşman askeri öldürüldü.

10 Temmuz 1993

■ Batman'ın Sason ilçesine bağlı Pekse (Şahinli) korucu köyünü basan gerillalar, 5 korucu yakını esir aldılar. Köyde bir süre propaganda yapan gerillalar daha sonra 2 kalesnikof tüfek, 2 tabanca ve 1 adet telsiz el koyarak geri çekildiler.

■ Dicle ilçesine bağlı Dilkan köyü korucularından 1 korucu öldürüldü.

■ Van'ın Ozağ ilçesine bağlı Kuşatırgalı köyünde düşmanın döşediği mayına basan 1 çoban ağır yaralandı.

■ Dargeçit'in Çelik köyü karakoluna yapılan gerilla baskını ardından TC güçleri Çelik köyünü helikopterlerle bombaladıktan sonra, 15 köylü kurşuna dizildi. Kurşuna dizilerek öldürülen köylülerden isimleri tespit ettiklerimiz şunlardır: **Zulfer Akkurt, Dikran Kavakçıoğlu, Mehmet Kavakçıoğlu, Alaattin Aacar, Kumri Tosun, Elvan Aacar, Fahrettin Aacar ve Enver Aacar.** Bombalama sonucu çevre köylerden Çelika Aliyê Remo'da 20, Serkarê'de ise 4 köylü öldü.

■ Herok'da düşmana ait 1 helikopter gerillalar tarafından düşürüldü.

■ Pervari karayolunda düşen mayına çarpan düşman aracının içinden 1 subay ve 3 asker yaralandı.

■ İdil ilçe merkezinde gerillaların düzenlediği baskında 2 düşman askeri öldürüldü. Çok sayıda düşman askeri ise yaralandı.

■ Aralık-İran hududunda mayına basan 1 düşman askeri ölümlük, 2 asker de yaralandı.

■ Doğubeyazıt'ta Emin Kotan adlı bir ajanın evi ve arabası ateşe verildi.

4 Temmuz 1993

■ 2 Temmuz'da Palu'daki gerilla pususu ardından sürdürülen operasyonda düşman güçleri 5 köylü öldürdüler.

■ Diyarbakır'ın Kürcüca ilçesine bağlı Uzunlere beldesinde gerilla güçleriyle korucular arasında çıkan çatışmada 1 korucu öldürüldü, 3 korucu da yaralandı.

■ Diyarbakır'ın Ergani ilçesine bağlı Ziyaret köyü korucuları ile gerilla birlikleri arasında çıkan çatışmada 1 köy korucusu yaralandı.

■ Silvan'ın Malabadi köyünden Batman'ın Zila köyüne girmekte olan **İhsan Seyar** (26) iki kişinin saldırısı sonucu öldürüldü.

■ Mardin'in Ömerli ilçesi Xiznê köyünü basan korucular **Mehmet Gül** adlı köylüyü öldürdüler, 4 köylüyü de yaraladılar.

■ Hılan'da bir ev TC ordu birlik-

düştü.

■ Hakkarî'nin Yüsekova ilçesinde düşman güçleriyle çıkan çatışmada 5 gerilla şehit düştü. Çatışmada şehit düşen gerillaların kod isimleri şöyle: **Heza, Welat, Jiyan, Serhil-dan, Hozan.**

■ Hozat'ta Amukba Karakolu ARGK gerillalarınca basıldı. Baskında 2 asker öldürüldükten, 6 asker de yaralandı.

■ Kemaliye-İlç karayolu gerillalar tarafından kesildi. Yol güzergahındaki 1 şantiye yakıldı ve şantiyedeki 2 telsiz de el konuldu.

■ Pervari'ye bağlı Kezan köyü korucularının yoluna düşen mayına basan 1 düşman askeri yaralandı.

■ Şırnak'ın kırsal kesiminde çıkan çatışmada düşman birlikleri çok sayıda kayıp verdi. Çarpışma sonrasında ise Şırnak-Eruh karayolunda düşman konvoyuna pususu atan gerillalar, düşmana büyük kayıplar verdirdiler.

■ Cizre ve Silopi halkı, TC güçlerinin Kürdistan'da sürdürdüğü köy yakma, boğaltma, göç ettirmeleri ve operasyonları kinamak amacıyla çeşitli eylemlilikler düzenledi. Çocuklar yürüyüş yaparak, kadınlar tencerelere vurarak, esnaf kepenk kapatarak protesto eylemine katıldılar.

■ Uludere-Şırnak ve Uludere-Beytüşşebap karayolları günbوی ARGK güçlerine denetim altında tutuldu. Uludere-Şırnak istikametinde giden 1 helikopter ise düşürüldü.

■ Şırnak'ın İdil ilçesi Serê Gir (Kuyulu) köyü yakınlarında düşman pususuna düşen **Selim OKAN** ve 2 bayan gerilla şehit düştüler.

5-7 Temmuz 1993

■ Devlet kontrolünde meydana gelen Sivas katliamı ardından başta Sivas olmak üzere Türkiye ve Kürdistan'ın birçok yerinde kepenk kapatma ve protesto eylemleri yapıldı.

■ Sivas'taki protesto gösterilerinin de kitle "**PKK buraya**", "**Tek kuruluş gerilla**", "**Yaşasın halkların**

halk gösteri yaptı. Düşman güçlerinin halkın üzerine ateş açması sonucu 70 kişi yaralandı, 100 kişi gözaltına alındı.

■ Muş'un Malazgirt ilçesi kırsalında meydana gelen çatışmada şehit düşen **Mehmet TUNÇ** adlı gerilla, Malazgirt'in Gölağ köyünde 3 bin kişinin katıldığı bir törenle toprağa verildi.

■ İsviçre'nin Bern kentinde Kürdistan'daki TC katliamlarını protesto ederken, TC konsoloslüğünden açılan ateş sonucu şehit düşen **Semsettin KURT**'un cenazesi yaklaşık 3 binin kişinin katıldığı törenle sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde Antep'te toprağa verildi.

■ Hakkarî'nin Yüsekova ilçesine bağlı Gürkavak yolunu kesen gerilla birlikleri, 1 korucu esir alırken, 12 korucuyu da etkisiz hale getirip silahlarına el koydular.

■ Diyarbakır'ın Kulp ilçesinde, karayollarına ait bir araç gerillalar tarafından yakıldı.

■ Batman-Sason arasında bulunan Cacase nahiyesine girmekte olan bir traktörün yola düşen mayınları çarpması sonucu, traktörde bulunan 2 kişi öldü, 1 kişi de yaralandı.

■ Hani ilçesi Koyunlu köyü Eşkin mezarısı yakınında mayına basan 1 kişi öldü, 1 kız çocuğu da yaralandı.

■ Diyarbakır'ın Şehitlik semtinde bulunan askeri lojmanlara ARGK gerillaları tarafından silahlı saldırı düzenlendi. Saldırıda 2 asker yaralandı. Askerlerin rastgele tarama yapmaları sonucu ise 4 kişi yaralandı.

■ Maraş'ın Ekinözü ilçesi kırsalında devriye gezen düşman güçlerine yönelik gerilla saldırısında 1 çavuş öldürüldü, 1 er de yaralandı.

■ ARGK gerillaları, Şırnak'ın Silopi ilçesindeki polis lojmanları, Ziraat Bankası, Hükümet Konağı, Emniyet Amirliği gibi sömürgeci kurumlara yönelik saldırılarla bulundular.

■ Baskın ardından TC ordu birliklerinin ilçeyi havan toplan ve roketlerle taramaları sonucu 2'si ço-

■ Ağrı'nın Hamur ilçesine bağlı Keçale (Beklemek) köyünden 2 köylü, köy karakoluna tarafından öldürüldü.

■ İzmir-Karşıyaka'da polis bir eve düzenlediği baskında 11' bayan 2 kişi öldürüldü. Öldürülenlerden birinin ismi **AKİ ÖRÜC**.

11 Temmuz 1993

■ TC güçleri, Cizre şehir merkezini tank ve top ateşine tuttular. Olay da 1 kişi öldü, 20 kişi de yaralandı.

■ Hizan'a bağlı Şiriz'de düşman karakolu basıldı. Kesin sonuç öğrenilemedi.

■ Kerboran'da koruculara ait minibüs ARKG gerillaları tarafından atılan pusuyla 4 korucu öldürüldü, 7 korucu da yaralandı.

■ Hamur'a bağlı Musabeg korucu köyünü ARKG gerillalarının basması sonucu 4 korucu öldürüldü.

■ Doğubeyazıt'ta karayolu ARKG gerillaları tarafından kesilecek, propaganda ve kimlik kontrolü yapıldı. Eylemde 2 gazete dağıtım aracı da yakıldı.

■ Doğubeyazıt'ta gerillalar tarafından ilçede ahlaka aykırı işlerde bulunan iki kişinin evleri ateşe verilerek yakıldı.

■ Yüksekova-Sinova bölgesinde operasyona çıkan sürgürcü TC güçlerine, ARKG gerillalarının pusula atması sonucu 1'gi subay, 8'li asker olmak üzere çok sayıda düşman askerin öldürüldüğü bildirildi.

■ Bitlis'e bağlı Şexcuman köyü karakolu gerillalar tarafından basıldı. Karakol, içindeki askerlerle birlikte tamamen imha edildi.

■ Bitlis'in Yöbilen köyünü kuşatan TC ordu birliklerine saldırın gerilla birlikleri çok sayıda düşman askeri öldürdü.

■ Kaşgırı mmtkasındaki Zawita köyü korucularına yönelik yapılan eylemde korucubaşı ve oğlu esir alındı. Daha sonra gerillalar tarafından teslim alınan koruculardan 7 adet kalashnikof, 3 adet dürbün, 49 adet şanjör, 1400 adet kalashnikof mermisi, 3 milyon 700 bin TL ve 59 koyun kamulaştırıldı.

■ 21 Haziran tarihinde TC ordu güçlerine gözaltına alınan Diyarbakır il Çınar ilçesi Kerkatık köyü imamı **M. Sıddık Öncü** işkenceyle katledildi.

■ Cizre-Nusaybin yolu üzerinde bulunan düşmana ait 4 panzer kurulu pususu sonucu 2 panzer tamamen imha oldu.

12 Temmuz 1993

■ Erzurum'da, NATO'ya ait olan ve 3. Ordu'ya yakıt ikmal eden pompalama istasyonu gerilla güçlerince basıldı. Baskında istasyon ateşe verilirken, karşı koyan 2 bekçi öldürüldü, 2 adet G-3 silahına da el konuldu.

■ Kızıltepe'ye bağlı Armut köyünde 1 ajan, ARKG gerillaları tarafından ölüme cezalandırıldı.

■ Sason-Batman karayolunu 3 saat boyunca denetleyen ARKG güçleri, daha önce düşmanla birlikte çalışan 5 kişiyi cezalandırdılar, koruculara ait 3 aracı yakdılar, düşman karakoluna ait 9 büyük tüpçünü imha ettiler. Aralarında DYP İl Encümeni üyesinin de bulunduğu 6 kişi de gerillalar tarafından rehin alındı.

■ Cizre şehir merkezine düşman birlikleri ve korucu Tatar aşireti güçlerince açılan ateş sonucu 1 kişi yaşamını yitirdi. Ayrıca 9 kişi de yaralandı.

13 Temmuz 1993

■ İğdir'in Aralık ilçesinde, düşman karakoluna yönelik gerilla birliklerince yapılan saldırıda bir eli yaralı sayısı hakkında bilgi edinilemedi.

■ Aralık ilçesinde düşmanın 1 radarını imha edildi.

■ Diyarbakır şehir merkezinde 1 polis otosu tarandı. 1 polis ağır, 4 polis de hafif yaralandı.

■ Muş'ta korucuların bulunduğu köy yoluna düşenen mayın patlaması sonucu 1 korucu yakını yaralandı.

■ Dargeçit ilçesinde korucuları taşıyan 1 minibüs gerillalar tarafından tarandı. Tarama sırasında 1 kişi öldürüldü, 2 kişi de yaralandı.

■ Ağrı'nın Hamur ilçesi Gundik köyünde 1 korucu ARKG gerillaları tarafından ölüme cezalandırıldı.

■ Siirt'in Baykan ilçesi Çukurca köyüne bağlı Şeman mezarasını basan gerilla güçleri, 8 korucunun silahına el koydular.

■ Ağrı'nın Diyadin ilçesinde Jandarma Karakolu, Emniyet Müdürlüğü ve polis lojmanları gerilla güçlerince tarandı. Saldırı ardından düşman güçlerinin ilçeyi rastgele taramaları sonucu 1 ev yandı. Evde bulunan SHP Belediye Meclis Üyesi, Belediye Başkan Yardımcısı **Hacı Burhan Çiftçi** ve ailesinden 5 kişi yanarak öldü.

■ Bingöl ili Yayladere ilçesinde bulunan PTT, kaymakamlık, belediye binası ve düşmana ait 10 araç ARKG gerillaları tarafından ateşe verildi. Çıkan çatışmada 2 özel tim elemanı öldürüldü.

■ Çukurca ilçesine bağlı Güzeleş (Cevizli) köyü Hané yaylasında çıkan çatışmada 1 asteğmen öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.

■ Siirt'in Eruli ilçesi Dikboğaz köyü civarında **Mehmet Sirken** (14) adlı çoban bulduğu bombanın patlaması sonucu öldü.

14 Temmuz 1993

■ Şırnak'taki gübre fabrikasında barınan askerlerden 2'si gerillaların

saldırısı sonucu öldürüldü.

■ İğdir'in Aralık ilçesine bağlı Yenidoğan Jandarma Karakolu ARKG gerillaları tarafından basıldı. Baskında 9 er, 1 astsubay ve 1 korucu öldürüldü, 5 asker de yaralandı. Rol istasyonuna da saldırın düzenleyen gerilla güçleri 1 bekçiyi öldürdüler.

■ Bitlis'e bağlı Hizan ilçesi Şiriz (Avaşar) köyü jandarma karakoluna gerillalar basıldı. Baskında karakol tamamen imha olurken, ölü ve yaralı sayısı hakkında kesin bilgi edinilemedi.

15 Temmuz 1993

■ Diyarbakır E-Tipi Cezaevi'nde 14 Temmuz 1982 tarihinde girdikleri ölüm orucunda şehit düşen **Kemal PIR, M. Hayri DURMUŞ, Akif YILMAZ, Ali ÇİÇEK**, ölüm orucu eyleminin 11. yıldönümünde Adana'da kepenkler kapatılarak, sokaklarda a-

teşler yakılarak anıldılar.

■ Manisa'da düşmanla işbirliği yapan Fahrettin Gök adlı kişi ARKG şehir gerillaları tarafından cezalandırıldı.

■ Diyarbakır'da zihinsel özürlü olan **Rabiya Küçükodabaşı** "dur" ihtarına uymadığı gerekçesiyle askerler tarafından taranarak öldürüldü.

■ İdil, Kozluk, Beşiri, Kurtalan, Diyadin ve Doğubeyazıt ilçelerinde ve Beşiri'nin köprüpührü nahiyesinde, düşmanın Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla kepenk kapatma eylemi yapıldı.

■ Mardin'in Yukarı Sêb (Kumur) köyü, koruculuğu kabul etmediği gerekçesiyle TC ordu birlikleri tarafından basıldı. Baskında düşman tarafından 20 ev yakıldı.

■ Lice'nin Sisi (Yolçatı) köyü düşman birliklerince basıldı, köylülere işkence yapıldı, evler tahrip edildi.

■ Maraş'ın Elbistan ve Ekinözü ilçeleri arasında bulunan Nergeler köyü yakınlarında gerilla güçleri ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 asker, 1 korucu öldürüldü. Çok sayıda düşman askeri de yaralandı.

■ Bitlis-Norsin ilçesine bağlı Serê Golê (Gölbâş) nahiyesinde Has köy'e gitmekte olan bir minibüs yola düşenen mayına çarptı. Olayda korucu yakını olan 2 kişi ölüirken, 1 kişi de yaralandı.

■ Batman'ın Sason ilçesinde yol kontrolü yapan gerilla güçleri Sason Belediye Meclisi Üyesi Süleyman Çiftçi'yi rehin aldılar.

■ Batman'da Avurdos (Kaşayla) korucu köyüne yönelik ARKG gerillaları tarafından yapılan baskında 2 korucu öldürüldü.

■ Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Xawûte (Ormanlı) köyünü basan

gerillalar 6 korucuyu rehin aldılar. Daha sonra 4 korucu serbest bırakıldı.

■ Van'ın Çaldıran ilçesi Gelizcek köyüne yönelik gerillalar tarafından yapılan baskında 1'i korucubaşı toplam 9 korucu rehin alındı.

■ Diyarbakır-Bağlar semtinde 2 ayır yere molotof kokteyli atıldı.

■ Silvan'da 5 işyeri gerillalar tarafından tarandı.

■ Diyarbakır merkezde devriye gezen bir polis otosunun taranması sonucu 3 polis yaralandı.

16 Temmuz 1993

■ Mardin'in Dargeçit ilçesinde korucu terörünü protesto eden siviller kontak kapattılar.

■ Çukurca Sêrê Sêvê Tepesi'nde gerillaların döşediği mayına çarpan düşman birliklerinden 1 astsubay, 1 çavuş ve 1 onbaşı öldü, 3 asker de yaralandı.

17 Temmuz 1993

■ Çukurca Alay'ına gerilla birlikleri tarafından baskın düzenlendi. Baskında ölen ve yaralanan TC askerleri sayısı hakkında kesin bilgi alınmadı.

■ Derik'te bulunan düşmana ait bir radar gerilla tarafından imha edildi.

18 Temmuz 1993

■ İzmit-Gebze'de 1 tren ve İstanbul-Sefaköy'de 1 okul, Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla, şehir gerillaları tarafından ateşe verildi.

■ Batman'ın Beşiri ilçesine bağlı Kayatepe ve Başaran köyleri ilkokulları gerillalar tarafından yakıldı.

■ Adana'da bir trafolya yönelik ARKG Çukurova şehir gerillaları tarafından saldırın düzenlendi.

■ Gercüş'tün Hermes (Yakıtlı) köyü düşman güçleri ve Midyat'ta Alkan aşiretine bağlı korucular tarafından basıldı. Baskında 2 ev ateşe verildi.

19 Temmuz 1993

■ Bingöl-Genç'te boşaltılan Arvek köyü karakolu gerilla güçleri tarafından yakıldı. Daha önce bu karakoldan malzeme taşıyan araçlara yönelik eylemlerde 3 kişi öldürülmüştü.

■ Mardin'in Nusaybin ilçesinde bulunan ve düşmanın askeri birlik sevkıyatında kullandığı Alman (Çağcağ) Köprüsü gerilla güçlerince havaya uçuruldu.

■ Doğubeyazıt ilçesinde 3 resmi araç gerillalar tarafından ateşe verilerek yakıldı.

■ Dersim'in Ovacık ilçesi yakınında bulunan Beşevler mmtkasında operasyona çıkan TC askerlerine gerilla

la güçlerince pusula atılması sonucu 14 düşman askeri öldürüldü, 16 düşman askeri de yaralandı.

20 Temmuz 1993

■ Ağrı'nın Taşlıçay ilçesinde subay lojmanlarına gerilla birliklerince yapılan baskında 1 astsubay ve 5 asker öldürüldü. Lojmanlarda ağır hasar meydana geldi.

■ Diyadin'ın Koço köyünde bulunan düşman karakolu ARKG gerillaları tarafından basıldı. Baskında 10 asker öldürüldü. Karakolda önemli tahribat meydana geldi. Çatışmada 2 gerilla da şehit düştü.

■ Erzurum Petrol Pompalama Tesisi gerilla güçlerince basıldı. Tesiste büyük hasar meydana geldi. 2 adet G-3 silahına ve 1 tabancaya el konuldu.

■ Şırnak'a bağlı Uludere ilçesi Hilal kasabasında Abdurrahman Bîgî'nin ateşe kimliği belirsiz kişilerin de

zenlenen roketatarları saldırında 2 kişi ağır yaralandı.

■ Beşiri'ye bağlı Esansa (Kanikule) köyüne baskın düzenleyen gerillalar köy ilkokulunu ateşe verdiler.

21 Temmuz 1993

■ Muş'un Altınova köyünde 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Cezir'in Bezire köyünde 1 ajan ve ajana yardım eden 4 kişi gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Siirt'e bağlı Güherlik, Mehine ve Bizinek köylerinin düşman uçaklarına bombalanması sonucu 1 köylü öldü, 1 köylü de yaralandı.

■ Kurtalan ve Beşiri halkı, 14 Temmuz şehitleri anısına yürüyüş yaptı.

■ İdi-Midyat karayolu üzerinde TC ordu güçlerine gerillalar tarafından atılan pusuyla çok sayıda düşman askeri öldürüldü ve yaralandı.

■ Şırnak'ın Aslan Başak Karakolu gerilla güçlerince basıldı. Baskında 1 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Meydan ve Kavakbaşı nahiyele arasında gerilla ve düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 uzman çavuş, 9 asker, 6 korucu öldürüldü. 4 gerilla şehit düştü. Çatışma sonrasında düşman güçlerinin yaptığı operasyonda 29 köylü öldürüldü.

■ Dargeçit ilçesinde Değerli köyü muhtarı **Hüseyin Ergen**, ilen köyü korucuları tarafından yolu kesilecek kurşuna dizildi.

22 Temmuz 1993

■ Kars'ın Kağızman ilçesine bağlı Heweser (Didekay) köyünde Milazım Karadağ adlı ajan, ARKG gerillaları tarafından cezalandırıldı.

■ Nusaybin'de aklı dengesi yerinde olmayan **Faik** adlı bir kişi TC askerleri tarafından kurşuna dizildi.

■ Cizre'de Behmer (Bozalan) köyü muhtarı Mehmet Rîşî İnveren düşmanla işbirliği yapması nedeniyle ARKG Cizre Komitesi tarafından cezalandırıldı.

■ Doğubeyazıt ilçesine bağlı Nurşin (Bayrettin) köyü düşman güçlerince basıldı. Köyde çok sayıda ev ateşe verildi.

■ Düşman birlikleri Uludere'nin Min köyüne düzenlediği baskında 2 evi ateşe verdiler, 1 dükkanı yağmaladılar. Dükkan sahibini kurşuna diken düşman güçleri 6 köylüyü de yaraladılar.

■ Ağrı'ya bağlı Çat korucu köyüne yönelik gerilla güçlerinin düzenlediği baskında 3 korucu öldürüldü, 4 korucu evi ateşe verildi.

24 Temmuz 1993

■ Şırnak'ın Silopi ilçesine bağlı Gîte köyü civarında gerillaların kurduğu pusuda 15 düşman askeri öldürüldü, 2 askeri araç imha edildi.

■ Şırnak'ın Silopi ve Cizre ilçeleri arasında bulunan Nêrdûş Köprüsü üzerinde 1 düşman panzeri imha edildi. Bu eylemlerin sonra düşman uçakları Xırap Reşkê, Bîlînd Dêrê, Şêve Sor, Xolan, Dader köylerini bombaladılar. Bombalamalarda 3 kişi yaralandı.

■ İran ordu birlikleri Güney Kürdistan topraklarına girecek, yerleşim alanları dahil birçok alanı bombaladılar.

■ Peşmerge ve İran birlikleri arasında çıkan çatışmada 4 sivil ölü, 5 İran askeri de esir alındı.

■ Silvan ilçesine bağlı Çiçika köyü, Boşat köyü korucuları tarafından basıldı. Baskında Sêvê Nivak (40), 12 yaşında bir çocuk ve 1 köylü kurşuna dizildi, evler ateşe verildi.

■ Lice'ye bağlı Derust (Dibek), Cinezur (Çağdaş), Çemê Elikan (Bir-

Devrî 21. sayfa

TC özel savaşının bitmeyen ...

Baştarafı 5. sayfada

dar aydın katliamı, 'Aman bir daha gitmeyelim, halka sahip çıkmayalım, devlete tapınalım polisiz bir adım atmayalım. Özgürlük mücadelesinin karşılığı çok ağırdır, fazla ilerleye gitmeyelim' anlayışını geliştirmek ve böylece her zaman öldüğüne, aydınların devletin sağlığına çekip, onları istediği gibi kullanmak istemektedir. Bu katliamın diğer bir amacı da budur. Yani aydınların son zamanlarda artan etkinliğini frenlemek ve tekrar devlete bağlamak ve esasta da dedimiz gibi, Kürdistan'daki katliamları ırtbas etmek, dünya kamuoyunu Kürdistan'ın bu katliamlar nedeniyle yoğunlaşacak ılığını böyle sadece gündemlerle ve gerçekleştirdikleri katliamlarla carıyolur...

Burada Aydınlık gazetesini ve Aziz Nesin'in açıklamalarına yönelik de bir iki noktaya değinmek gerekir. Aziz Nesin'in zaman zaman, insanların dinî inançlarına yönelik tahrik edici açıklamalarda bulunması oldukça dikkat çekicidir. "Ben ateistim, peygamberi ve Kuran'ı tanımam" vb. türden düşüncelerini zaman zaman vurgulamış, hem de en can alıcı sorunların gündemi ısgal ettiği dönemlerde bu tür açıklamalarda bulunmuş ve basın da çarpıtmaya yönelmesi bu tür provokatif ortama zemin sunuyordu. Aziz Nesin ve yanındakiler ateist olabilirler, Kuran'ı ve İslamı benimsenmeyebilirler. Bu onların düşünceleridir. Ancak bu durum, halkın düşünce ve inançlarının rencide edici, gerçekleri çok sekte bir yaklaşımla değerlendirmeye hakkını kendilerine veremez. Aydınlar Müstesinin, İslam dünyası ve bütün Müslümanlar tarafından tepkile karşılanan Şeytan Ayetleri adlı kitabı, düşünce temel sorunları üzerindeki yanıltarak tali sorunlara ulaşırda, dönem temel sorunları üzerinde durmaması doğru bir yaklaşım değildir. Kaldı ki Salman Rüşdi, başına verdiği demette, "Ben kitabının yayınlanmasına izin vermedim. İran rejimi nasıl ki kitabımı kendi politik amacı için kullanmışsa, benim kitabımı izinsiz yayınlayanlar da provokatif amaçlarını hayata geçirmek için kullanmışlardır" diyor. Kendi kitabının yayınlanma hakkını vermemeyen bir yazarın kitabını ısrarla yayınlamak niye? Yayınlamayla gerektirecek o kadar ciddi bir durum da söz konusu değildir.

Bu noktada şunu da vurgulamak gerekir ki, bugüne kadar Türkiye devrimcileri, ilerici ve aydınları, din sorununa doğru ve çözümlü bir yaklaşım gösteremediler. Halkın önemli bir potansiyelinin din etkisi altında olduğu bilinmektedir. Bu kesimlere yönelik doğru bir politik tutum belirlenmemiş, dine çok sektirici yaklaşım olmuş, bu kesimler dışına itmiştir. Öyle ki Türkiye'de devrimcilik, marksistlik neredeyse Alevilerle sınırlı tutulmuştur. Bu Türkiye devrimcilerinin ve aydınlarının ciddi düzeydeki bir yetersizliği olarak ortaya çıkıyor. Aydınlar gazetesinin bu yetersizliğe düşmemesi, artık doğru bir yaklaşımla soruna yönelmesi, halkın inanç ve düşüncelerini istismar edecek yaklaşımlardan uzak durması önemli ve gereklidir. Bu, bütün devrimciler, aydınlar, demokratlar için geçerli olan bir tutumdur. Yine, mademki Pir Sultan Abdal Şö-

lenleri gerçekleştirecek, o zaman burada tedbirin alınması gerekirdi. Kuşkusuz Pir Sultan Abdal Şölenleri her yıl yapılmaktadır ve bugüne kadar da ciddi bir sorun da ortaya çıkmış görünmektedir. Ama yine de, Refah Partisi ve MHP örgütlenmesinin güçlü olduğu bir alanda tedbirler geliştirmek gerekirdi. Bu tedbirler ciddi bir tarzda geliştirilmesi ve katliamla birgün aydın, halk ozanı, sanatçı ve öğrenci katliamıdır.

Katliamdan çıkarılması gereken sonuçlar vardır. Bu sonuçları doğru irdelemek ve devrim mücadelesine sahip çıkmak önümüzde duran en ciddi görevdir. Katliamlarda yaşamını yitirenlere verilen en iyi karşılık da budur. Katliamdan çıkarılması gereken sonuçlar somut ve net değerlendiren Abdullah ÖCALAN yoldaşın açıklamalarının bir bölümü, buraya aktararak konumuzu noktaltıyoruz:

"... Dini kendi karşı-devrimci emelleri için kullananları doğru tanımak gerekiyor. Kendi iğrenç sınıf çıkarlarını her perdesi altında kim gizlemek istiyor? Bunları görmek, devletin ve hükümetin bu konuda yaklaşımlarını anlamak ve görmek gerekiyor. Sözde laik olan devlet, aslında din nasıl kullansın? Hem de dinle ilgili olma laiki halde. Yine laik olmağı halde laikliği nasıl kullanmak istiyor?

Dolayısıyla devlet, hükümet, kemalizm, laikliğe sahip çıkıyor. Hem kemalizme sahip çıkıyor, hem devlet içinde anti-kemalist çevrelere güya yaratılmak isteniliyor. Bütün bunlar demagogidir. Bu demagogi yönleri iyi kavramak gerekir. Bunun yanında aleviliğin tarih boyunca direnişçiliğini, yine Kürt-Alevi içi içeliğini ve ulusal kurtuluş mücadelemizin bunu en anlamlı biçimde birleştirdiğini çok iyi görmek gerekiyor. Öte yandan ilencilerin devrimcilik, sosyalizm, Kürt-Alevi olgusıyla ancak hayat bulacağını, yaşama geçebileceğini iyi görmek gerekiyor. Bu konuda birlikteliği iyi birleştirerek halkların mücadele birlikteliğine ulaşmak, bu temelde bir gerçekliği ısrarla vurgulamak, hem iyi anlamışmak ve hem de gerçekleri çok iyi yerine getirmek durumundadır. Bunlar önemli bazı gerçeklerdir.

Ayrıca PKK'ye dayatılan katliamların niteliğini asla gözardı etmemek, PKK'nın önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşını, Kürdistan'daki büyük altüst oluşu çok iyi değerlendirmek gerekiyor. Bu arada katliamları, Kürdistan'ı boşaltma çabalarını, Ermeni katliamları bile geride bırakan yaklaşımları ve bu konuda temel görevleri bir an bile gözardı etmemek gerekiyor. Sahte demokratik, laiklik yaklaşımlarını çok iyi görmek, bu konuda kavramlara doğru içerik ka-

zandırmak kadar, mücadele içinde sahip oldukları yere göre yaklaşım göstermek gerekiyor. Eğer bütün bu konularda doğrular yakalanır, yanlışlar, demagogiler, her türlü sapırmalar boşa çıkarılırsa, devrimci görevlerimizde doğru yaklaşmış oluruz. Ve bu temelde halklarımızda dayatılan provokasyonları, katliamları boşa çı-

karmış oluruz. Böylece halklarımızın gündemine eşitliği, özgürlüğü esas alan birliktelikler, devrimci savaşım ve onun zaferi sığdırılmış olur..."

Sivas Katliamı'nda yaşamını yitirenlerin ve Kürdistan dağlarında katliamların anısını ulusal kurtuluş mücadelemizde yaşatacağımlı belirtiyor, onları birer devrim şehidi olarak anyonz.

DUYURU

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaygınlık ve derinlik kazanmasıyla birlikte, bunun gerçek yaratıcıları olan şehitlerinin sayısı da çoğalmaktadır. Her şehidimizin yaşamı bir roman zenginliğindedir. Ancak şehitlerimizin adına layık bir şekilde tanıtılma yeterisi kalmıyorsa da bir gerçek. Bunun savaşın yürüttüğü koşullardan kaynaklanan çok yönlü nedenleri vardır. Dolayısıyla çoğu şehidimize ya gecikmeli olarak, ya çok sınırlı bilgiler halinde ya da isim veya fotoğraf düzeyinde gazetamızda yer verilebiliriz. Elbette kahraman şehitlerimizin lusa gözardı değildir, her biri ne kadar tanıtılsa yine de azdır. Savaşın büyümesi sonucu ortaya çıkan bu zorluklar, bu konuda daha fazla çaba ve sorumluluğu gerektiriyor.

Bütün okuyucularımızı, yurtseverleri, dostları bir de bu yönüyle şehitlerimize sahip çıkmaya çağırıyoruz. Şehitlerimizi tanyanlarını; bu konuda sorumluluk üstlenip yazı, fotoğraf, anı vb. materyalleri gazetamize ulaştırmalarını bekliyoruz.

Kurtuluş ordumuz ARGK bütün Kürdistan'da vuruyor ve kazanıyor

Baştarafı 20. sayfada

lik) ve Darakol köylerini basan düşman güçleri köylüler içkenceden geçirdikten sonra evleri ateşe verdiler.

■ Silvan'da Mehmet Erze ve İsa Bozan adlı bekçiler kimliği belirsiz kişiler tarafından öldürüldü.

■ Silvan'ın Gılgilo köyünü basan kimliği belirsiz kişiler **Behçet Aşıcı (45)** adlı köylüyü öldürdüler.

■ Batman'da 3 kişi uğradıkları silahlı saldırı sonucu yaralandı.

■ Siirt'in Şıvan ilçesine bağlı Xarê, Beytîrin ve Mudur köyleri arasında gerilla güçleriyle düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 TC askeri, 2 korucu öldürüldü, 6 asker yaralandı.

Çatışmada 3 gerilla da şehit düştü. ■ Gerilla güçlerinin Şemdinli'nin Çatalca köyü yakınındakiler Durak jandarma karakoluna düzenledikleri baskında 1 düşman askeri öldürüldü, 3 gerilla da şehit düştü.

■ Ağrı'nın Eleşkirt ilçesine bağlı Çatalpaşa korucu köyüne yönelik gerilla güçlerinin düzenledikleri baskında 1'i köy muhtarı 3 korucu öldü.

rüldü, 1 korucu yaralandı.

■ Elazığ-Tatvan seferini yapan bir yolcu treninin Genç İlçesi Suveren karakolu civarında gerillaların döşediği mayına çarpması sonucu 2 düşman askeri öldü, 2 asker ve 1 sivil yaralandı.

■ Silvan'a bağlı Bayrakbaşı köyünde korucu evini basan gerilla güçleri 1 işbirlikçiye cezalandırıldı, 3 korucu yakınında da rehin alındılar.

■ Silvan'da Boşat köyü korucuları Çiçil köyünü basarak 2 köylüyü öldürdüler, ekinleri ateşe verdiler.

■ Solhan ilçesine bağlı Tutel korucu köyünü basan gerillalar 2 korucu evini ateşe verdiler, korucu hayvanlarına el koydular.

■ Şemdinli'nin Siê köyü kirsalında gerilla pususuna düşen düşman birliğinden 24 asker öldürüldü, 1 adet 5'lik top gerillaların eline geçti, 3 gerilla eylemde şehit düştü.

■ Bağrak dağında meydana gelen çatışmada 4 gerilla şehit düştü, 1 gerilla yaralandı. Şehit düşen gerillaların isimleri şöyle: **Mazlum** (Nusaybîni, 1993'te katildi), **Kemal**

(Bismilli, 1992'de katildi), **Lokman** (Kurtalanlı, 1993'te katildi), **Dijwar** (Nusaybîni, 1993'te katildi).

■ Süruç'ta E-24 karavolu üzerinde bulunan bir benzin istasyonuna gerillalar tarafından ateşe verildi. Ayrıca 1 adet 14'lik tabancaya ve 8 milyon TL'ye el konuldu.

■ Süruç ilçe merkezinde DYP ilçe binası ateşe verildi.

■ Bingöl'e bağlı Dere Kur korucu köyünün gerilla güçleri tarafından basılması sonucu 3 korucu yakını rehin alındı, 1 tabanca, 50 tabanca, 2 mermi, 20 kalesnikof mermisine, 20 mazer mermisine, 1 radyoya ve 1 teybe el konuldu.

■ Çaldıran'ın Egekümet korucu köyünü basan gerilla güçleri koruculara ait 8 evi ateşe verdiler.

25 Temmuz 1993

■ Derik'in Pınarak köyü yakınında da **Şehmus Çoban** ve **Hüseyin Kaya** adlı kişiler korucular tarafından öldürüldü.

■ Tatvan-Reşadiye arasında bulunan Bırık karakoluna yönelik gerilla güçlerinin düzenlediği baskında 24 TC askeri öldürüldü, 14 asker de yaralandı.

■ Diyarbakır'da **Sedat Çelik** (21) **Abdullah Sapan** adlı yurtseverler kontr eylemlerinin silahlı saldırı sonucu öldürüldü.

■ Urfa'nın Siverek ilçesine bağlı Karakoyun köyüne baskın düzenleyen kontra eylemcileri **Mehmet Suari**, **Ahmet Suari**, **Ebubekir Suari** ve **İzzettin Delen** adlı köylüleri öldürdüler, 3 köylüyü de yaradılar.

Abdullah ÖCALAN

PKK'ye dayatılan tasfiyecilik ve

TASFİYECİLİĞİN TASFİYESİ

Weşanên Serxwebûn 60

ÇIKTI!

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30 ☐

Almanya dışı:

DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58 ☐

Almanya dışı:

DM 62 ☐

Abone hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 370 502 99

Yazışma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 31 13

50471 Köln

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postalayınız.

V.i.S.d.P:

Ayşe Englek
Vogelsangerstr. 286
50825 Köln

Yazışma Adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

Hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

5.00 A.\$

30.00 s.

90.00 bfr.

18.00 dkr.

14.00 ffr.

Hollanda

İngiltere

İsviçre

İsviçre

Norveç

4.50 hfl.

2.00 £

16.00 skr.

4.00 sfr.

16.00 nkr.

Komple devrimcilik, komple kişilik ister

Baştarafı 24. sayfada

kötü bir yetiştirme tarzıdır. "Nereden başlanmalı" ve sizi "nasıl yaşatmalı" sorularına hep karşılık bulmaya çalış-

"...Kendinize ilişkin yaklaşımlarınız, "mükemmel", "dokunulamaz", "sarsılamaz" biçimindedir. Sanırım çoğu arkadaş yeni gelmiştir. Fakat burada mesele tüm partidir ve inançtır. Mesele dürist olup olmama ve zorluklara katlanıp katlanmama da değil; nerede ve nasıl yaşama, görevlere nasıl karışma, tavrı almalı ve her türlü soruna nasıl yaklaşım göstermeli meselesidir..."

şıyorum. Fakat yine de yetmiyor. Bir yaşıntıdır kurmuş olduğunuz. Bana göre, "nasıl yaşama" sorusuna dahi henüz yanıt vermemişsiniz. Bu sorunun cevabı bizim için köklü bir sorundur. Nitekim bizim yaşama sorunu yanıt vermemektedir. Ve bu da, yaşama karşı işlenen büyük sapkin-

Askeri kişilik; kendini büyütme, yürütme ve hedefi biçme gücü veren kişiliktir

Sizi nasıl düzeltelim? Kendine sevdalanma bu kadar güçlü oluk-tan sonra... Fazlaca kendinize düş-künüzün. Bu kişilik, devrimci doğ-rultuya hükmetmemiz çok zordur. Düzenin emrine girip, kurnazlık ya-pıp -bu PKK düzeni de olabilir- kendini götürmek eski kişiliktir; za-fere de götürmez. Bir yıl önce ne isek şimdi de o denli olmaya götü-ri. Karargahlarla konuşuyoruz. Ça-baları var. Buna rağmen çok zor ol-uyorlar. Sız ise halen devrimci cid-diyele ulaşamamışsınız. Kişiliğiniz bir bebek kişiliği gibi ve bu kadar kötü. Sizi ırktırmak istemiyoruz ama, tam askeri düzene girmez olsaydık, sizi böyle tutup yığormak gereke-cekti. Başınızda saç bile kalmazdı; çekip almak gerekecekti. Ama o za-man da yere düşerdi. Sız de bir şey yapamazdınız. Kişiliğinizin zaten yıkılmak üzere. Emri anlaşılmaz, ken-dini hazırlamamış; bunun için ağla-rsınız duruyor. Dayanma ve direnme gücü bazi yönlere güçlü ama, be-nim dediğim anlamda zayıf. Bir tara-fınız sivrişmiş, buna karşılık on tara-fınız düştüştür. Bir tarafınızın sivril-mesi bazen zararlıdır. Komple dev-rimcilik ise, komple kişilik ister. İşte görüyoruz, nice bidden çok güçle komutanlar ve komple kişilikler çı-kmıyor? Fırsat ve olanaklarımız i-zerinde uzur durnamak egemen yan olmuştur. Bu oyuma getirilmiş ama, şimdi bakıyoruz ki, ben bir gün ken-di başına bıraksam döktürür. Zaten birbirine girmeye ve kendilerini koy-vermeye hazır insanlar. Bunun için zaten düşman ıddılamza değer ver-iyoruz. Düşman, "Bir kişinin caba-nyla zorbela ayakta duruyorlar, yok-sa dağılırlar" diye. O yüzden de hiç-bir hak vermiyor istemiyor. Bu biraz da sizin zayıflığınızdan kaynaklan-ıyor. Savaşçılık çok güçlü olsaydı,

liğa dayanıyor.

Kendi yaşam pratiğinde, yedi yaşımdan şimdiye kadar, başarma-ya çalıştığım en temel husus, "nasıl yaşama" sorusuna verdiğim kap-samlı cevaplardan geçer. "Nasıl ya-şama" sorusuna günlük yanıtlar ye-timiyor. Sizin içinse, yedi yaşımdan şimdiye kadar, ne verilmişse onu alıp kabul etmişsiniz. Bu, size yaşam diye ne sunulmuşsa, onu ka-bul etmenizden, esas almanızdan ve onun üzerine yeni hayaller, yeni rü-yalar, yeni çabalarla devam etme-nizden kaynaklanıyor. Kendinize kabul ettirilmiş yaşam ölçüleriniz var, zorlanıyorsunuz. Ayrica vur-muyorsunuz, kırmıyorsunuz. Zaafl-ıran etkisiyle, bunların gücüne, "bir gün daha böyle gitsin, biraz daha böyle gitsin" diyerek, sürüklenip gi-diyorsunuz.

Devrimcileşmemizin temel ne-denlerinden biri de, yaşama karşı-bölgesi bir yaklaşımınız olmalıdır. Tabi doğru değerdendirler temelinde devrimci kararlar alıyoruz, fakat yaşam çekliniz çok berbat ol-duğu için bu kararları karışlamaya yetmiyor. Bizim en büyük gelişimiz, siyasileşme ve askeri ordulaşmadır diyorum. Çok şey hazır oluyoruz, fakat sonuca bakıyoruz, son derece kö-tü! Bir insa adı altında bozma var. Hem de iyniyettele yapıyoruz. Bu hamleci bir çaba biçimidir. Bunda ısrar etmek demek, o çokça geçerli olan, "biz adam olamayız", "insa ede-meyiz" anlamına gelir. Bunu da ka-bul etmemiz halinde kaybederiz ve ya her şey boşa gider.

düşman çoktan dize gelmiş olurdu. Yetirileği ulaşmaktan bahse-diyorum. Öğrenmiş olduğunuz pek çok husus ancak yeteri bir kişilikle anlam ifade edebilir. Bir de çok kötü bir durum oluştu. Bu değerdendirler-den bir şeyler öğreniyorsunuz ama, gittiginiz yerde çok kötüle kalı-yorsunuz. Bazen birçok öğemiz hastalığın daha da derinleştirilme-sine malzeme olarak sunuluyor. Hal-buki buradaki uygun zemimde mil-litan sorumluluk gerektiriyor gibi kan-saydı, yalnız şimdi dediği, bana gö-re çok önceden bazı temel ihtiyaçlar giderilirdi. Koşullar ve imkanlar bu-na uygundu, ama görevlerin üzerine bu kadar yatılırsa mümkün olmazdı.

Bunun sebebi kim, nedenleri ne-dir? Neden ısrarla hastalıklı tipler gelişiyor. Bir bunu hak ettik mi? Bu mümkün değil. Tamam, çok kötü değilsiniz, her iyniyetisiniz, ama bütün bunlar durum kurtarmıyor, yaşamı kurtarmıyor. Durumu kurtar-makla şeyler farklı. Eksiklikler asıla-bilir, fakat sizin sandığınız gibi değil. Bu doğru temelde katkı sunmak için çalışıyoruz. Söz vermişiz biraz bu gerçekleri karşılayabilmeldir.

Kendinize ilişkin yaklaşımlarınız, "mükemmel", "dokunulamaz", "sar-sılamaz" biçimindedir. Sanırım çoğu arkadaş yeni gelmiştir. Fakat burada mesele tüm partidir ve inançtır. Me-sele dürist olup olmama ve zorluk-lara katlanıp katlanmama da değil; nerede ve nasıl yaşama, görevlere nasıl karşı tavrı almalı ve her türlü soruna nasıl yaklaşım göstermeli meselesidir. Bu arada kişiliği son derece hazırlıklı tutma ve nerede ne yapılır sorusuna tam cevap verili-lir diye getirmedir. Sız böyle bir mil-litan haline gelmedikçe daha yapar-sınız, gittiginiz her yerde yetmez bir yaklaşım içinde bulunursunuz. Çün-

kü savaş durumunu yaşıyoruz. Ço-ğunlukla da fiziksel imla oluyor. Fak-at çoğunuz bu gerçeğin farkında bile değilsiniz. Aslında hatalar siz-den kaynaklanıyor. Dedim gibi, adim-ları tam derinliğe atmadığınız için bu böyle oluyor. Sonra da, "vey neden böyle oluyor" diye yakınıyorsunuz. Ama sen savaş gerçeğini anlamadın, savaş gerçeğinin gereklerini göre adam atmadın ve bu sonuç doğdu.

Şimdi bunu öğrenelim diyorum.

Kişilik kontrol edilmezse, dehşetli sonuçlara götürür

Şimdi başka sorular da tar-tışılabilir. Ben hep buna yönelme gereğini duyuyorum. Bir sıyası duru-ma karşılık vermek, hatalı olukça belirlenmiş taktik hedeflere yönel-mekle komple kişilik ister. Böyle ol-mayınca şimdiye kadarki durumlar tekrarlanır. Bütün alanlarda kişilik kesinlikle kontrol edilmezse, günü-müz koşullarında dehşetli, kaybedi-ci sonuçlara rahatlıkla götürebilir. Yani kişilik bile olduktan sonra on-dan her şey beklenir. Bu nedenle kişiliklere göz-kulak oluyoruz.

Gelinen düzeye bakıldığında, or-du kurulumlaşması, parti kurulaş-maması, tersine alışlagelen bireysel tarz egemen oluyor. Hem de bu kendisini, en acemi bir şekilde, her türlü gerilikle, sapmalarla yaşatacak tarzda sürdürüyor. Baştan beri, eğer alınan bir görev varsa, en azından fazla hata yapmadan işleri yoluna sokarlar diyoruz. Fakat gelinen aşama, savaş gerçekliğini bunun böyle olmadığını gösterdi. Bunun nedenlerini kapsamlı anlamaya ve çare bulmaya çalışıyoruz. Bir Kürt kişiliğinin açığa çıkarılması ve mü-mkünse yaşatılması ancak böyle ol-bilir. Söz veriyorsunuz, ama bu sözü-nize bağlılığı ve başama azminizi zayıf görüyoruz. İyniyetisiniz ama zavalısınız. Sözüünüzü hayata geçi-recek gücünüz değilsiniz. Güç yete-rsizliğiniz var, kişilik yetersizliğiniz var. Sizi nasıl yeniden doğru ya-şama yoluna sokmalız? PKK yapısı, bazı yeni adamlar atarken, bu sorulara cevap vermek zorunda kalıyor. Ben yanlış düşünüyorsam, doğrusunu or-taya koymalsınız. Benim ıddıdlarım çok aşırı olabilir. Tartışmaya da su-nulur. Zaten ıddıdlarının güçlülüğü söz konusu olmasaydı, durum daha farklı olurdu.

Sonuca götüren cabaları tüm gü-cümle sürükleyen benim. Bu doğru-luğu, bu çizgiyi yürüten iy gelişmeler bu çabalar sonucudur. Çoğunuzun içinde bulunduğuz durum ise, değe-rleri değer katma değil, değerleri kemirmektir. Gelen savaş, gelişen militanlık ister. Militanlık düzeyiniz, belki beş yıl önce çok iyi iş yapardı, on yıl önce mükemmeldi, fakat yeni süreçte göre çok yetersiz. Sürece cevap veren militan ve hatta sonra-sıya yeteri olan militan gelişmiyor. Çok açık ki, buzi bugüne zafere ka-patacak militan lazım. İşte onun ne-denini nasıllı bulmaya bulamıyoruz.

Kendimize soralım ve yanıtını ta-verelim. Kendinizi, benden daha fa-zla feda etmek istiyorsunuz. O zaman bu işe yanıtınız tam olsun. Duru-muz çok mu kötü, iflah olmaz bir du-rumda mısınız, biliyoruz. Gerçekten çok kötüsünüz, tedavi etme-liyiz. İnsanlar bu kadar ruhsuz olma-mak. "Benden adam olmaz" deme-mek. "Benden adam ruhsuz" demek, işpatlayan bir harekettir. Eğitimle a-dıklarınız acaba bu dediklerimi karşı-layabilir mi? Biz daha sonuç alı-yamıyoruz ne yapabiliriz? Ne zayıflık-larınız ve hastalıklarınız varsa söy-leyin. Sızden de adam çıksın. Size

Eğitim derslerinin temel amacı bu-dur. Öyleyim ve öyle yola çıkalım.

Bu ne kadar algılandı bilemiyo-rum. Askeri kişilik, bu temelde dev-rimci tarzda kendini büyütme, yürüt-me ve hedefi biçme gücü veren kişiliktir. PKK'nın bütün alanları sa-vaş alanları olarak değerdendirilme-di. Bir der alanda bu kişilikle yü-rüyecüz. Onu başarakacak yetenek-leri kendimize yaratacağız. Mevcut olanla yetinmeyiz. Yetinsek kaybe-diriz. Buise kendinizi, özellikle bey-ninizi çok verdiginiz sanmayay gö-türmesin siz. Aslında bu iş için ben-zinizi daha çalıştırmanın diyoruz.

güvenmeliyiz ve yola, çizgiye sok-mada başarılı olmalıyız. Yani, adam olmakta ısrarlı olmalıyız. Üzülseyiz ve kendini aldatma biçiminde bir duruma savaş cephelelerine gitme-lisiniz, yazık olur. Hiç olmasa yar-yarıya basarın. Ölüm her zaman var. Düşman da, zaten sizi rahat bi-rakmaz. Düşmanla her boydan sava-ş başarıya götürelim. Bu yedirir de, içirir de, yaşıtar da, umutlandır da, gururlandır da... Niye bunu tercih etmeyelim! Kişiliğiniz niye bunu ba-sarmıyor? Ne engel var? Hangi vaz-gelime çıkıyoruz var? Asmayacağınız ne geriliginiz var? Sanmıyorum,

"...Çok köklü bir dönüşüme inanır; ki biz inanıyoruz. Sahte yaşam tutkularını ezdik. Biraz da fetihçi olun, tuttuğunuz koparan olun. Sanki turnaklarınızı sökmüşler; hepinizin durumu adeta turnakları sökülmüşlerin durumu gibi. Tabii turnaklarınızı partiyeye değil, düşmana geçirin. Biz demiyoruz İstanbul'u fethedin; bizim sizden istediğimizi, kendinizi fethedin..."

Halk evladına düşmek yakışmaz

Son yıllarda gelişen bir hastalık da, düşmandan almadığınız parti-den alma biçiminde ortaya çıkıyor. Bu da, gerçekten tehlikeli bir durum ve buna iy parmak basmak gere-kiyor. Zorbela bir araya getirdiğimiz savaş ve devrimci yaşam olanakları-nı bireysel yaşam imkanlarına çevir-mek istiyorsunuz. En tehlikeli de bu. Buna yıldır ben bu olanakları, siz daha iyi savasınız diye hazırla-dım. Fakat siz ne yapıyorsunuz? En amansız anlarda, bütün rollerini oynatması gereken yerlerde yan gelp yapıyorsunuz. Örneğin bir karargah, en tarihi rolünü oynamak, başarmak ve ordulaşmayı sağlamak durumun-da olan bir iy. Fakat durum ne, on-lar ne ile uğraşıyor!

Kişilikleriniz savaşta göre formas-yon kazanmamış; savaş aç değil, tam tersine uzur yaşama aç. Aslında bundan kaybediyorsunuz. Zindan çı-kişilarda bunu biraz daha yakından gördük. Özellikle bazılar savaşta de-ğil uzur bu yaşama göre diyorlar. Belki yaşama susamışsınız. Ama bu çok yanlış. Bu yaklaşımların böyeleri niye-niye kul-köle olma götürür. Oysa şu anda biz, sadece savaşla doyulabiliriz. "Bugünü de kurtardın" felsefesi nereden götürmüştür? Çok basit bir tatlın olmaya götürür ancak. Ve hele de bu partinin değerleriyse,

ce beyniniz bu işlere kapalı. Gele-nekssel yaşam tarzı sizi yüzüklüğe çevirmiştir. Kendinize saygınız var-sa, bu durumu aşmanız zorundasınız. En önemli devrimci gelişme budur. Oylar ve sorular karşısında siz ba-saramaz noktaya getiren durumu aş-tınız mı, bunu yerle bir ettiniz mi, bilin ki en büyük çabayı sergilemiş, en önemli olana ulaşmışsınız. Kendinizi bu temelde kararlaştırmalısınız. So-nuçta böyle alıydsanız, sağa-sola, şuraya-buraya yüklenin; her alanda görev üstlenin. Tabi kendinizi böyle aşamaya getirmişsiniz de olmalı. Gerçeklik de budur.

öyle vazgeçemeyeceğiniz hazinele-riniz olsun. Hayır, her tarafınız kö-kük-dökük içinde. bitmiş. Öyle sev-dalanılacak çok az şeyiniz var. Fet-hedilecek şeyler daha fazla. Biz her şeyi fethetmekle kalandık.

Türklere bakalım, Türk egemen-lerine bakalım. Anadolu'ya geldik-le-rinde işi ucu kadar bir şeyleri bile-yoktu; bir taralılar, bir köyleri ve bir şehirlileri yoktu. Ama şimdi, Anado-lu'da her şey Türk egemenlerindedir. Bunu nasıl yaptılar? Önce akınlar-la girdiler. Bizim bir şeyler yapmak için debeldiğimiz Caidar'da, Ma-lazgirt'e onlar en büyük savaşları verdiler, once buraları fethettiler, her şey onlara İstanbul'u fethettiler. Her şey onları. Peki sizin bir şeyiniz var mı? Bir işiniz bile yok, iş bile bul-muyorsunuz. Hastalıklı bir kişiliğiniz-den başka hiçbir şeyiniz yok. Bu da gerçek. Onun için diyoruz ki, neyi bekleyeceksiniz? Hiç olmasa size, yaşamızı fethetmek gibi bir rol düş-mekle, öyleyse fethedin! O kadar insan işi güçsüz sokaklarda yığıl-mış duruyor. İnsan bu tabloya bakar ve dehşete kapılır. Buna nasıl ta-hammül ediyorsunuz? Nasil böyle yaşıyorsunuz? Dehşete karışılma-sı gereken durumda, sığuk su iç-er gibi bakıp diyorsunuz. Tabii, böyeleri sorumluluk sahibi olamaz.

İşte siz, burada kaybediyorsunuz. Amansız olamamız gereken yerde, mutlak fethedilmesi gereken yerde orak bile olamıyorsunuz. Bedavadan elinize kim ne verir? Bir isteyin ba-lamam, size bir şey veriyorlar mı? Ö-yleyse, fethetmek zorundasınız.

çok konuşuyor. Maalesef şü anda durum bu. "Düşmandan koparak yaşarız" biçiminde değil, "partimiz-den bir şeyler koparak yaşayaca-ğız" diyorlar.

Hikaye şimdi bu. Tehlikeli bir hi-kaye. Değil de, "en iy partilicil bu-dur" biçiminde yapıyor. Benden da-ha fazla da kendine layık görüyor. Bu değelerle böyle yaşamamız. E-ğer komuta diyorsanız komuta di-zeyi yok, yine teori ve tecrübe düze-yi de yok. Ben bunun böyle olmadığın-ı her bakımdan iddia ediyabilmirim. Eğer gerçekten PKK'ileşme ve komutan-laşma diyorsanız, bizim söylediklerim-den mutlak sonuç söyleyebilir-siniz. Yani iktidülü olma gerek yok. Yapamıyorsanız alçak gönüllüce it-iraf da edebilirsiniz. Ama "varım, bir şey yapabilirim" diyorsanız, bu sözünüze de samimiyseniz, birbiri-mizi aldatmayalım. Çeşitli yetkiler, olanaklar, sorumluluklar var, kulla-namıyorsunuz. Halbuki tam tersi ol-malıydı. Çok sınırlı olanakları kapı, on-ları on kat üretmek gerekiyordu, doğru tutum buduy. Bana bir verildi-mi, onu kısa bir sürede on yaparım. Benim için yapmıyorsunuz. Yani dev-rimcilik diye bellidğiniz, kendinize yakıştırdığınız militanlık için bu böy-ledir. Eğer böylesiniz militan olabi-rirsiniz; partinin bir temsilcisi veya

bir görevlisi olabilirsiniz. Aksi halde yanlış olur, aldatır olur. Sıradan, basit bir savasçılık da bu amaç çerçevesinde yürür.

Bu savaşa böyle hükmetmeliyiz. Ben daha fazla açmak istemiyorum.

sıfırdan başla densesydi ne yapardınız? Veya halkın bir evladı olarak, herhangi bir sahada tarihi bir sonuç alı densesydi ne yapardınız? Alabileceğiniz miydiniz, yoksa daha iki adım atmadan düşecek miydiniz; halk ev-

"...Standart olmaktan, dolayısıyla düzenin kalıplarından kurtulamıyorsunuz. Bu nedenle çok çarpıksınız. Yüreğinizde de büyüklük yok. Eylemiyle ve diliyle ses verenler kendilerini pek dinletemediler. Nitekim bir orkestra gibi değil, sivrisineke gibi ses çıkarıyorsunuz. Benim gözlemin, izlenimim böyledir. Yani sesleriniz, sivrisesleklerin saldırısını, hücumunu anımsatıyor: Kulakları tırmalayan rahatsız edici bir ses..."

Aslında çok yönlü açılabiliriz, ama özü konulmuştur. Askerleşiyorsunuz, siyasetleşiyorsunuz, düşünce ve ideolojiler bir seviye kazanıyorsunuz. Bunun, bu çerçevede olur. Burada her şey altüst olur, tepetaklı olur. Doğru hedefle, doğru yürüyüşle yeniden kim kazanırsa, o yürür gider. Bunu böyle anlayacaksınız. Gençsiniz, fazla yorulmuşsunuz.

Bu temelde başarmak en iyisidir. Burada 13 yılını tamamladım. Döne dolaşa yine aynı şeyi tekrarlamak zorunda kalıyorsunuz. Hiç kimse bana, "kendini böyle çalıştır, böyle yürüt" demedi. Bana emir-buyruk verilmemi, imkan fırsat da verilmedi. Düşündüm, buluşturdum, bir araya getirdim, yaptım, eğittim ve yürüttüm. Oysa sizin için her şey hazır. Hedefler de belirlenmiştir. Buna rağmen "yürüyemiyiz" diyorsanız, bunu nasıl kabul edebilirsiniz? Peki ya sizlere

ladına düşmek yakışır mı? Biz bu kadar amansızlıklarda başardığımızı göre, biraz dürüst yaklaşarsanız, partimizin bu politikasına söylediğim çerçevede biraz dikkat ederseniz kesinlikle benden fazlasını başarabilirsiniz. Sormak gerekiyor, bırakılm benden fazlasını yapmayı, benim yaptıklarımı ısrarla bozmakla nereye varırsınız? Size böyle bozma işini, getirilecek işini kim verdi? Hiç olmazsa kendinizi sağlama alın.

Görüyorsunuz ki, durumlarınız çok dikkat çekici ve onu mutlaka düzeltmek istiyorum. Önderlik hatının ve yaşamının nasıl olması gerektiğine dair doğru cevap vermek, savaş cephesinde hedefleri parça parça düşürmek mümkün. Önderlik hatına ve yaşamına da ancak böyle bağlı olabilirsiniz. Bunun dışındakı her yol sahtedir, her pratik sapmadır. Dediklerim sınırlım anlatılıyordur.

Fetihçi olun, tuttuğunu koparan olun

Sizde bu güç yoksa görev istemeyin. Çünkü görev istemek çok önemli. Her şey size bağlı. Çok köklü bir dönüşüme inanın ki biz inanıyoruz. Sahte yaşam tutkularını ezdik. Biraz da fetihçi olun, tuttuğunu koparan olun. Sanki tırnaklarınızı sökmüşler, hepinizin durumu daha tırnakları sökülmişlerin durumu gibi. Tabii tırnaklarını partiye değil, düşmana geçirin. Biz demiyoruz İstanbul'u fethedini, bizim sizden istediğimizi, kendinizi fethedin. Bu da yeter. Siz devrimciniz, aslında fethetmeniz gerekiyor. Kendi yakın çevresini fethedemeyenler bile var. Kendi arkadaşlarını bile kazanamayan adam partilikten bahsedebilir mi? Kendini o kadar ki sayıyorsa, onunla nereden geldiye bu kadar yakınla, anlamadım. Niye bu kadar düşmüşsünüz. Kendini bile yürütemez kadar zayıf bir kişilik...

En gelişkin olanları bile serbest bırakıyor, hata işliyorlar. Demek ki, çok tehlikeli. Eğer her biriniz bu durumları aşamazsanız, unutmayın ki bu daha elinize bu fırsat geçmez. Tapa-takla gidirsiniz, yazık olur. Bir an önce bütün çözümleremlerden çıkarcaksınız sonuç, bu fethedici tarza ulaşmaktır. Ciddiye almayanlar var. Yirmi yıldır ciddiye almayanlar

var. Kötlü! Bazılarınız gençsiniz. Çok ziyşeyş aşabileceğinizi sanıyorsunuz. Yanlış! Ve PKK'nın elinden de kurtulmak, ancak düşmanın tam zaferiyle mümkün olur. Düşman da tam zaferle ulaşı mı, herhalde PKK'den daha kötüsünü yapar size. Pişmanlık yasasına da güveniyor değilsiniz herhalde!

Önderlik yürüyor, hepimiz yürüyoruz... Ama burada bir yanlış vardır. Benim yürümem, mutlaka hepinizin yürümeye anlamına gelmez. Benim bu işlere önderlik etmem, hepinizin önderlik etmesi anlamına gelmez. Tam tersi söz konusudur.

Ben ne kadar kusursuz çalışmaya mecbursam, siz benden daha fazla mecbursunuz. Kusursuz çalışmaya, kabulümüzü dediğimiz çalışmaya benim için ne kadar geçerliyse, sizin için de o kadar geçerlidir. Biz bu temelde söz ve güven istiyoruz.

Önderlik dahilinde yürümeyle biliyorsunuz, başaramıyorsanız, söylediklerim bu anlamda hayattır. Yine dönem çok önemli, yine savaş çok yakıcı, görevlerin fethi mutlak gerektir. Siz de bu temelde mutlak başkanı dahilinde yürümlüsunüz. Bunun için bu günler de iyi değerlendirilmeli; sonuç alabilmeyi diyoruz. Başka çareniz de yok.

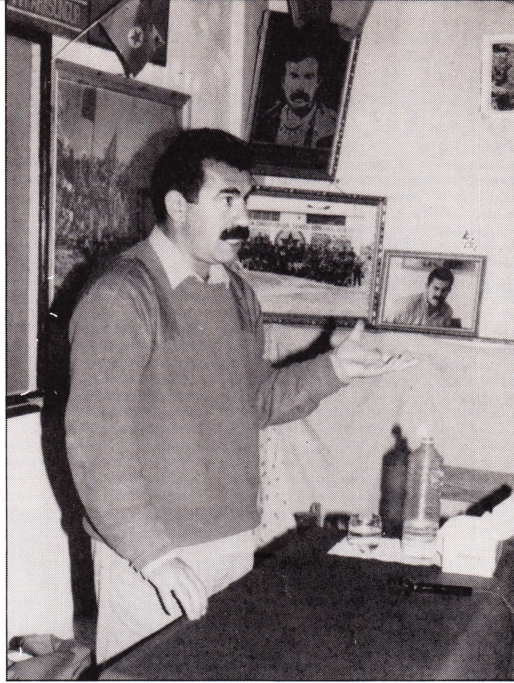
Artık yenilgili ruh halini sorgulamanın zamanıdır

Zindanda olanlara da, çıkanlara da şunu hatırlatmak istiyorum: Benim kendimi nasıl yaşadığımı fark etmek istemiyorlar. Zorbeları onları yaşadığımı hatırlamak istemiyorlar. PKK, işleri biraz ayakları üzerinde yürütebilmek için burada geldikten sonra bunlar da, "aslında biz yürüyebiliriz" diyorlar. Onlara yanlır içinde olduklarını söylüyorlar. Önemli noktalarda yenilgiden öteye yaşıdıkları bir durum yok. Şimdi parti biraz ayak-

ları üzerinde yürüdüğü için biz daha çok üzerlerine gideceğiz. Ama bunu anlamamakta ısrar edenlere de, "sizlerin durumu yenilgi durumuydu, geçmişte filan noktada yenilgi yaşıyordunuz" diyeceğiz. Yine "filan yerde senin çabaları yenilgiden başka bir şey getirmeden ve sen bunun üzerine kendini inşa etmişsin" diyeceğiz.

Tüm bunları neden şimdi söylüyoruz?

Sizleri bugüne kadar böyle getir-

mek doğru mu, değil mi? Herhalde doğru. Yani sizi hata içinde boğmak çok doğru olabilir miydi? Sirtüstü bırakmak herhalde doğru bir taktik değildir. Düşman sizi zaafınızla, hatalarınızla bitirmek istedi. Tabii ki, benim görevim de bütün hatlıklarınıza rağmen sizi buraya getirmekti. Bu da en doğrusu. Şimdi hesap soralım.

Nasıl yaşamalı, yaşanan savaşçılık nasıl egemen kılınmalı? Siz buna doğru gelin. Şu anda benim en çok yüklediğim husus bu. Tam da son hız yüklenme zamanı... Yenilgili ruh halini, yenilgili dokuları, yenilgili her türlü psikoloji davranışları, düşünceleri, tabuları, alışkanlıkları sorgulamanın tam zamanı. Üzerinize biraz yüklenerek, aslında son durumunuz sizi ayaklarınız üstünde tutacak kadar güçlü. Kritik bir şey değil yanlır. Çünkü iddia sahibi olmuştunuz, güç kazanmıştınız. Bunu daha da güçlendirmek için sorgulamanın zamanı diye düşünüyorum.

Eğer siz bir komuta tarzına, önderlik tarzına "varım" diyorsanız, her türlü görevlere yaklaşmada, bunun yönetiminde ve çabasının yeterliliğinde, tarzının koparcılığında yaşırsanız, ancak doğruyu yakalayabilirsiniz. Bu hepimiz için geçerli. Adam olacaksınız bu temelde olun. Kendinize saygıyı yitirmişseniz, başka türlü gidisat fırsat tanımalısınız. Alçakgönüllü olun. Başarıya götürüren halçile düşünce gücüne ve militanca vuruş tarzına ulaşmaya layık tutumunuz güçlü olmalı. Düşman yenilgiyi layık görüyor size. Aslında kendisi ucubedir yüzünüzde; bunu görmüyor, size layık görüyor. Düşman böyle ise, senin de nasil olman gerektiği açıktır. O açıdan "silahımı kullanmadım, silahımı düşürdüm, örgütü iyi eğitemedim, örgütü çalıştırmadım" demek, benim açımdan en büyük suçtur.

Sorunlar gerçek ve yakıcıdır. Çözümünde de belli oranda umutlu olabilirsiniz. Ben söz vermişim; ne kendimi, ne de sizleri aldatırım. Sizin çocukluğunuzda da aldandım. Doğru söylediklerimin eminim. Doğruların yakıcı bir biçimde size dayatmak sanırım en olumsuzludur. Yoksa, "vay yoldaşlar yorulmuşlar, yıpranmışlar, biraz da yunuşak yaklaşalım" biçiminde davranışın ne anlamı var! Gönlünüzü okşamak doğru olabilir mi? Belki çoğunuzun başlangıçta bekle-

rumun kötü. Bu anlamda çoğunuzun yaşamı katiliktir. Neden halen size bu kadar iyi muamele gösteriyoruz, bunun da farkında değilsiniz. Yaşama karşı suçu böyle büyük olanların, başka bir şey ummamaları gerekir. Ama parti içinde, "hiç mi hakkım yok" biçiminde şikayet etmeniz doğru değil. Bir kere sen doğru bir duruşa geçtin mi ki bir şeyler istiyorsun? Yaşama karşı saygı bile gösterdin mi ki, kendine karşı saygı istiyorsun?

Bunlar gerçek sorunlardır. Benim daha baştan beri kendime sorduğum sorunlardır. Yaşama karşı saygılı olabildik mi ki başkalarından

tirilmesi gereken esas budur. Kişiliklerinizin bu temel dahilinde şekillenerek güç kazanması her şeyden önemlidir. Geçmişte birçok başlangıcımız hatalı kişilikler temelinde olmuştur. Şimdi onu düzeltmeye çalışıyoruz. Artık buna güç de yetirilebilir. Savaşla kabul etmiş bir topluluğuz. Partimizin bütün militan ve savaşçıları sonuna kadar savaşmayı kendine kabul ettirerek cesareti ve kararlı bir yapıya sahiptirler. Fakat işe nasil ve hangi güçle başlamaları gerektiğini ihmal etmişler. Hatta yenilgiye rahatlıkla götürebilecek birlik tutumları içlerinde barındırılmışlar. Başta en eskiler olmak üzere, tabii ki,

Başarıya götürüren ruh haliyle düşünce gücüne ve militanca vuruş tarzına ulaşmaya layık tutumunuz güçlü olmalı. Düşman yenilgiyi layık görüyor size. Aslında kendisi ucubedir yeryüzünde; bunu görmüyor, size layık görüyor. Düşman böyle ise, senin de nasil olman gerektiği açıktır. O açıdan "silahımı kullanmadım, silahımı düşürdüm, örgütü iyi eğitemedim, örgütü çalıştırmadım" demek, benim açımdan en büyük suçtur.

saygı isteyelim? Kendimizi tanıdık mı ki, başkaları bizi tanısin? Kendimize saygı gösterdik mi ki, başkaları bizi göstere sin? Kendimize faydamız oldu mu ki, başkaları bize zarar vermesin? Kendi kendimizi vurmaktan alıkoymak mu ki, düşman bizi vurmamasın? Tüm bunlarda yazıfınız, yitkinisin. İşte doğruya gelme dedikimiz hususlar burada kendini bütün açıklığıyla gösteriyor.

Sorunlar gerçek ve yakıcıdır. Çözümünde de belli oranda umutlu olabilirsiniz. Ben söz vermişim; ne kendimi, ne de sizleri aldatırım. Sizin çocukluğunuzda da aldandım. Doğru söylediklerimin eminim. Doğruların yakıcı bir biçimde size dayatmak sanırım en olumsuzludur. Yoksa, "vay yoldaşlar yorulmuşlar, yıpranmışlar, biraz da yunuşak yaklaşalım" biçiminde davranışın ne anlamı var! Gönlünüzü okşamak doğru olabilir mi? Belki çoğunuzun başlangıçta bekle-

yeniler için de sağlam başlangıç son derece beklirilecektir. Partinin bütün çabalarını muazzam güçlenip, layık olmanın ve onunla büyük çalışmaların imkânını elde edeceksiniz. Belki söylediklerimizde eksiklikler olabilir, fakat tartışmalarla üzerinde daha da yoğunlaşarak kesinlikle değişen ve fetheden bir tarzı iyi tutarabilirsiniz. Daha yıpranmış özellikleriniz, geliştiğinizin verdiği enerji durum, savaş hedeflerine yürümede siz bidden daha fazla başarıları kılabilir. Ve dediğim gibi, başka bir yaşam seçeneğiniz de yoktur. Biz şimdiye kadar zorbela buraya kadar getirdik, zorbela yaşattık.

Partiyi daha iyi savasabilen bir aşamaya getirdik. Bundan sonra da eskilerin her türlü yenilgiye açık tutumunu kabul etmeyeceğiz. Doğru devrimci tutumunuz, bizi her zamankinden daha fazla başarılı olmaya götürcektir.

